

KURIER

Uniwersytecki

Czasopismo Uniwersytetu Technologiczno-Humanistycznego im. Kazimierza Pułaskiego w Radomiu

numer 1/5/2022

ISSN 2719-9932

styczeń-marzec 2022

NO~~W~~
WAR

SPIS TREŚCI

3| **Czas próby**

4| **The University Courier**

REKTOR, SENAT, BIURO REKTORA

6| Senat

7| Organizacja

8| Kronika rektorska

9| UKRAINA – APEL

9| Akademiki dla uchodźców

SAM NA SAM Z...

11| dziekanem Wydziału Mechanicznego
dr. hab. inż. Andrzejem Puchalskim,
prof. UTH Rad. „WYDZIAŁ W DOBIE 4.0”

15| dr Marią Gagacką – Jakość
wielowymiarowa

WYDARZENIA

18| Ministerialne nagrody

19| Anatomia bez tajemnic

20| Uniwersytecka oferta

21| Prawa człowieka a Covid-19

22| Nowy dyrektor w „Elektrowni”

22| Interesariusze dla wydziału

23| Zmiany w PTE O. Radom

24| Książka dla chorych

25| Kierowca szefa

27| **KONFERENCJE, SEMINARIA, WYKŁADY –**

NAUKA – prace naukowe, eseje, badania...

28| Jacek Borowiak „Metoda szacowania
liczby środków transportu na potrzeby
obsługi stanów zagrożenia”

31| Jacek Kowalski „Twórczość Waltera
Benjamina jako źródło inspiracji
w badaniach naukowych we współczesnej
humanistyce”

WYKŁADY

35| Wykłady otwarte w UTH Rad.
przeprowadzone przez wykładowców
zagranicznych

Z WITRYNY WYDAWNICTWA UTH RAD.

37| Nowości wydawnicze

STUDENCI

38| Samorządowe wyzwania

41| Zbliży się jubileusz

42| Aukcja dla WOŚP

43| Moda nie mija... – kontynuacja

45| Spotkania z aplikantami

45| Studenci w muzeum

46| Studencki pojazd

47| SKN „Środowisko” – to już 30 lat!

50| SKN „Cosmetix”

51| SKN „Elektryk”

54| Plakatem w wojnę!

55| **OKIEM STUDENTA**

57| **SPORT AKADEMICKI**

62| **POST MORTEM**

Na okładce wykorzystano plakat Anny Golińskiej, absolwentki Wydziału Sztuki Uniwersytetu Technologiczno-Humanistycznego im. K. Pułaskiego w Radomiu

ISSN 2719-9932

Wydawca:

Uniwersytet Technologiczno-Humanistyczny im. Kazimierza Pułaskiego w Radomiu

Wydawnictwo, ul. Malczewskiego 29, 26-600 Radom

tel. 48 361 70 33

e-mail: wydawnictwo@uthrad.pl www.wydawnictwo.uniwersytetradom.pl

Zespół redakcyjny:

Wojciech Bielawski – *redaktor naczelny*

Michał Czyżewicz, Aneta Mirosz

Dariusz Trzeźniowski

Opracowanie komputerowe i graficzne – Cezary Majewski

Fotografie – Krzysztof Berezowski i zbiory prywatne

Patronat

J.M. Rektor Uniwersytetu Technologiczno-Humanistycznego

im. K. Pułaskiego w Radomiu

prof. dr hab. Sławomir Bukowski

Redakcja nie zwraca materiałów niezamówionych oraz zastrzega sobie prawo skrótów i opracowania redakcyjnego tekstów przyjętych do druku.

CZAS PRÓBY

Wojna w Ukrainie i heroiczna obrona naszych sąsiadów przed sowieckim agresorem wyzwoliły w nas pokłady wielkiej solidarności i pomocy dla walczących ale przede wszystkim uchodźców, którzy w ogromnej liczbie przekraczają granice naszego kraju szukając pomocy i ratując życie.

To czas wielkiej próby dla wszystkich. Podzielona politycznie i pogłądowo Polska znakomicie zdaje egzamin.

Z ogromną ofiarnością włączyła się w ten proces pomocy nasza społeczność akademicka. Celowo piszę proces, gdyż działanie akcyjne w takiej sytuacji nie przyniesie oczekiwanego skutku. Odwołując się do terminologii sportowej, należy przyjąć taktykę i wytrzymałość długodystansowca a nie sprintera. Dlatego tworzone są mechanizmy skoordynowanego działania, które pozwoli na racjonalną, długofalową i wszechstronną pomoc dla naszych wschodnich braci.

Przekazaliśmy dwa akademiki dla uchodźców z Ukrainy. Prowadzona jest zbiórka artykułów nie tylko pierwszej potrzeby ale wszystkich rzeczy, które przybyszom ułatwią i umożliwią zamieszkanie a także w najbliższej perspektywie podjęcie pracy i nauki. Pomagamy też naszym studentom z Ukrainy i ich rodzinom. Wszystkie działania do-

tyczące pomocy konsultujemy z władzami miasta i z innymi służbami. Dotyczą one transportu, zakwaterowania, zapewnienia wyżywienia

Jestem dumny z postawy pracowników naszego Uniwersytetu a także studentów, którzy wykazują ogromną ofiarnością i zaangażowanie w niesieniu pomocy dla ludzi, którym wojenna pożoga zabrała wszystko: nie tylko miejsca zamieszkania i pracy ale często także najbliższych, sąsiadów, znajomych. Jednak nie zabrała im jednego – bohaterstwa, woli walki i poświęcenia w obronie swojej ojczyzny. Na razie to my i nasz kraj jest dla nich miejscem, w którym znaleźli pomoc i wsparcie.

Rektor
Uniwersytetu
Technologiczno-Humanistycznego
im. Kazimierza Pułaskiego w Radomiu
prof. dr hab. Stawomir Bukowski

“Kurier Uniwersytecki” / the “University Courier” is a journal of the Kazimierz Pulaski University of Technology and Humanities in Radom. It has existed since 2000. Currently, from 2021 as “Kurier Uniwersytecki” / the “University Courier”. It documents the most important events in the life of the university. We write about the scientific achievements of university employees, research projects, functioning of the academic community, and students’ life.

In the issue 1/5/2022 we write, among others, about:

Pages 6-8 are devoted to university management issues - senate meetings and legal acts issued by the University. There is also a rector’s chronicle.

Pages 9 Statement by the academic community regarding Russia’s aggression against Ukraine.

Pages 9 They were running away from the bombs. Refugees from Ukraine settled down in the dormitory of the University of Technology and Humanities in Radom, which allocated the building to their needs. Here their exodus from the war-torn country ended.

Pages 11-18 In the regular column “Alone with ...”, interviews with prof. Andrzej Puchalski, Dean of the Faculty of Mechanical Engineering on the present and future of the faculty in the era of industrial revolution 4.0, and with Dr. Maria Gagacka, Rector’s Plenipotentiary for Education Quality at our University, about building a quality culture at the university.

Pages 18 His Magnificence Rector prof. Sławomir Ireneusz Bukowski and the Dean of the Faculty of Medical Sciences and Health Sciences, prof. Leszek Markuszewski received individual first degree awards from the Minister of Education and Science for significant achievements in organizational activities.

Pages 19 Collegium Anatomicum of the Faculty of Medical Sciences and Health Sciences has a human cadaver for learning normal anatomy. Students, under the supervision of lecturers, will be preparing tissues and organs. There is also the HBU Education System at the faculty, which ensures the highest fidelity of imaging of anatomical preparations and supports modern medical education.

Anatomy classes at Collegium Anatomicum

Pages 20 The University joined the project of Radom City Council entitled “My profession, my future.” Employees of our university together with representatives of the city and Radom industry companies meet with students of secondary schools and present the offer of technical studies at UTH Radom, as well as job offers in our city.

Pages 21 Employees of the UTH Main Library in Radom organized a campaign called “The book needed immediately”, collecting books for oncological patients in our region.

Pages 21 Promotion of the book “On Human Rights in the Times of the COVID-19 Pandemic.” by Dr. Grzegorz Zieliński took place at the Faculty of Law and Administration. The title is an attempt to answer the question whether the Polish authorities did not restrict civil rights and freedoms too much while fighting the epidemic.

Pages 22 On March 11-12, 2022, the 1st Lublin-Radom Administrative Law Colloquium was held in Kazimierz Dolny, the initiators of which were: the Faculty of Administrative Law of the John Paul II Catholic University of Lublin together with the Faculty of Administrative Law and Administration Sciences of the University of Technology and Humanities in Radom. The aim of the cooperation was to exchange scientific views in the area of administrative law.

Pages 27 In the regular column Science - scientific works, essays, research.... we present articles by: Jacek Borowiak “Method of Estimating the Number of Means of Transport for the Needs of Handling Emergency Situations” and Jacek Kowalski “The Work Of Walter Benjamin as a Source of Inspiration in Scientific Research in Contemporary Humanities”

Pages 4-5 Presentation of the list of open lectures at the University conducted by foreign lecturers in 2018-2022 as part of a project co-financed by the European Union.

Pages 37 Interview with Aleksandra Kucharska, chairman of the University Council of the Student

Government, about the role of self-government in the life of the university and preparations for juwenalia, student spring festival.

Pages 40 Agnieszka Kobierska, conductor of the Academic Choir of the University of Technology and Humanities in Radom, introduces readers to the preparations for the 25th anniversary of its existence.

In 2024, the Academic Choir of the University of Technology and Humanities will celebrate its 25th anniversary

Pages 41 Employees and students of our University took part in an extraordinary action - hand-made stuffed animals prepared by teachers, pupils and students from all over Poland and then auctioned for the Great Orchestra of Christmas Charity.

Pages 44 On February 18, at the Municipal Public Library in Radom, an exhibition of works by graduate students from the Faculty of Arts in the field of Fashion Design and Accessories took place. One of the library rooms was filled with students' fantasies and ideas, which are also their diploma theses. We had an opportunity to see collections of clothes: women's, youth, children, as well as unique clothing items, original shoes, bags, and accessories ... for a dog.

Exhibition of works by graduate students from the Faculty of Arts in the field of Fashion Design and Accessories

Pages 44 Students of Pedagogy took part in methodological workshops at Radom Village Museum. The visit to the museum focused on the methodical

aspects related to the care and educational work with groups of children and young people who, while visiting the museum, participate both in museum lessons and other cultural events.

Pages 45 The last works on the construction of a light electric vehicle with a modular traction test system are in progress. Its creators are students of the Student Science Club "Turbodoładowani". The prototype will be presented to an international group of students, lecturers and entrepreneurs who will come to UTH Radom in May 2022 as part of the European E-DriveTour project.

Pages 47-53 We present the history, the present day and the future plans of the Student Scientific Clubs: "Environment", "Cosmetix" and "Electrician". / "Środowisko", "Cosmetix" and "Elektryk".

Pages 55 In the regular column „A student's eye ...” features: Marta Matracka „How the Internet has absorbed silent generation and generation X”; Paulina Fituch “The power of nostalgia - on the streets”; Tomasz Lutek “Man above the law”.

Pages 57 The Physical Education Department and the AZS University Club of the University of Technology and Humanities in Radom are implementing the project “Sports integration of youth from Radom and the Radom county with first-year students of UTH Radom.” co-financed from the state budget. As part of the project, tournaments in team sports are organized, in which the teams from Radom secondary schools, from the Radom county and students of our University compete against each other.

Team sports tournaments in which the representation of secondary schools from Radom, Radom county and students of the University of Technology and Humanities compete against each other

Pages 59 News of academic sports.

*Translated
Joanna Łęcka*

Senat

PIERWSZE POSIEDZENIE SENATU (12.01.2022)

Uchwała Senatu UTH Radom:

- 1) Nr 000-1/1/2022 z dnia 12 stycznia 2022 r. w sprawie:
odmowy przyjęcia publicznej obrony rozprawy doktorskiej Pani mgr inż. Elżbiety Karoliny Kowalik-Adamczyk
- 2) Nr 000-1/2/2022 z dnia 12 stycznia 2022 r. w sprawie:
wprowadzenia zmiany do uchwały Nr 000-18/1/2021 Senatu UTH Radom z dnia 25 listopada 2021 r. w sprawie przyjęcia uzupełnionej i poprawionej rozprawy doktorskiej Pani mgr Martyny Mostowskiej i dopuszczenia jej do publicznej obrony
- 3) Nr 000-1/3/2022 z dnia 12 stycznia 2022 r. w sprawie:
 - 1) powołania komisji doktorskiej ds. przewodu doktorskiego mgr Małgorzaty Dawidiuk,
 - 2) upoważnienia komisji doktorskiej do podjęcia uchwał w sprawie:
 - przyjęcia rozprawy doktorskiej i dopuszczenia jej do publicznej obrony,
 - przyjęcia publicznej obrony rozprawy doktorskiej
- 4) Nr 000-1/4/2022 z dnia 12 stycznia 2022 r. w sprawie:
 - 1) powołania komisji doktorskiej ds. przewodu doktorskiego mgr Magdaleny Kuczmy,
 - 2) upoważnienia komisji doktorskiej do podjęcia uchwał w sprawie:
 - przyjęcia rozprawy doktorskiej i dopuszczenia jej do publicznej obrony,
 - przyjęcia publicznej obrony rozprawy doktorskiej
- 5) Nr 000-1/5/2022 z dnia 12 stycznia 2022 r. w sprawie:
 - 1) powołania komisji doktorskiej ds. przewodu doktorskiego mgr Anny Schumacher,
 - 2) upoważnienia komisji doktorskiej do podjęcia uchwał w sprawie:
 - przyjęcia rozprawy doktorskiej i dopuszczenia jej do publicznej obrony,
 - przyjęcia publicznej obrony rozprawy doktorskiej
- 6) Nr 000-1/6/2022 z dnia 12 stycznia 2022 r. w sprawie:
 - 1) powołania komisji doktorskiej ds. przewodu doktorskiego mgr Katarzyny Wesółowskiej-Waszkowskiej,
 - 2) upoważnienia komisji doktorskiej do podjęcia uchwał w sprawie:
 - przyjęcia rozprawy doktorskiej i dopuszczenia jej do publicznej obrony,
 - przyjęcia publicznej obrony rozprawy doktorskiej
- 7) Nr 000-1/7/2022 z dnia 12 stycznia 2022 r. w sprawie:
ustalenia programu studiów na kierunku „Zarządzanie i inżynieria produkcji”- studia pierwszego stopnia o profilu ogólnoakademickim

- 8) Nr 000-1/8/2022 z dnia 12 stycznia 2022 r. w sprawie:
ustalenia warunków i trybu rekrutacji na rok akademicki 2022/2023 dla kierunku studiów „Robotyka i automatyzacja procesów” – studia pierwszego stopnia o profilu ogólnoakademickim, prowadzone w formie stacjonarnej i niestacjonarnej
- 9) Nr 000-1/9/2022 z dnia 12 stycznia 2022 r. w sprawie:
ustalenia programu studiów na kierunku „Robotyka i automatyzacja procesów”- studia pierwszego stopnia o profilu ogólnoakademickim
- 10) Nr 000-1/10/2022 z dnia 12 stycznia 2022 r. w sprawie:
przyjęcia publicznej obrony rozprawy doktorskiej Pani mgr Martyny Mostowskiej - uczestnika stacjonarnych studiów doktoranckich na Wydziale Ekonomii i Finansów
- 11) Nr 000-1/11/2022 z dnia 12 stycznia 2022 r. w sprawie:
nadania Pani mgr Martynie Mostowskiej stopnia doktora nauk społecznych w dyscyplinie ekonomia i finanse

DRUGIE POSIEDZENIE SENATU (20.01.2022)

- 1) Nr 000-2/1/2022 z dnia 20 stycznia 2022 r. w sprawie:
przyjęcia publicznej obrony rozprawy doktorskiej Pana mgr. Andrzeja Piotra Gumieniczka – doktoranta na Wydziale Ekonomii i Finansów
- 2) Nr 000-2/2/2022 z dnia 20 stycznia 2022 r. w sprawie:
nadania Panu mgr. Andrzejowi Piotrowi Gumieniczki stopnia doktora nauk społecznych w dyscyplinie ekonomia i finanse

TRZECIE POSIEDZENIE SENATU (27.01.2022)

- 1) Nr 000-3/1/2022 z dnia 27 stycznia 2022 r. w sprawie:
skierowania rozprawy doktorskiej mgr Magdy Chmiel do uzupełnienia i poprawienia
- 2) Nr 000-3/2/2022 z dnia 27 stycznia 2022 r. w sprawie:
wprowadzenia zmiany do uchwały Nr 000-9/1/2019 Senatu UTH Radom z dnia 28 listopada 2019 r. w sprawie powołania stałych komisji doktorskich dyscyplin z późn. zm.
- 3) Nr 000-3/3/2022 z dnia 27 stycznia 2022 r. w sprawie:
przedłużenia terminu przedstawienia rozprawy doktorskiej mgr Katarzyny Kaczmarczyk - uczestnika studiów doktoranckich na Wydziale Ekonomii i Finansów
- 4) Nr 000-3/4/2022 z dnia 27 stycznia 2022 r. w sprawie:
przedłużenia terminu przedstawienia rozprawy doktorskiej mgr Amandy Majchrowskiej-Szewczyk - uczestnika studiów doktoranckich na Wydziale Ekonomii i Finansów
- 5) Nr 000-3/5/2022 z dnia 27 stycznia 2022 r. w sprawie:
przedłużenia terminu przedstawienia rozprawy doktorskiej mgr. Rafała Czupryna
- 6) Nr 000-3/6/2022 z dnia 27 stycznia 2022 r. w sprawie:
przedłużenia terminu przedstawienia rozprawy doktorskiej mgr inż. Pauliny Mitrosz
- 7) Nr 000-3/7/2022 z dnia 27 stycznia 2022 r. w sprawie:

aktualizacji składu stałej Komisji Senackiej ds. Kształcenia powołanej na okres od dnia 1 września 2020 r. do dnia 31 sierpnia 2024 r.

- 8) Nr 000-3/8/2022 z dnia 27 stycznia 2022 r. w sprawie:
aktualizacji składu stałej Komisji Senackiej ds. Badań Naukowych i Rozwoju Kadry powołanej na okres od dnia 1 września 2020 r. do dnia 31 sierpnia 2024 r.
- 9) Nr 000-3/9/2022 z dnia 27 stycznia 2022 r. w sprawie:
uchwalenia strategii rozwoju Uniwersytetu Technologiczno-Humanistycznego im. Kazimierza Pułaskiego w Radomiu na lata 2022 – 2029
- 10) Nr 000-3/10/2022 z dnia 27 stycznia 2022 r. w sprawie:
przeprowadzenia oceny funkcjonowania Uczelni za okres od dnia 1 października 2019 r. do dnia 31 sierpnia 2021 r.
- 11) Nr 000-3/11/2022 z dnia 27 stycznia 2022 r. w sprawie:
nadania Auli A-2 (B3-115) mieszczącej się w budynku Wydziału Mechanicznego UTH Radom imienia dr hab. inż. Feliksa Wojtkuna
- 12) Nr 000-3/12/2022 z dnia 27 stycznia 2022 r. w sprawie:
nadania sali Chóru Akademickiego mieszczącej się w budynku Wydziału Sztuki UTH Radom pod nr 118 imienia mgr. Ryszarda Balmowskiego
- 13) Nr 000-3/13/2022 z dnia 27 stycznia 2022 r. w sprawie:
przyjęcia sprawozdania dotyczącego funkcjonowania Uczelnianego Systemu Zapewnienia Jakości Kształcenia i stanu jakości kształcenia na Uczelni za rok akademicki 2020/2021
- 14) Nr 000-3/14/2022 z dnia 27 stycznia 2022 r. w sprawie:
ustalenia programu studiów podyplomowych Business English
- 15) Nr 000-3/15/2022 z dnia 27 stycznia 2022 r. w sprawie:
ustalenia programu studiów podyplomowych Business German

CZWARTE POSIEDZENIE SENATU (10.02.2022)

- 1) Nr 000-4/1/2022 z dnia 10 lutego 2022 r. w sprawie:
wprowadzenia zmiany do uchwały Nr 000-8/15/2019 Senatu UTH Radom z dnia 26 września 2019 r. w sprawie dostosowania programów studiów pierwszego stopnia, studiów drugiego stopnia oraz jednolitych studiów magisterskich na kierunkach prowadzonych w Uniwersytecie Technologiczno-Humanistycznym im. Kazimierza Pułaskiego w Radomiu rozpoczynających się od roku akademickiego 2019/2020, do wymagań określonych w ustawie – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce
- 2) Nr 000-4/2/2022 z dnia 10 lutego 2022 r. w sprawie:
przyjęcia publicznej obrony rozprawy doktorskiej Pani mgr Anny Łąc - uczestnika stacjonarnych studiów doktoranckich na Wydziale Ekonomii i Finansów
- 3) Uchwała Senatu UTH Radom Nr 000-4/3/2022 z dnia 10 lutego 2022 r. w sprawie:
nadania Pani mgr Annie Łąc stopnia doktora nauk społecznych w dyscyplinie nauki o zarządzaniu i jakości

**PIĄTE POSIEDZENIE SENATU
(24.02.2022)**

- 1) Nr 000-5/1/2022 z dnia 24 lutego 2022 r. w sprawie: wyznaczenia recenzentów rozprawy doktorskiej Pana mgr. Konrada Rojka
- 2) Nr 000-5/2/2022 z dnia 24 lutego 2022 r. w sprawie: powołania komisji egzaminacyjnych do przeprowadzenia egzaminów doktorskich dla Pana mgr. Konrada Rojka
- 3) Nr 000-5/3/2022 z dnia 24 lutego 2022 r. w sprawie: uzupełnienia składu Komisji Dyscyplinarnej ds. Studentów powołanej na okres od dnia 1 września 2020 r. do dnia 31 sierpnia 2024 r.
- 4) Nr 000-5/4/2022 z dnia 24 lutego 2022 r. w sprawie: uzupełnienia składu Odwoławczej Komisji Dyscyplinarnej ds. Studentów powołanej na okres od dnia 1 września 2020 r. do dnia 31 sierpnia 2024 r.
- 5) Nr 000-5/5/2022 z dnia 24 lutego 2022 r. w sprawie: uzupełnienia składu Uczelnianej Komisji Dyscyplinarnej ds. Nauczycieli Akademickich wybranej na okres od dnia 1 września 2020 r. do dnia 31 sierpnia 2024 r.
- 6) Nr 000-5/6/2022 z dnia 24 lutego 2022 r. w sprawie: opinii dotyczącej zatrudnienia przez Rektora Pani dr Ewy Ferensztajn-Galardos na stanowisku Dyrektora Akademickiego Inkubatora Przedsiębiorczości UTH Radom
- 7) Nr 000-5/7/2022 z dnia 24 lutego 2022 r. w sprawie: ustalenia programu studiów podyplomowych Przygotowanie do wykonywania zawodu nauczyciela
- 8) Nr 000-5/8/2022 z dnia 24 lutego 2022 r. w sprawie: ustalenia programu studiów podyplomowych Drukowanie 3D
- 9) Nr 000-5/9/2022 z dnia 24 lutego 2022 r. w sprawie:

- uchylenia uchwały Nr 000-3/4/2021 Senatu UTH Radom z dnia 25 lutego 2021 r. w sprawie ustalenia programu studiów na kierunku „Psychologia”- jednolite studia magisterskie o profilu praktycznym, prowadzone w formie stacjonarnej z późn. zm.
- 10) Nr 000-5/10/2022 z dnia 24 lutego 2022 r. w sprawie: ustalenia programu studiów na kierunku „Psychologia”- jednolite studia magisterskie o profilu praktycznym, prowadzone w formie stacjonarnej

**SZÓSTE POSIEDZENIE SENATU
(24.03.2022)**

- 1) Nr 000-6/1/2022 z dnia 24 marca 2022 r. w sprawie: nadania stopnia doktora sztuki Pani mgr Anie Schumacher
- 2) Nr 000-6/2/2022 z dnia 24 marca 2022 r. w sprawie: wyróżnienia rozprawy doktorskiej Pani mgr Anny Schumacher
- 3) Nr 000-6/3/2022 z dnia 24 marca 2022 r. w sprawie: wyznaczenia promotora rozprawy doktorskiej Pana mgr. inż. Mirosława Neski
- 4) Nr 000-6/4/2022 z dnia 24 marca 2022 r. w sprawie: wyznaczenia promotora rozprawy doktorskiej Pana mgr. inż. Michała Soleckiego
- 5) Nr 000-6/5/2022 z dnia 24 marca 2022 r. w sprawie: wyznaczenia promotora rozprawy doktorskiej Pani mgr Olgi Divišovej
- 6) Nr 000-6/6/2022 z dnia 24 marca 2022 r. w sprawie: wyznaczenia promotora rozprawy doktorskiej Pani mgr Małgorzaty Jagielskiej
- 7) Nr 000-6/7/2022 z dnia 24 marca 2022 r. w sprawie: wyznaczenia promotora rozprawy doktorskiej Pani mgr inż. Pauliny Urban
- 8) Nr 000-6/8/2022 z dnia 24 marca 2022 r. w sprawie:

- wyznaczenia promotora rozprawy doktorskiej Pani mgr inż. Aleksandry Żabińskiej
- 9) Nr 000-6/9/2022 z dnia 24 marca 2022 r. w sprawie: określenia sposobu postępowania w sprawie nadania stopnia doktora na UTH Radom
 - 10) Nr 000-6/10/2022 z dnia 24 marca 2022 r. w sprawie: przyznania Medalu im. Kazimierza Pułaskiego Panu dr Zbigniewowi Markwartowi
 - 11) Nr 000-6/11/2022 z dnia 24 marca 2022 r. w sprawie: przyznania Medalu im. Kazimierza Pułaskiego Panu Radosławowi Figarskiemu
 - 12) Nr 000-6/12/2022 z dnia 24 marca 2022 r. w sprawie: ustalenia warunków i trybu rekrutacji na rok akademicki 2022/2023 dla kierunku studiów „Filologia angielska” – studia pierwszego stopnia o profilu praktycznym, prowadzone w formie stacjonarnej i niestacjonarnej
 - 13) Nr 000-6/13/2022 z dnia 24 marca 2022 r. w sprawie: ustalenia programu studiów na kierunku „Filologia angielska”- studia pierwszego stopnia o profilu praktycznym
 - 14) Nr 000-6/14/2022 z dnia 24 marca 2022 r. w sprawie: ustalenia warunków i trybu rekrutacji na rok akademicki 2022/2023 dla kierunku studiów „Filologia angielska” – studia drugiego stopnia o profilu praktycznym, prowadzone w formie stacjonarnej
 - 15) Nr 000-6/15/2022 z dnia 24 marca 2022 r. w sprawie: ustalenia programu studiów na kierunku „Filologia angielska”- studia drugiego stopnia o profilu praktycznym

Aneta Mirosz
dyrektor Biura Rektora

Organizacja

Zarządzenia Rektora

- R-1/2022 z dnia 26 stycznia 2022 r.** w sprawie: zmiany Regulaminu organizacyjnego Uniwersytetu Technologiczno-Humanistycznego im. Kazimierza Pułaskiego w Radomiu
- R-2/2022 z dnia 7 lutego 2022 r.** w sprawie: zmiany strukturalnej w Wydziale Sztuki
- R-3/2022 z dnia 7 lutego 2022 r.** w sprawie: zmiany Regulaminu organizacyjnego Uniwersytetu Technologiczno-Humanistycznego im. Kazimierza Pułaskiego w Radomiu
- R-4/2022 z dnia 28 lutego 2022 r.** w sprawie: utworzenia studiów pierwszego stopnia o profilu ogólnoakademickim na kierunku „Zarząd-

- zanie i inżyniera produkcji”, prowadzonych w formie stacjonarnej i niestacjonarnej
- R-5/2022 z dnia 28 lutego 2022 r.** w sprawie: utworzenia studiów pierwszego stopnia o profilu ogólnoakademickim na kierunku „Robotyka i automatyzacja procesów”, prowadzonych w formie stacjonarnej i niestacjonarnej
- R-6/2022 z dnia 1 marca 2022 r.** w sprawie: organizacji i zasad funkcjonowania Stałego Dyżuru w Uniwersytecie Technologiczno-Humanistycznym im. Kazimierza Pułaskiego w Radomiu
- R-7/2022 z dnia 15 marca 2022 r.** w sprawie: utworzenia studiów podyplomowych - „Business English”

- R-8/2022 z dnia 15 marca 2022 r.** w sprawie: utworzenia studiów podyplomowych - „Business German”
- R-9/2022 z dnia 15 marca 2022 r.** w sprawie: wprowadzenia cennika opłat za zakwaterowanie w domach studenckich UTH Radom
- R-10/2022 z dnia 15 marca 2022 r.** w sprawie: utworzenia jednolitych studiów magisterskich o profilu praktycznym na kierunku „Psychologia”
- R-11/2022 z dnia 28 marca 2022 r.** w sprawie: utworzenia studiów pierwszego stopnia o profilu praktycznym na kierunku „Filologia angielska”
- R-12/2022 z dnia 28 marca 2022 r.** w sprawie:

utworzenia studiów drugiego stopnia o profilu praktycznym na kierunku „Filologia angielska”

Aneksy do zarządzeń

Aneks nr 1 z dnia 17 stycznia 2022 r. do Zarządzenia R-44/2019 w sprawie: wprowadzenia Regulaminu Wydziału Ekonomii i Finansów Uniwersytetu Technologiczno-Humanistycznego im. Kazimierza Pułaskiego w Radomiu

Aneks nr 1 z dnia 25 stycznia 2022 r. do Zarządzenia R-49/2020 w sprawie: powołania Rektorskiego Zespołu ds. opiniowania wniosków o ordery, odznaczenia i medale dla pracowników Uczelni

Aneks nr 1 z dnia 31 stycznia 2022 r. do Zarządzenia R-73/2021 w sprawie: powołania Rady Nadzorującej Akademickiego Inkubatora Przedsiębiorczości Uniwersytetu Technologiczno-Humanistycznego im. Kazimierza Pułaskiego w Radomiu

Aneks nr 3 z dnia 2 lutego 2022 r. do Zarządzenia R-71/2020 w sprawie: powołania Komisji Bioetycznej Uniwersytetu

Technologiczno-Humanistycznego im. Kazimierza Pułaskiego w Radomiu na okres kadencji 2021-2023

Aneks nr 1 z dnia 3 lutego 2022 r. do Zarządzenia R-30/2021 w sprawie: powołania Rektorskiego Zespołu ds. opracowania i monitorowania realizacji strategii rozwoju Uczelni na lata 2022-2029

Aneks nr 9 z dnia 7 lutego 2022 r. do Zarządzenia R-20/2019 w sprawie:
1) restrukturyzacji Uczelni,
2) ustalenia i ogłoszenia nowej struktury organizacyjnej Uniwersytetu Technologiczno-Humanistycznego im. Kazimierza Pułaskiego w Radomiu

Aneks nr 8 z dnia 8 lutego 2022 r. do Zarządzenia R-21/2019 w sprawie: wprowadzenia wykazu identyfikatorów cyfrowych i symboli literowych jednostek w Uniwersytecie Technologiczno-Humanistycznym im. Kazimierza Pułaskiego w Radomiu

Aneks nr 2 z dnia 24 lutego 2022 r. do Zarządzenia R-48/2019 w sprawie: wprowadzenia Regulaminu Wydziału Sztuki Uniwersytetu Technologiczno-Humanistyczne-

go im. Kazimierza Pułaskiego w Radomiu
Aneks nr 9 z dnia 7 marca 2022 r. do Zarządzenia R-32/2019 w sprawie:

powołania Uczelnianej Komisji Wyborczej w Uniwersytecie Technologiczno-Humanistycznym im. Kazimierza Pułaskiego w Radomiu

Aneks nr 1 z dnia 21 marca 2022 r. do Zarządzenia R-9/2021 w sprawie: zasad przyznawania środków finansowych na prowadzenie działalności naukowej pochodzących z subwencji Ministra właściwego ds. szkolnictwa wyższego

Aneks nr 1 z dnia 22 marca 2022 r. do Zarządzenia R-19/2021 w sprawie: wprowadzenia zasad postępowania przy zakupach obejmujących urządzenia komputerowe, urządzenia peryferyjne oraz urządzenia sieciowe

Aneta Mirosz
dyrektor Biura Rektora

KRONIKA REKTORSKA (styczeń – marzec 2022 roku)

13. stycznia – podpisanie przez JM Rektora prof. Sławomira Bukowskiego umowy o współpracy z Poczta Polska.

18. stycznia – JM Rektor wziął udział w posiedzeniu Kapituły UTH Rad. Tematem spotkania było nadanie sali na Wydziale Sztuki imienia Ryszarda Balmowskiego, założyciela Chóru Akademickiego oraz na Wydziale Mechanicznym sali im. prof. Feliksa Wojtkuna, wieloletniego dziekana tego wydziału.

19. stycznia - JM Rektor przewodniczył posiedzeniu Kolegium Rektorskiego z udziałem dziekanów wydziałów i prorektorów.

21. stycznia - JM Rektor wraz z posłem Markiem Suskim, przewodniczącym Rady Patronackiej UTH Rad., wzięli udział w konferencji prasowej poświęconej przeznaczeniu otrzymanych z MEiN dodatkowych środków finansowych dla Uniwersytetu.

26. stycznia – JM Rektor i prorektor ds. badań naukowych dr hab. inż. Wojciech Żurowski, prof. UTH Rad. spotkali się ze studentami Wydziału Mechanicznego zrzeszonymi w Studenckim Kole Naukowym „Turbodoładowani”.

09. lutego – JM Rektor uczestniczył w spotkaniu z prezesem „Radomiaka” Sławomirem Stempniewskim w celu omówienia zasad współpracy i propagowania sportu na UTH Rad.

15. lutego - spotkanie JM Rektora z władzami 42 Bazy Lotnictwa Szkolnego w Radomiu i dyrektorem Pawłem Dychtem z Departamentu Edukacji, Kultury i Dziedzictwa MON w sprawie współpracy w projekcie związanym z wystawą prac plastycznych o tematyce wojskowej.

10. marca - JM Rektor przewodniczył posiedzeniu Kolegium Rektorskiego z udziałem dziekanów wydziałów i prorektorów.

15. marca – JM Rektor uczestniczył w spotkaniu z kierownictwem Radomskiego Centrum Onkologii. Omawiano zasady współpracy i podejmowanie wspólnych działań przez Wydział Nauk Medycznych i Nauk o Zdrowiu i RCO.

16. marca - na spotkaniu JM Rektora z prezydentem miasta Radomia Radosławem Witkowskim omawiano zasady współpracy

Uniwersytetu we wspólnych działaniach promocyjnych miasta i Uniwersytetu.

17. marca – JM Rektor uczestniczył w posiedzeniu Rady Uczelni.

17. marca – JM Rektor udzielił wywiadu TV Zebra. Przekazał informacje dotyczące obecnej sytuacji uczelni oraz udziału Uniwersytetu w akcji pomocy uchodźcom z Ukrainy.

24. marca – JM Rektor przewodniczył posiedzeniu senatu, na którym odbyły się uroczyste promocje doktorskie i habilitacyjne.

24. marca - udział JM Rektora w promocji monografii ks. dr. Grzegorza Zielińskiego (adiunkta na Wydziale Prawa i Administracji) pt „Prawa człowieka w czasach pandemii Covid - 19”. Publikacja ukazała się nakładem Wydawnictwa UTH Rad.

31. marca - JM Rektor udzielił wywiadu TV Zebra. Przekazał informacje dotyczące przygotowań uczelni do rekrutacji na studia oraz kolejnych działań Uniwersytetu w akcji pomocy uchodźcom z Ukrainy.

Justyna Ćwiertnia

Oświadczenie środowiska akademickiego z związku z agresją Rosji na Ukrainę

W związku z konfliktem zbrojnym trwającym na Ukrainie Senat oraz cała wspólnota akademicka Uniwersytetu Technologiczno-Humanistycznego im. Kazimierza Pułaskiego w Radomiu z całą stanowczością potępiają przemoc i agresję Rosji wobec Ukrainy – naszego sąsiada i przyjaciela.

Wyrażamy pełną solidarność z całym narodem ukraińskim, a w szczególności z przedstawicielami Ukrainy będącymi członkami naszej wspólnoty akademickiej. Deklarujemy, że okażemy wszelką pomoc naszym studentom pochodzącym z Ukrainy oraz wszystkim potrzebującym pomocy obywatelom tego kraju.

Drodzy Przyjaciele, nie jesteście w tym sami!

Rektor

*Uniwersytetu Technologiczno-Humanistycznego Kazimierza Pułaskiego w Radomiu
prof. dr hab. Sławomir Bukowski*

Uciekali przed bombami

AKADEMIKI DLA UCHODźCÓW

Uchodźcy z Ukrainy zamieszkali w akademiku Uniwersytetu Technologiczno-Humanistycznego w Radomiu. Tutaj zakończył się ich exodus z ogarniętego wojną kraju.

Uczelnia podpisała umowę z miastem o udostępnienie akademika 8 marca. To budynek, który w wyniku pandemii nie był zamieszkały przez studentów. Pracownicy, studenci i wolontariusze błyskawicznie odpowiedzieli na apel rektora i przygotowali pokoje do zamieszkania. Ponadto zorganizowano zbiórkę niezbędnych do życia rzeczy. Najbardziej potrzebne były szklanki, sztućce, czajniki elektryczne, środki czystości, ale też żywność o długim terminie przydatności do spożycia. W budynkach Uniwersytetu wydzielono miejsca, w których składane są paczki dla uchodźców.

Przyjechali z okolic Kijowa. Wołodmyr Koriak z żoną Nadią przekroczyli granicę Polski 10 marca a Natalia Kondratienko z synem Jarosławem

Uchodźców z Ukrainy odwiedzili w akademiku: rektor prof. dr hab. Sławomir Bukowski (z dzieckiem na rękach) i kanclerz inż. Janusz Sikorski

19 marca. Spakowali się tylko w plecaki. Prawie nic nie wzięli ze sobą. Mąż Natalii broni miasta, jest w wojściach terytorialnych. Jak wyjeżdżali, Rosjanie bombardowali lotnisko i zaczął się ostrzał artyleryjski Kijowa. Natalia dzwoni codziennie do męża i bardzo denerwuje się o jego los. 20 godzin jechali pociągiem do Lwowa. W czteroosobowym przedziale było kilkanaście osób. Ludzie stali we wszystkich miejscach. Prawie niemożliwe było dostać się do toalety. Dojechali do Przemyśla i stamtąd do Radomia. Wolontariusze na granicy skierowali Wołodymyra i Nadię do naszego miasta, bo wiedzieli, że jest u nas jeszcze dużo miejsc do zamieszkania. W kamienicy Deskurów w rynku, gdzie mieści się punkt pomocy dla uchodźców, dostali informację, że mogą zamieszkać w akademiku naszego Uniwersytetu. Wołodymyr zawiadomił Natalię i Jarosława, że mogą przyjechać do Radomia. 19 marca Natalia z synem byli już w naszym mieście i zamieszkali w Rajcu u polskiej rodziny. Są bardzo zadowoleni z miejsca pobytu. Mają ładny pokój, łazienkę. Dostali sporo rzeczy do ubrania od gospodarzy. Wołodymyr z żoną mają już numer pesel i otworzyli konto w banku a Natalia z synem starają się o niego. Wołodymyr bardzo chce pracować. Powiedział, że wszystko potrafi i podejmie się każdej pracy. Chce być jak najbardziej niezależny od pomocy. Umieją i chcą pracować, żeby nie obciążać pomocą Polaków. Są nam bardzo wdzięczni za opiekę i serce, jakie nasi rodacy im okazują. Mają nadzieję, że wojna szybko się skończy. Wierzą w ukraińską armię, że pokonają Rosjan.

Wśród osób, które zamieszkały w akademiku są też goście wyjątkowi. Należy do nich Ołena Krawczenko, profesor historii z Uniwersytetu w Charkowie. Świetnie mówi po polsku, miała kontakty w ramach programu Erasmus z polskimi naukowcami, wykładała w Radomiu. Dobrze zapamiętała dzień, godzinę i minutę, kiedy rakietą z wyrzutni Grad uderzyła najpierw w jej blok mieszkalny, a druga w sąsiadujący budynek. Była wtedy

Od lewej: Nadia Koriak, Wołodymyr Koriak i Wojciech Bielawski – naczelny redaktor „Kuriera Uniwersyteckiego”

na spacerze z psem, schroniła się za węglem. Rakiety trafiła w czwarte piętro niszcząc mieszkanie sąsiadów, na szczęście nikomu nic się nie stało. Jej mieszkanie jest niżej - na drugim piętrze - teoretycznie ocalało, ale zostało doszczętnie zalane wodą. - *Mąż próbował nawet je otworzyć, ale był duży mróz i woda zamarzała, bezsilnie usiłował szarpać się z drzwiami, które stały się lodową ścianą, w końcu zrezygnowany powiedział do mnie i do córki: musicie gdzieś znaleźć schronienie* - opowiada Ołena Krawczenko. Z Charkowa wydostała się do Lwowa. Najłatwiej było tym, którzy dali radę dostać się do pociągu. Taki skład, gdzie ludzie byli poupychani we wszystkie szczeliny, jechał do Lwowa 18 godzin. Ale i tak ci, co w pociągu przekraczali granicę mieli ciepło. Inni docierający do granicy samochodami ostatni odcinek do polskiego przejścia pokonywali w przejmującym zimnie pieszo.

Nasz Uniwersytet ma od dawna bardzo dobre kontakty ze środowiskiem akademickim na Ukrainie. Na radomskiej uczelni kształci się dwudziestu studentów z naszego wschodniej granicy. Są też pochodzący z tego kraju wykładowcy.

Drugi akademik „Jedynak” przy ulicy Krasickiego, obok siedziby Wydziału Mechanicznego, jest obecnie przygotowywany do zamieszkania. Uczelnia podpisała z miastem umowę na jego udostępnienie dla uchodźców. Obecnie trwają w nim prace konserwatorskie. Akademię dysponuje 130 miejscami.

*Wojciech Bielawski
(w tekście wykorzystano materiały przygotowane przez rzecznika prasowego uczelni prof. D. Trzeźniowskiego)*

„Fundamentalną kwestią jest to, że rozwój przemysłu musi iść w parze z rozwojem metod kształcenia. Jakość absolwentów zależy głównie od tego, czy w procesie kształcenia uwzględniane są oczekiwania otoczenia gospodarczego i w jaki sposób przekazywana jest wiedza. (...) Inżynier 4.0 to ktoś, kto musi poruszać się sprawnie zarówno na płaszczyźnie cyber, jak i fizycznej.”

WYDZIAŁ W DOBIE 4.0

(z dziekanem Wydziału Mechanicznego dr. hab. inż. Andrzejem Puchalskim, prof. UTH Rad. rozmawia Wojciech Bielawski)

Wydział Mechaniczny jest najstarszym wydziałem na uczelni. Od Was wszystko się zaczęło. Jak na przestrzeni ponad 70 lat ewoluował Wydział Mechaniczny i jak obecnie sytuuje się nie tylko w strukturze naszej uczelni ale także wśród innych jednostek tego typu na akademickiej mapie kraju?

Wydział Mechaniczny od 70 lat nie zmieniał swojej nazwy, co nie oznacza, że nie nadążał za przemianami przemysłowymi. Wydział wystartował w okresie drugiej rewolucji przemysłowej utożsamianej z wdrożeniem linii produkcji seryjnej i napędów elektrycznych. W latach pięćdziesiątych i sześćdziesiątych na Wydziale prowadzono studia w specjalnościach: konstrukcyjnej, odlewniczej oraz precyzyjnej produkcji masowej. Trzecia rewolucja przemysłowa – automatyzacja, zastosowanie sterowników przemysłowych PLC, systemów informatycznych nadzorujących przebieg procesów technologicznych oraz robotów przemysłowych pozwoliło na pełną kontrolę przebiegu procesu produkcji w zakładzie. Produkcja stała się transparentna, a zastosowanie tzw. „elastycznych systemów produkcyjnych” przełożyło się na nieosiągalną do tej pory wydajność, dając jednocześnie możliwość zmienności wytwarzanych produktów. Na wydziale od roku akademickiego 1975/76 rozpoczęto kształcenie magistrów inżynierów mechaników w jednolitym systemie studiów stacjonarnych w specjal-

nościach: eksploatacja pojazdów i maszyn oraz obrabiarki i urządzenia technologiczne. W kolejnych latach władze wydziału dostrzegały konieczność modyfikacji programów nauczania pod potrzeby zmieniającego się dynamicznie rynku pracy. Oprócz już istniejących wprowadzono nowe – prorynkowe specjalności. Zwieńczeniem wieloletniej pracy i konsekwentnego rozwoju kadry naukowo-dydaktycznej wydziału, było uzyskanie uprawnień do nadawania stopnia naukowego doktora nauk technicznych. Obroną zakończyło się dotychczas 59 przewodów doktorskich.

Obecnie Przemysł 4.0 wymaga interdyscyplinarnego podejścia, a także łączenia wiedzy i umiejętności z kilku dziedzin. W tych niezwykle dynamicz-

nych czasach rosną ci, którzy potrafią się zmieniać i dostosowywać, mając jednocześnie świadomość istniejących zagrożeń. Trwająca cyfrowa transformacja przemysłu powoduje powstawanie nowych ekosystemów, dzięki którym możliwy będzie rozwój. I w tym kierunku zmierzają wydziały mechaniczne wszystkich uczelni.

Wydział jest członkiem Kolegium Dziekanów Wydziałów Mechanicznych. Działające nieprzerwanie od 1997 roku Kolegium skupia wydziały o profilu mechanicznym z 25 polskich uczelni technicznych. Pod obecną nazwą Kolegium działa od 2010 roku. Jego działalność nie narusza autonomii jednostek, których kierownicy wchodzi w skład Kolegium. Jest to znacząca reprezentacja środowiska akademickiego, bowiem najczęściej

Dziekan Wydziału Mechanicznego dr. hab. inż. Andrzej Puchalski, prof. UTH Rad.

wydziały te należą do największych w uczelni. Zadaniem Kolegium jest integracja służąca wymianie doświadczeń i dyskusja nad problemami, na wielu płaszczyznach, w obszarze kształcenia, nauki i badań oraz spraw organizacyjnych.

Po okresie dominacji kierunków ekonomicznych i humanistycznych wśród zdających na studia, obecnie kierunki techniczne są również bardzo popularne. Jak wydział odpowiada swoją ofertą dydaktyczną na takie zapotrzebowanie?

Tradycyjnym kierunkiem studiów na Wydziale jest Mechanika i budowa maszyn, kierunek podstawowy dla zawodu inżyniera mechanika. Studia stacjonarne i niestacjonarne prowadzone są z elementami Przemysłu 4.0, w formułach „Studuj i pracuj”, „Poznajmy się” i „English friendly”. Aktualnie realizujemy Zintegrowany Projekt UTH Rad, w ramach którego proponujemy studia w języku angielskim w zakresie CAE - Komputerowe wspomaganie prac inżynierskich. Kierunkiem ogólnoakademickim jest także Budownictwo, które daje solidną podstawę i gruntowne przygotowanie do ubiegania się przez absolwenta o uprawnienia budowlane w różnych specjalnościach takich, jak: konstrukcyjno-budowlanej, inżynierskiej, instalacyjnej w zakresie sieci, instalacji i urządzeń czy architektonicznej. Kierunkiem o profilu praktycznym są Samochody i Bezpieczeństwo w Transporcie Drogowym. Projekt tych studiów dualnych ukierunkowany jest na dobre przygotowanie absolwentów o zaawansowanych umiejętnościach praktycznych do podjęcia pracy w przedsiębiorstwach branży motoryzacyjnej. Studenci mają także możliwość uczestnictwa w wyjazdach zagranicznych na studia w ramach Programu Erasmus+.

Skala rekrutacji w ostatnich latach wskazuje na konieczność modyfikacji istniejących kierunków i ograniczenia proponowanych specjalności

lub wręcz przejścia na kształcenie kierunkowe. Rozszerzyliśmy ofertę w ramach istniejących kierunków, o elementy technologii Przemysłu 4.0, tematykę pojazdów hybrydowych i elektrycznych. Jednocześnie opracowaliśmy i zgłosiliśmy nowe kierunki kształcenia: Robotyka i automatyzacja procesów oraz Zarządzanie i inżynieria produkcji. Około 20 firm zadeklarowało chęć i potrzeby przyjmowania studentów tych kierunków na praktyki studenckie, a absolwentów do pracy.

Z drugiej strony, współcześnie na rynku pracy wykształcenie kandydata nie jest najważniejszą kwalifikacją. Pracodawcy szukają u kandydatów przede wszystkim: specjalistycznych umiejętności, praktycznej wiedzy, doświadczenia zawodowego. Jak wydział przygotowuje swoich absolwentów do podolania obecnym wymaganiom?

Na wydziale istnieją dobrze wyposażone laboratoria specjalistyczne oraz pracownie komputerowe, gdzie studenci zdobywają aktualną wiedzę i umiejętności praktyczne z zakresu podstaw konstrukcji maszyn i materiałoznawstwa, mechaniki stosowanej i mechatroniki, techniki projektowania, wytwarzania oraz eksploatacji pojazdów samochodowych i maszyn. W związku z wykładniczym rozwojem nowych technologii Przemysłu 4.0, występuje jednak pilna potrzeba odnawiania baz badawczej i dydaktycznej.

Niezbędne są zakupy kosztownej aparatury, sprzętu specjalistycznego, materiałów oraz oprogramowania, a także nowego sprzętu komputerowego i audiowizualnego.

W edukacji 4.0 nie ma ważniejszego problemu, niż szybko zbliżająca się rewolucja w dziedzinie sztucznej inteligencji. Stawiane są pytania: „po co uczyć treści, skoro wszystko można przeszukiwać, po co uczyć konkretnych umiejętności, skoro pewnego dnia komputery będą w stanie wykonać tę pracę?” Koniecz-

ne jest podnoszenie umiejętności – a to wymaga kreatywności, która jest procesem opartym na współpracy, wynikiem czego ma być wymyślenie „czegoś” nowego. Inżynier w trakcie studiów musi rozwijać zdolności także w zakresie zarządzania czasem i odporności na stres. Projekty z zastosowaniem nowoczesnych urządzeń przemysłowych, którego celem jest realizacja kompleksowych zadań „od pomysłu do wdrożenia”, przy wsparciu partnerów z przemysłu doskonale stymulują rozwój w powyższym zakresie.

A żeby dotrzymać kroku współczesnej nauce i dydaktyce trzeba aktywnie uczestniczyć w międzynarodowej współpracy. Staże, wykłady, udział w naukowych projektach, konferencjach to obecnie norma dla wykładowcy uczelni ale także w coraz większym stopniu także studenta. Jak Pana wydział odnajduje się w takim modelu funkcjonowania uczelni wyższej?

Wydział Mechaniczny UTH Radom od wielu lat prowadzi aktywną współpracę z wieloma europejskimi uczelniami. Każdego roku przyjeżdżają do nas studiować studenci z takich krajów, jak: Hiszpania, Francja, Grecja, Łotwa oraz Włochy. Podobnie nasi studenci mogą uzyskać stypendium programu Erasmus+ i odbyć część studiów w wybranej, europejskiej uczelni. Wszyscy nasi studenci, którzy spełniają wymagania formalne uzyskują stypendium programu Erasmus+. Współpraca międzynarodowa wydziału obejmuje również wymianę kadry dydaktycznej. Pozwala to rozszerzać relacje z europejskimi uniwersytetami. Jesteśmy np. partnerem międzynarodowego konsorcjum małych i średnich firm oraz uczelni z Grecji, Włoch, Belgii, Rumunii i Bułgarii realizującego projekt edukacyjny Erasmus+ „E-drivetour” – sojusz na rzecz wiedzy dotyczący elektromobilności. Jest to implementacja dobrze znanej metodologii Project Based Learning,

która ma bardzo dobre wyniki „edukacyjne”, zwłaszcza w grupach studentów kierunków technicznych/ inżynierskich. Projekt umożliwi studentom bezpośrednie spotkania i pracę w międzynarodowych grupach.

Oprócz osiągnięć na polu dydaktycznym Wydział Mechaniczny może pochwalić się organizacją krajowych i międzynarodowych wydarzeń naukowych. Na myśli mam Ogólnopolską Konferencję Naukowo-Techniczną „Problematyka funkcjonowania i rozwoju branży metalowej w Polsce, czy Synergia: Nauka – Przemysł”. W tym roku, jesienią, Wydział Mechaniczny będzie współorganizatorem 7 Międzynarodowego Kongresu Diagnostyki Technicznej – 7th International Congress of Technical Diagnostics (7th ICTD).

ICTD to uznany międzynarodowy kongres organizowany cyklicznie (co cztery lata) w Polsce, poświęcony rozwojowi teorii i praktyki diagnostyki technicznej. Ideą kongresu jest stworzenie międzynarodowej platformy dla wszystkich światowych partnerów przemysłowych i naukowców do wymiany pomysłów i najnowszych koncepcji dotyczących diagnostyki maszyn, pojazdów, konstrukcji, materiałów i procesów przemysłowych oraz eksploatacji wszelkiego rodzaju obiektów technicznych. 7th ICTD będzie okazją do podkreślenia cyfrowej transformacji w erze Przemysłu 4.0. Jest to siódma edycja Kongresu. Poprzednie organizowały: Silesian University of Technology Gliwice – 2016, AGH University of Science and Technology Kraków – 2012, University of Warmia and Mazury Olsztyn – 2008, Poznan University of Technology – 2004, Warsaw University of Technology – 2000, Gdańsk University of Technology – 1996.

Wygłoszone i pozytywnie zaopiniowane referaty mogą być opublikowane w materiałach kongresowych, tomie serii książkowej Springer: Applied Condition Monitoring. Wszystkie nadesłane artykuły mogą być brane pod uwagę również do dalszej publikacji

w czasopiśmie związanych z kongresem. Komunikaty, rejestracja i nadsyłanie streszczeń będą dostępne na stronie internetowej Kongresu www.ictd2022.uniwersytetradom.pl.

Taki model funkcjonowania uczelni wyższej, o którym Pan mówił w poprzednim pytaniu wymaga też odpowiedniego zaplecza laboratoryjnego, najwyższej jakości sprzętu. To z kolei pociąga za sobą duże nakłady finansowe. Jak wydział sobie z tym radzi?

Zgadzam się, inwestycje w zaplecze laboratoryjne są konieczne dla uzyskania wzrostu liczby zgłaszanych grantów i prac B+R, publikacji w czasopiśmie indeksowanych w bazach WoS i Scopus, doskonalenia jakości kształcenia na studiach stacjonarnych, niestacjonarnych i podyplomowych zorientowanych na rynek pracy i umiędzynarodowienia kształcenia oraz działalności studenckich kół naukowych. Są też niezbędne do realizacji projektów grupowych w ramach programów naszych nowych kierunków studiów międzywydziałowych: Robotyka i automatyzacja procesów oraz Zarządzanie i inżynieria produkcji. Niestety, składane regularnie wnioski grantowe i projekty inwestycyjne często czekają dość długo na ich realizację. W tym czasie musimy korzystać z innych form dostępu do nowoczesnego wyposażenia, takich jak wypożyczenie czy dzierżawa. Wspierają nas też przedsiębiorcy. Dzięki staraniom prodziekana dr. inż. Przemysława Motyla, pozyskaliśmy nowe stanowiska badawczo-dydaktyczne do Laboratorium Termodynamiki oraz Laboratorium Mechatroniki Katedry Mechatyki Stosowanej i Mechatroniki. W pierwszym przypadku jest to kocioł pelletowy o mocy 16 kW, w drugim cobot - robot współpracujący. Sprzęt przekazała firma Kratki.pl. ***W czasie Pana kadencji bardzo uaktywniła się współpraca z podmiotami gospodarczymi naszego regionu. Jak wydział przekonuje firmy***

do współpracy?

Nowy model ewaluacji uczelni wprowadza do systemu kryterium oceny jakości działalności naukowej poprzez wpływ działalności naukowej na funkcjonowanie administracji publicznej, ochronę zdrowia, kulturę i sztukę, ochronę środowiska naturalnego, bezpieczeństwo i obronność państwa lub inne czynniki wpływające na rozwój cywilizacyjny społeczeństwa. Trwająca czwarta rewolucja przemysłowa ma na celu stworzenie firm bionicznych, co będzie miało wpływ na ogólny rozwój gospodarczy i transformację modeli zarządzania przedsiębiorstwami. Fundamentalną kwestią jest przy tym to, że rozwój przemysłu musi iść w parze z rozwojem metod kształcenia. Jakość absolwentów zależy głównie od tego, czy w procesie kształcenia uwzględniane są oczekiwania otoczenia gospodarczego i w jaki sposób przekazywana jest wiedza. Związki z regionem wymagają kształcenia specjalistów znajdujących zatrudnienie w zakładach pracy oraz bezpośredniej współpracy z tymi zakładami poprzez realizację prac zleconych, doradztwa w rozwiązywaniu problemów technicznych i ekspertyz. Konieczne są intensyfikacja transferu wiedzy i nowych technologii poprzez urynnowienie usług dla podmiotów zewnętrznych, tworzenie podmiotów w celu komercjalizacji wyników działalności naukowej, promowanie projektów wdrożeniowych oraz wspomaganie zgłoszeń patentowych wyników prac badawczych.

W 3 dekadzie XXI wieku uczelnie, wydziały techniczne powinniśmy traktować jak przedsiębiorstwa produkcyjne z ofertą rynkową w postaci naszych absolwentów. Dostrzegając korzyści wynikające z podejmowania wspólnych działań w zakresie poprawy jakości kształcenia, promocji działalności badawczo-rozwojowej oraz edukacji w obszarze nauk technicznych podpisaliśmy porozumienie o współpracy z Izłą

Przemysłowo-Handlową Ziemi Radomskiej, która wyraziła chęć udziału w działaniach mających zapewnić wysoką jakość kształcenia na kierunkach studiów realizowanych na naszym wydziale. Konsultujemy projekty tworzenia i modyfikacji kierunków studiów oraz programów studiów, omawiamy propozycje w zakresie kształcenia studentów na poszczególnych kierunkach studiów wynikających z aktualnych potrzeb rynku pracy oraz lokalnych pracodawców. Firmy umożliwiają studentom odbywanie wysokiej jakości praktyk zawodowych. Liczymy także na udział studentów i pracowników wydziału w projektach prowadzonych przez Izbę. Opracowaliśmy i wydaliśmy „Wydziałowy Informator dla Przedsiębiorstw” obejmujący prezentację oferty badań i usług, wyposażenia laboratoriów, zrealizowanych prac, patentów, wzorów użytkowych i publikacji pracowników.

Gospodarka 4.0 wymaga nowych standardów kształcenia. Nawiązaliśmy współpracę z Fundacją Platforma Przemysłu Przyszłości oraz Grupą Azoty. W trakcie konferencji pod hasłem „Biznes i nauka w dobie przemysłu przyszłości” podpisano umowę o współpracy w zakresie kształcenia dla potrzeb zmieniającego się przemysłu oraz uruchomiono na wydziale showroom technologii przemysłu 4.0, który jest miejscem demonstracji takich rozwiązań, jak: druk 3D, wirtualna i rozszerzona rzeczywistość, czy rozwiązania predictive maintenance dla studentów, pracowników oraz przedsiębiorców z naszego regionu. To początek współpracy UTH z Fundacją i Grupą Azoty, której efektem ma być, między innymi, podejmowanie wspólnych działań uświadamiających przedsiębiorców o korzyściach płynących z cyfryzacji i technologii przemysłu przyszłości oraz tworzenie demonstratorów i przestrzeni pokazowej dla przedsiębiorców, studentów oraz innych osób chcących

poznać dobre praktyki P4.0.

Jesteśmy w dobie „czwartej rewolucji przemysłowej”, w której strategiczną rolę odgrywa już nie automatyka, ale pełna informatyzacja i wykorzystanie różnego rodzaju systemów gromadzenia, przetwarzania i wymiany danych. Jak wydział odpowiada na takie wyzwania współczesnego przemysłu?

W tym celu przebudowujemy bazę laboratoryjną w ramach budynku głównego Wydziału Mechanicznego - Kampus ul. Stasieckiego - na potrzeby Centrum Technologii Cyfrowych UTH Radom—cyberfizycznej platformy nauczania i badań. Centrum będzie miejscem prowadzenia prac badawczo-dydaktycznych z udziałem kilkuset studentów oraz kilkudziesięciu nauczycieli akademickich i pracowników naukowo-technicznych z wydziałów Uniwersytetu. Powstaje laboratorium cyberfizyczne, umożliwiające lokalne lub zdalne kontrolowanie procesów przemysłowych, monitorowanie, zbieranie i przetwarzanie danych w czasie rzeczywistym, sterowanie operacjami realizowanymi podczas produkcji oraz zarządzania przedsiębiorstwem. Inżynier 4.0 to ktoś, kto musi poruszać się sprawnie zarówno na płaszczyźnie cyber, jak i fizycznej. Oferta programowa obejmować będzie obszary technologiczne takie jak zaawansowana robotyzacja, przemysłowy internet rzeczy, rzeczywistość wirtualna i rozszerzona VR/AR, cyfrowe bliźniaki, wytwarzanie addytywne, zaawansowane systemy techniczno-organizacyjne produkcji, systemy analizy danych produkcyjnych, czy aplikacja algorytmów sztucznej inteligencji w przestrzeni produkcyjnej. Zaprojektowana platforma odwzorowuje rzeczywiste linie produkcyjne, będzie mogła być także aktywnie wykorzystywana przez klientów Centrum do opracowywania i testowania rozwiązań projektowych przed wdrożeniem ich w systemach produkcyjnych.

Niedawno został Pan wybrany na prezesa Zarządu Głównego Polskiego Towarzystwa Diagnostyki Technicznej – serdeczne gratulacje. Proszę o kilka informacji na temat PTDT i Pana planach związanych z pełnieniem tak zaszczytnej funkcji.

Tak, dziękuję bardzo. Polskie Towarzystwo Diagnostyki Technicznej to ogólnopolskie stowarzyszenie naukowo-techniczne osób współdziałających w rozwoju i rozpowszechnianiu diagnostyki technicznej. Celem PTDT jest rozwój teorii, praktyki oraz organizacji i zarządzania w inżynierii diagnostycznej oraz pokrewnych dziedzinach techniki. Towarzystwo jest wydawcą czasopisma „Diagnostyka”, które zostało powołane decyzją Prezydium Zarządu Głównego PTDT w 2000 r. Czasopismo jest publikowane kwartalnie w dostępie otwartym na licencji CC BY. Pełne teksty artykułów są bezpłatnie dostępne na stronie internetowej czasopisma. Członkowie PTDT są edytorami książek ukazujących się w ramach serii wydawniczej Springer: Applied Condition Monitoring, publikujące najnowsze badania i osiągnięcia w dziedzinie diagnostyki technicznej, ze szczególnym uwzględnieniem zastosowań przemysłowych. Towarzystwo jest współorganizatorem cyklicznych konferencji i sympozjów naukowych oraz Międzynarodowego Kongresu Diagnostyki Technicznej, który jak wspominałem wcześniej, odbędzie się we wrześniu br. po raz siódmy, tym razem na naszej Uczelni.

(z dr hab. inż. Andrzejem Puchalskim, prof. UTH Rad., dziekanem Wydziału Mechanicznego, rozmawiał Wojciech Bielawski)

(od red.): **Dr hab. inż. Andrzej Puchalski, prof. UTH Rad.,** jest radomianinem. Absolwent Wydziału Elektrycznego Politechniki Warszawskiej. W 1984 roku uzyskał stopień naukowy doktora nauk technicznych. Pracę rozpoczął w MCNEMT (obecnie Łukasiewicz

- ITeE). W roku 1989 został zatrudniony na stanowisku adiunkta w WSI Radom. W latach 1993-97 z-ca dyr. ds. dydaktycznych w Instytucie Eksploatacji Pojazdów i Maszyn WSI oraz koordynator programu TEMPUS „Maintenance Engineering. Technology and Management”, realizowanym z uczelniami z Wielkiej Brytanii i z Danii. W wyniku projektu zorganizował Ośrodek Systemów Eksploatacyjnych przy WSI Radom przekształcony następnie w Pracownię Podstaw Mechatroniki na Wydziale Mechanicznym Politechniki Radomskiej. Jest współautorem szeregu zaprojektowanych i wdrożonych projektów urządzeń diagnostycznych, realizowanych

na zamówienia ośrodków przemysłowych z branży motoryzacyjnej oraz elektromaszynowej. Odbił staż przemysłowy na stanowisku R&D engineer w fabryce światowego lidera w produkcji układów mikronapędowych Portescap w Szwajcarii.

Stopień naukowy doktora habilitowanego nauk technicznych w zakresie Budowy i eksploatacji maszyn uzyskał na Wydziale Samochodów i Maszyn Roboczych Politechniki Warszawskiej. Obecnie pełni funkcję dziekana Wydziału Mechanicznego UTH Radom. Na kadencję 2021-24 został wybrany do pełnienia funkcji Prezesa Zarządu Polskiego Towarzystwa Diagnostyki Technicznej.

Wielokrotnie wyróżniony nagrodami rektorskimi. W roku 2011 otrzymał za szczególne zasługi dla oświaty i wychowania „Medal Komisji Edukacji Narodowej”. Jego zainteresowania zawodowe obejmują mechatronikę i diagnostykę techniczną realizowaną przy wykorzystaniu technologii Przemysłu 4.0. Jest autorem i współautorem kilkudziesięciu publikacji naukowych krajowych i zagranicznych, w tym 2 książkowych.

„Motto moje i mojego zespołu jest takie: Róbmy swoje stale i systematycznie. Kontrole przychodzą i odchodzą, natomiast my jesteśmy tu, w tym miejscu i musimy realizować swój plan na bieżąco w sposób systematyczny i optymalny”.

JAKOŚĆ WIELOWYMIAROWA

(z dr Marią Gagacką, Pełnomocnikiem Rektora ds. Jakości Kształcenia w UTH Rad., rozmawia Wojciech Bielawski)

Od kiedy na naszej uczelni funkcjonuje system zarządzania jakością kształcenia, który koordynuje pełnomocnik rektora?

Uczelniany system zarządzania jakością kształcenia funkcjonuje na uczelni już od 2008 roku. Pierwszym pełnomocnikiem był prof. Leszek Szychta z WTEil, potem pełnomocnikiem była prof. Anna Mężyk, także z WTEil a od dwóch kadencji ja pełnię tę funkcję. Przez wiele lat byłam pełnomocnikiem wydziałowym na Wydziale Ekonomicznym, obecnie jestem pracownikiem WPiA.

Jakie akty prawne zewnętrzne i wewnętrzne regulują sprawy związane z jakością kształcenia na naszym Uniwersytecie?

Głównym aktem regulującym system zarządzania jakością kształcenia jest

ustawa o szkolnictwie wyższym, która całkowicie scedowała obowiązki nadzoru i koordynowania systemu zarządzania jakością na Polską Komisję Akredytacyjną. To właśnie PKA ustala wymogi kształcenia i udziela także wskazówek podczas wizytacji na uczelniach. W tych kryteriach bardzo silnie położony jest nacisk na takie elementy jakości, jak: programy nauczania, efekty uczenia się, kadre, warunki kształcenia ale także umiędzynarodowienie uczelni i współpracę z interesariuszami zewnętrznymi i wewnętrznymi. Natomiast, jeśli chodzi o funkcjonowanie systemu wewnątrz uczelni, to główny akt regulujący obecnie system zarządzania jakością został zaktualizowany w 2020 roku. Został przyjęty uchwałą senatu i ustala on warunki polityki zarządzania jakością kształcenia

oraz procedury ogólnouczelniane z nią związane. Z kolei na wydziałach dziekani tworzą wewnętrzne systemy zarządzania jakością, oczywiście w porozumieniu z pełnomocnikiem, gdyż system ten musi być kompatybilny. W naszym przypadku jest to o tyle istotne, że nasz Uniwersytet jest bardzo zróżnicowany pod względem kierunków kształcenia. Mamy kierunki techniczne, medyczne, artystyczne, humanistyczne, pedagogiczne, dlatego bardzo ciężko jest określić dla nich jednolite standardy. Podsumowując, wszystkie kontrole, które przeprowadziła PKA na naszym Uniwersytecie wypadły pozytywnie. Przedstawiciele PKA określają nasz system zarządzania jakością kształcenia jako spójny, wyczerpujący i obejmujący wszystkie istotne aspekty jakości kształcenia. Jeśli były jakieś uwagi, to dotyczy-

ty one nie tyle systemu ale sposobu jego realizacji.

Za jakość kształcenia odpowiedzialni są wszyscy członkowie społeczności akademickiej Uczelni. Pani jest tego procesu koordynatorem. Jakie są zatem Pani zadania w sferze ciągłego podnoszenia standardów nauczania?

Oczywiście, tak jak Pan to ujął w pytaniu, za jakość kształcenia odpowiedzialni są wszyscy członkowie społeczności akademickiej naszej uczelni. Ja nie kryję, że od początku mojej kadencji za główny cel pełnomocnika uważałam budowanie kultury jakości na uczelni, która przejawia się w codziennych zachowaniach, wzajemnych relacjach, trosce o studenta, wzajemnym poszanowaniu i przekonaniu, że wszyscy jesteśmy od siebie współzależni. Nie ma przecież uczelni bez studentów, oni też nie zrealizują swoich celów bez dobrej kadry i to przekonanie o wzajemnym współistnieniu powinno być traktowane w sposób priorytetowy. Procedury zdefiniowane obecnie przez PKA w sposób zasadniczy zmieniły dotychczasowy sposób myślenia o funkcjonowaniu systemu zarządzania jakością kształcenia. Początkowo miały one walory informacyjny i edukacyjny i pozwalały nam przejść w miarę bezproblemowo zasadniczą zmianę, która dokonała się w funkcjonowaniu wyższych uczelni. Dlatego obecnie będziemy powoli odchodzić od różnych szczegółowych zapisów, bardziej w kierunku takiego ogólnego wyznaczania zadań, ponieważ środowisko akademickie po pierwsze – uświadomiło sobie wagę tego problemu a po drugie – stworzyło pewną kulturę akademickich relacji w zakresie jakości kształcenia.

Jak układa się Pani współpraca z władzami Uczelni w zapewnieniu, ocenie i doskonaleniu jakości kształcenia?

Kreowanie polityki jakości naucza-

nia zawsze wymaga przywództwa, dlatego nie udałooby się zrealizować procedur jakości i kształcenia gdyby nie zrozumienie istoty tego problemu przez władze Uniwersytetu. Mnie osobiście współpraca z Panem rektorem prof. Bukowskim i Panią prorektorem Panią prof. Sałatą układa się bardzo dobrze. Wspólnie podzielałyśmy zarówno wizję kształcenia i wizje rozwoju kierunków nauczania, jak i udziału procedur jakościowych w tym procesie. To jest bardzo ważne, ponieważ chcemy diagnozować potrzeby naszych partnerów, dlatego prowadzimy wspólnie badania z Panią prorektorem dotyczące oczekiwań naszych studentów. Spotykamy się również z pracownikami, którzy zgłaszają do nas propozycje i postulaty i staramy się wypracować taki standard, który będzie właściwy dla danego kierunku kształcenia. Nie sposób nie wspomnieć także o współpracy z dziekanami. Z przy-

jemnością muszę powiedzieć, że ta współpraca z roku na rok jest coraz bardziej efektywna. Dziekani biorą oczywiście pełną odpowiedzialność za jakość kształcenia na swoich wydziałach i podejmują wiele przedsięwzięć, które edukują i motywują swoich pracowników do działania. Ogromna rola w tym systemie przypada też pełnomocnikom wydziałowym do spraw jakości kształcenia, z którymi mam przyjemność stale współpracować w ramach uczelnianego zespołu ds. jakości kształcenia.

Proces doskonalenia jakości kształcenia jest ciągły. To on decyduje o potencjale dydaktycznym uczelni. Czy z Pani wieloletniego doświadczenia wynika, że świadomość dbania, pielęgnowania i wdrażania tego systemu wśród pracowników naszego Uniwersytetu jest dla Pani satysfakcjonująca?

Obecnie nie ma już takiego myśle-

dr Maria Gagacka, Pełnomocnik Rektora ds. Jakości Kształcenia w UTH Rad.
i Wojciech Bielawski naczelny redaktor „Kuriera Uniwersyteckiego”

nia, które często było obecne przy wprowadzaniu systemu jakości kształcenia w uczelni, a można je zawrzeć w czterech słowach - Po co nam to? Zawsze mocno podkreślam, że nasza troska o jak najlepsze wyniki kontroli przeprowadzanej przez PKA, to jest z jednej strony prestiż i zaufanie, a z drugiej troska o własne miejsce pracy. To są właśnie te wzajemne zależności, Chciałabym jednocześnie zwrócić uwagę, że proces doskonalenia jakości obejmuje nie tylko te bezpośrednie działania z nim związane. Na przykład, w ostatnich latach bardzo poprawiła się współpraca uczelni z interesariuszami zewnętrznymi. Wynika z niej ogromna korzyść nie tylko dla naszych studentów, ale także dla nas wykładowców, ponieważ otrzymujemy bezpośrednią zwrotną informację o tym, czego pracodawca oczekuje od naszych absolwentów, a dzięki temu my możemy naszych studentów lepiej wprowadzać na rynek pracy. Ponadto bardzo dużą rolę w tym procesie odgrywa coraz lepsza promocja uczelni, bo od tego, jak my jesteśmy postrzegani na zewnątrz jest bezpośrednio przełożenie na chcących u nas studiować. Naszym pragnieniem jest to, żebyśmy byli uczelnią pierwszego wyboru. To znaczy żeby do nas przychodzili coraz lepsi kandydaci i coraz bardziej zdeterminowani, że właśnie tu w Radomiu chcą studiować i realizować swoje zawodowe pasje. Natomiast my, jako uczelnia, mówiąc w skrócie, damy im to, czego od nas oczekują, czyli atrakcyjne kierunki nauczania, wysoki poziom kształcenia oraz doskonałe bazy: laboratoryjną i socjalną.

Czy jakość kształcenia jest mierzalna, tzn., czy istnieją parametry badawcze, które pozwalają określić, że kształcenie w uczelni, wydziale spełnia wszystkie wymagane standardy?

Oczywiście miary jakości są trudne do określenia, ponieważ jakość jest kategorią także subiektywnie odbie-

raną, co nie znaczy, że nie ma takich miar. U nas jedną z bardzo istotnych miar jest poziom zadowolenia studentów z prowadzonych zajęć, który jest mierzony cosemestralną ankietą. Tam są wymienione kryteria i one są ewaluowane w odniesieniu do pracowników, do przedmiotu, do katedr i do wydziału. Jest to ważny element, ponieważ motywuje on pracowników do aktywności, kreatywności. Drugą taką miarą jest ministerialny system ELA, który ocenia w kategoriach liczbowych absolwentów danej uczelni, np. ile zarabiają, jakie pełnią funkcje itp. To jest trochę bardziej złożone, ponieważ trudno porównywać poziom wynagrodzenia w oderwaniu od konkretnych rynków lokalnych. To, co jest kwotą niską np. w Warszawie, jest kwotą dość wysoką w Radomiu. Dla nas najważniejsze są oceny pokontrolne prowadzonych przez naszą uczelnię kierunków. No i muszę powiedzieć, że wypadamy coraz lepiej. W przeszłości trudności wystąpiły na kierunku lekarskim związane z brakiem bazy dydaktyczno-naukowej dla studentów i pracowników. Można to ująć w taki sposób, że PKA ma oczywiście prawo wymagać od kontrolowanej uczelni spełniania określonych standardów – to po pierwsze. Natomiast po drugie – my musimy być świadomi tego, że bardzo ciężko jest spełniać standardy, kiedy rozpoczyna się kształcenie na nowym kierunku i porównywanie uczelni, która dopiero rozpoczyna cykl kształcenia czy też zaczyna wprowadzać swoich absolwentów na rynek pracy, z uczelnią o kilkudziesięcioletniej tradycji nie jest miarodajne. Natomiast dzięki ogromnemu zaangażowaniu władz uczelni osiągnęliśmy skokowy wzrost tej bazy, co więcej, w niektórych obszarach dysponujemy sprzętem najbardziej nowoczesnym, w wielu przypadkach niedostępnym na innych uczelniach prowadzących kierunki medyczne. Generalnie jesteśmy zadowoleni z kontroli, natomiast te uchybienia, które dostrzegła PKA oczywiście systematycznie, krok

po kroku usuwamy. Bywa też tak, że w ogólnopolskich rankingach szkół wyższych nie zawsze plasujemy się tam, gdzie życzylibyśmy sobie tego, ale porównywanie potencjału naszego młodego uniwersytetu z uniwersytetami o ogromnej tradycji i przykładaniu tych samych kryteriów dla wszystkich nie zawsze odpowiada rzeczywistości stanowi rzeczy. Natomiast np. w ministerialnych sprawozdaniach dotyczących zdawalności na poszczególne aplikacje, mówię tu o swoim macierzystym WPIA, to tam ministerstwo wprowadza miary, w których my wypadamy bardzo korzystnie, bo wtedy uwzględnia się wielkość uczelni i liczbę studentów na poszczególnych kierunkach. Natomiast motto moje i mojego zespołu jest takie: „Róbmy swoje stale i systematycznie”. Kontrole przychodzą i odchodzą natomiast my jesteśmy tu w tym miejscu i musimy realizować swój plan na bieżąco w sposób systematyczny i optymalny.

Redakcja „Kuriera Uniwersyteckiego” składa Pani serdeczne gratulacje z okazji wyboru na członka Zarządu Głównego Polskiego Towarzystwa Polityki Społecznej.

Dla mnie to duże wyróżnienie, chociażby z tego powodu, że to już będzie moja trzecia kadencja w Zarządzie Głównym PTPS. Tym bardziej, że pracujący tam profesorowie to są nauczyciele akademicy, na których podręcznikach zdobywałam wiedzę w trakcie studiów. Polityka społeczna ma za zadanie budować wspólnotę. Jak przychodzą trudne chwile, to wtedy odczuwamy potrzebę wspólnoty, doceniamy wspólnotę, ale gdy wyjdziemy z tego kryzysu, to wydaje nam się, że ze wszystkim poradzimy sobie sami. Ale tak nie jest, ponieważ nawet, gdy dajemy radę sami, to ponosimy z tego powodu wyższe koszty, chociażby koszty psychiczne. Reasumując, tego rodzaju stowarzyszenia, które budują wspólnotę, czyli łączą ludzi a nie dzielą, są niezwykle ważne w naszym życiu.

Ostatnia sytuacja związana z wojną w Ukrainie i migracją jej obywateli do naszego kraju pokazuje, że ten element solidarności międzyludzkiej jest w nas, natomiast często jest uśpiony. Pojawia się zatem pytanie, co zrobić, żeby on się coraz częściej w naszych działaniach ujawniał?

Majka Gagacka, gdy nie pracuje, to...

Lubię poleniuchować, czyli być zupełnie na luzie, czytać książki i słuchać jazzowych standardów. Niestety mało mam takich okazji. Moją pasją jest podróżowanie. Mam w planach jeszcze kilka bardzo ciekawych miejsc do zwiedzenia i mam nadzieję, że uda mi się tam pojechać. Poza tym, jak każda góralka, lubię chodzić po górach, dużą frajdę daje mi też spędzanie czasu z przyjaciółmi. Wydaje mi się, że jestem typową Polką, która

цени sobie spokój w życiu rodzinnym, spełnianie się w pracy zawodowej i realizacji jakiś pasji.

(z dr Maria Gagacką,
Pełnomocnikiem Rektora
ds. Jakości Kształcenia,
rozmawiał Wojciech Bielawski)

(od red.): dr Maria Gagacka jest socjologiem i politykiem społecznym, absolwentką Uniwersytetów Jagiellońskiego i Warszawskiego. Pełni od wielu lat funkcję Pełnomocnika Rektora ds. Jakości Kształcenia. Jest członkiem Zarządu Głównego Polskiego Towarzystwa Polityki Społecznej; ekspertem i koordynatorem wielu programów europejskich z zakresu metodologii badań, aktywizacji zawodowej, ekonomii społecznej, współpracy wielosektorowej i innowacyjnych usług społecznych. W ramach współpracy międzynarodowej była gwestlecturer, Karl de Grote University w Antwerpii, Belgia, oraz gwestlecturer, Uniwersytet w Dreźnie, Niemcy, a także członkiem międzynarodowego zespołu badawczego Niemieckiego Instytutu

Badań Społecznych i Ekonomicznych (VISOC), (1993–2002) oraz stypendystką Fundacji Volkswagena, (1995). Naukowo zajmuje się lokalną polityką społeczną, aktywizacją społeczną i zawodową, współpracą sektorową pomiędzy administracją publiczną, organizacjami pozarządowymi i sektorem przedsiębiorstw. Autorka, współautorka i redaktor naukowy wielu publikacji naukowych z tego zakresu. Współpracuje z samorządem lokalnym, organizacjami pozarządowymi i sektorem biznesowym (ekspert i coach projektu Chcemy pracować - Innowacje w zakresie usług opiekuńczych dla osób zależnych" gminy miasta Radom; współautorka samorządowego projektu standaryzacji współpracy samorządu lokalnego z organizacjami oraz autorka wdrożonego programu Wsparcia i Rozwoju Wspólnot i Społeczności Lokalnych). Jest także członkiem kapituły konkursu Granitowy Tulipan Izby Przemysłowo-Handlowej w Radomiu. Odznaczona Medalem KEN za szczególne zasługi dla oświaty i wychowania, Medalem im Edwarda Abramowskiego za wybitne osiągnięcia w zakresie polityki społecznej oraz Medalem Prezydenta Miasta Radomia za wspieranie organizacji pozarządowych i propagowanie postaw obywatelskich.

WYDARZENIA

Dzień Nauki Polskiej

MINISTERIALNE NAGRODY

JM Rektor prof. dr hab. Sławomir Bukowski otrzymał nagrodę indywidualną I stopnia Ministra Edukacji i Nauki za znaczące osiągnięcia w działalności organizacyjnej. Także dziekan Wydziału Nauk Medycznych i Nauk o Zdrowiu dr hab. Leszek Markuszewski, prof. UTH Rad. otrzymał nagrodę indywidualną I stopnia Ministra Edukacji i Nauki za znaczące osiągnięcia w działalności organizacyjnej.

Ogłoszenie laureatów nagród Ministra Edukacji i Nauki odbyło się online 19 lutego br. podczas uroczystej gali z okazji Dnia Nauki Polskiej, który poświęcony jest upamiętnieniu dokonania polskich naukowców i ich dążeń do poznania prawdy. Jego data jest związana z przypadającą w tym dniu rocznicą urodzin Mikołaja Kopernika

Nagrody Ministra Edukacji i Nauki to wyróżnienia dla najwybitniejszych nauczycieli akademickich i naukowców. Przyznawane są w pięciu kategoriach za znaczące osiągnięcia w zakresie: działalności naukowej, dydaktycznej, wdrożeni-

wej, organizacyjnej oraz za całokształt dorobku. W tegorocznej edycji minister przyznał 103 nagrody, w tym 13 nagród indywidualnych i zespołowych za znaczące osiągnięcia w zakresie działalności organizacyjnej, tj. za:

- a) rozszerzanie współpracy międzynarodowej na rzecz podnoszenia jakości badań naukowych, prac rozwojowych, kształcenia lub wspierania rozwoju gospodarczego lub społecznego regionu lub kraju,
- b) rozwijanie współpracy z otoczeniem społeczno-gospodarczym, w szczególności w celu:

- prowadzenia badań naukowych lub prac rozwojowych na rzecz przedsiębiorców – opracowania programów kształcenia i doskonalenia zawodowego dostosowanych do potrzeb społeczno-gospodarczych regionu lub kraju,
- c) efektywne zarządzanie podmiotem, o którym mowa w art. 7 ust. 1 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce, w szczególności osiągnięcie poprawy jego gospodarki finansowej.

Redakcja „Kuriera Uniwersyteckiego” składa serdeczne gratulacje!

Kadawer i System HBU Education w CA

ANATOMIA BEZ TAJEMNIC

Collegium Anatomicum z Wydziału Nauk Medycznych i Nauk o Zdrowiu ma ludzki kadawer do nauki anatomii prawidłowej. Studenci pod nadzorem wykładowców będą preparować tkanki i narządy. Na wydziale działa też System HBU Education, który zapewnia najwyższą wierność obrazowania preparatów anatomicznych i wspiera nowoczesną edukację medyczną.

Kadawery są to części ludzkiego ciała mrożone w temperaturze od minus 20 do minus 30 stopni C, tuż po śmierci, jako materiał szkoleniowy wciąż są nowinką dla polskich lekarzy i dentystów. Kadawery nie są tanim sposobem pozyskiwania praktycznych umiejętności, ponieważ preparat raz rozmrożony może być wykorzystany co najwyżej przez kilka dni. Stopniowo tkanki wysychają i zmieniają swoją strukturę. W Polsce kadawery nie są pozyskiwane, trzeba je sprowadzać niekiedy z bardzo daleka (USA), co zdecydowanie podwyższa ich koszt.

Za pomocą narzędzi i aparatury zakupionej z dotacji Ministerstwa Edukacji i Nauki nasi studenci z pierwszego roku będą kształcić się z anatomii prawidłowej. Natomiast studenci wyższych lat doskonalic się będą z anatomii regionalnej, a także dzięki dedykowanej specjalistycznej aparaturze do kursów chirurgicznych będą poszerzać znajomość anatomii klinicznej i funkcjonalnej, a także trenować pamięć mięśniową dla wytworzenia prawidłowych nawyków chirurga.

Wartym podkreślenia jest fakt, iż jesteśmy jedyną uczelnią, która wdrożyła *cloud rendering* (technologię wirtualną) do nauki studentów w zakresie anatomii prawidłowej na podstawie trójwymiarowych obrazów badań pacjenta. Studenci zakładają okulary trójwymiarowe, a następnie muszą rozpoznać wskazane znaczniki

UTH Rad. jest jedyną uczelnią, która wdrożyła *cloud rendering* (technologię wirtualną) do nauki anatomii prawidłowej na podstawie trójwymiarowych obrazów badań pacjenta. Na zdjęciu studenci w Collegium Anatomicum podczas zajęć

kami struktury anatomiczne tkanek pacjenta.

W związku z realizacją zadania inwestycyjnego pn. Zakup systemu dydaktycznego w ramach dotacji celowej z Ministerstwa Edukacji i Nauki Uczelnia zakupiła specjalistyczne oprogramowanie dedykowane studentom kierunku lekarskiego, tj. system do wizualizacji wirtualnej bazy ludzkich preparatów anatomicznych-sekcyjnych Human Body Universe (HBU.education), który zapewnia najwyższą wierność obrazowania preparatów anatomicznych, wspierając jednocześnie nowoczesną edukację medyczną.

System daje studentom możliwość interaktywnego przygotowania

się do zajęć z zakresu anatomii prawidłowej człowieka (system jest podzielony na strefy edukacyjne zawierające bazy wirtualnych preparatów 3D), natomiast wykładowcom oprogramowanie pozwala na prowadzenie zajęć z anatomii z wykorzystaniem okularów do rozszerzonej rzeczywistości (VR). Za pomocą gogli VR studenci mają możliwość oglądania, dotykania, odwracania, powiększania i pomniejszania preparatów anatomicznych z różnych poziomów, a nawet wniknięcia w ich środek.

Wojciech Bielawski

Zbliża się rekrutacja

UNIwersYTECKA OFERTA DLA MATURZYSTÓW

Nasz Uniwersytet przyłączył się do projektu urzędu miasta Radomia pt. „Mój zawód, moja przyszłość”, który polega na spotkaniach z uczniami szkół ponadpodstawowych, podczas których pracownicy naszej uczelni wraz z przedstawicielami miasta i firm radomskiego przemysłu prezentują zapotrzebowanie na rynku pracy w naszym mieście na podstawie oferty kształcenia na kierunkach technicznych w UTH Rad.

Spotkania służą promocji miasta i Uniwersytetu. Ich głównym przesłaniem jest pokazanie, że nasz region, to prężnie rozwijający się ośrodek akademicki i gospodarczy. Jednocześnie dają możliwość prezentacji znanych w regionie radomskim firm, których właścicielami są absolwenci naszej Uczelni, odnoszący sukcesy w swojej branży.

W spotkaniach biorą udział przedstawiciele wydziałów technicznych Uniwersytetu: Transportu, Elektrotechniki i Informatyki; Mechanicznego oraz Inżynierii Chemicznej i Towaroznawstwa. Firmy przedstawiają możliwości podjęcia pracy, a przedstawiciele Uczelni informują, jak podnieść swoje kwalifikacje i atrakcyjność na rynku pracy poprzez studiowanie określonego kierunku.

Obecnie do najbardziej poszukiwanych zawodów należą m.in. automatyk, elektronik / elektromechanik, inżynier urządzeń sterowania ruchem kolejowym, konstruktor maszyn i urządzeń, kontroler jakości, mechatronik, monter precyzyjny, operator maszyn i urządzeń sterowanych numerycznie, programista. Nasz Uniwersytet umożliwia uzyskanie wykształcenia niemal we wszystkich z wymienionych zawodów, co potwierdza atrakcyjność naszej Uczelni, miasta i działających w nim firm. Warto zatem pozostać w naszym mieście i tu studiować a potem kreować swoją przyszłość zawodową.

Wojciech Bielawski

W spotkaniach z uczniami szkół ponadpodstawowych uczestniczą pracownicy naszej uczelni wraz z przedstawicielami miasta i firm radomskiego przemysłu. Na zdjęciu dziekan Wydziału Transportu, Elektrotechniki i Informatyki dr hab. inż. Tomasz Perzyński, prof. UTH Rad.

Uczniowie radomskich szkół byli bardzo zainteresowani ofertą dydaktyczną naszego Uniwersytetu

Promocja książki

PRAWA CZŁOWIEKA A COVID-19

24 marca na Wydziale Prawa i Administracji odbyła się promocja książki dr. Grzegorza Zielińskiego pt. „Prawa człowieka w czasach pandemii COVID-19”. Ukazała się nakładem Wydawnictwa UTH Radom w 2021 r.

Jak opisuje wydawca, tytuł jest próbą odpowiedzi na pytanie, czy prowadząc walkę z epidemią, polskie władze nie ograniczały zbyt wiele praw i wolności obywatelskich. „*Niniejsze opracowanie przedstawia wprowadzone ograniczenia w kontekście pięciu praw człowieka, stanowiąc udokumentowanie możliwych naruszeń ze strony państwa. „Publikacja jest również próbą sformułowania rekomendacji na przyszłość, które mogą być dla przedstawicieli organów władzy publicznej swego rodzaju drogowskazem w kolejnych miesiącach walki z pandemią”* – powiedział prof. Dariusz Trzeźniowski, wykładowca i rzecznik prasowy UTH w Radomiu, który prowadził spotkanie z autorem, ks. dr. Grzegorzem Zielińskim.

W spotkaniu promocyjnym wzięli udział: JM Rektor UTH Rad. prof. dr hab. Sławomir Bukowski, biskup diecezji radomskiej Marek Stolarczyk oraz liczne grono pracowników i studentów Uniwersytetu.

Jak powiedział do zebranych autor monografii Grzegorz Zieliński: „*W opinii obrońców praw człowieka ustawodawstwo kryzysowe, przyznające szerokie uprawnienia władzy wykonawczej, może mieć dalekosiężne i dotkliwe skutki dla funkcjonowania społeczeństwa i przestrzegania praw człowieka. Nawet w tak ekstremalnej sytuacji pandemii, rządy demokratycznych państw muszą wiedzieć, że nie mogą wykorzystywać strachu przed chorobą, by wprowadzać ograniczenia praw człowieka i ukrywać ich naruszenia*”. Następnie

uczestnicy spotkania kierowali do autora książki pytania jednocześnie podkreślając wagę poruszonych w publikacji zagadnień. Podsumowując spotkanie prof. Dariusz Trzeźniowski, rzecznik prasowy uczelni, powiedział: „*Wydaje się, że potrzeba nadzwyczajnego ograniczenia praw i wolności jednostki w nadzwyczajnej sytuacji, jaką niewątpliwie jest epidemia COVID-19, nie usprawiedliwia naruszeń Konstytucji przez organy władzy publicznej.*”

Wojciech Bielawski

(od red.): **Grzegorz Zieliński** - ksiądz diecezji radomskiej od 2006 roku; doktor nauk prawnych w zakresie prawa, prawa kanonicznego, magister teologii. Studia prawnicze (2009 – 2016) - Papieski Uniwersytet Laterański w Rzymie - doktor obojga praw. Badania naukowe z dziedziny prawa międzynarodowego i praw człowieka odbył w latach 2014 - 2016 w USA na Wydziale Prawa w Boston College, MA. Wiedzę prawniczą zdobywał także w Katolickim Uniwersytecie Sacro Cuore w Mediolanie (Włochy); Worcester State University, MA; Catholic University of America Washington,

Ogromnym wyróżnieniem dla autora monografii ks. dr. Grzegorza Zielińskiego było jej wręczenie papieżowi Franciszkowi

D.C. oraz na SIT Graduate Institute, Brattleboro, VT (USA). W maju 2016 roku zdobył nagrodę Papieskiego Uniwersytetu Laterańskiego w Rzymie Sub Auspiciis Lateranensibus za najlepszą rozprawę doktorską. Obecnie jest adiunktem Wydziału Prawa i Administracji Uniwersytetu Technologiczno-Humanistycznego w Radomiu. Jest autorem wielu publikacji naukowych z dziedziny prawa medycznego. Pełni także obowiązki wiceprzewodniczącego Rady Uczelni UTH w Radomiu. Jest zatrudniony w Katolickim Uniwersytecie Lubelskim Jana Pawła II, prowadząc zajęcia z zakresu prawa kanonicznego w Wyższym Seminarium Duchownym w Radomiu. Od 2016 roku jest sędzią Sądu Kościelnego Diecezji Radomskiej.

Wykładowca i menadżer

NOWY DYREKTOR W „ELEKTROWNI”

Dr hab. Łukasz Rudecki, prof. UTH Rad. został dyrektorem do spraw artystycznych Mazowieckiego Centrum Sztuki Współczesnej „Elektrownia” w Radomiu.

Jak nas poinformował nowy dyrektor, do jego podstawowych zadań będzie należało: koordynacja wszelkich działań dotyczących kwestii merytorycznych w zakresie sztuki współczesnej. Przygotowywanie harmonogramu wystaw i prezentacji sztuki współczesnej, kontakty z artystami a także pozyskiwanie dzieł sztuki do kolekcji MCSW Elektrownia.

Dr hab. Łukasz Rudecki, prof. UTH Rad., jest absolwentem Katedry Sztuki PRad. Uczestniczył w ok. 70 wystawach indywidualnych i zbiorowych, na których był trzykrotnie nagradzany. Jest również autorem murali przedstawiających obrazy Jacka Malczewskiego w Radomiu.

Warto nieco przybliżyć, w ogromnym skrócie, historię powstania MCSW „Elektrownia”. Inicjatorem

(w roku 2003) pomysłu budowy pawilonu ekspozycyjnego na potrzeby prezentacji sztuki współczesnej był Andrzej Wajda. Ostatecznie zdecydowano się na adaptację budynku starej elektrowni (pomysł radomianki Kaji Koziarskiej). Propozycję zaakceptował A. Wajda. Na początku czerwca 2004 roku przedstawiciele samorządów miejskiego oraz Mazowsza uzgodnili, że w starej elektrowni znajdzie siedzibę Centrum Sztuki Nowoczesnej. 4 marca 2006 roku otwarto pierwszą wystawę w budynku elektrowni (jeszcze wtedy nie zaadaptowanym na potrzeby centrum), dla uczczenia 80 urodzin Honorowego Obywatela Miasta Radomia i orędownika budowy centrum Andrzeja Wajdy. Pokazano na niej fotografie prac ofiarowanych przez reżysera. 6 listopada 2011 roku

odbyła się uroczystość inauguracji działalności MCSW „Elektrownia”, połączona z wernisażem wystawy Specimen, ukazującej wybrane dzieła ze zbiorów Muzeum Sztuki Współczesnej w Radomiu oraz kolekcji własnej Centrum.

Wojciech Bielawski

dr hab. Łukasz Rudecki, prof. UTH Rad.

Optymalne plany studiów

INTERESARIUSZE DLA WYDZIAŁU

W dniu 19 stycznia 2022 roku za pośrednictwem platformy MS Teams odbyło się spotkanie władz Wydziału Prawa i Administracji UTH w Radomiu z przedstawicielami Interesariuszy Zewnętrznych współpracujących z wydziałem.

Dziekan Wydziału Prawa i Administracji UTH w Radomiu dr hab. Joanna Smarż, prof. UTH Rad., pra-

gnąc zapewnić jak najwyższy poziom kształcenia na Wydziale Prawa i Administracji UTH w Radomiu, zwróciła się

do Rady Interesariuszy Zewnętrznych z prośbą o ocenę planów studiów na kierunkach realizowanych na WPiA.

W skład Rady Interesariuszy wchodzi: starosta radomski Waldemar Trelka, wicedziekan Rady Okręgowej Izby Radców Prawnych w Kielcach Elwira Skoczek, dyrektor Miejskiego Ośrodka Pomocy Społecznej w Radomiu Marcin Gierczak, dyrektor zarządzająca AG Centrum Katarzyna Russ, przedstawiciel Izby Przemysłowo-Handlowej Ziemi Radomskiej, prezes PMP Poland Sp. z o.o. Andrzej Strzelczyk, przedstawicielki Komendanta Miejskiego Policji w Radomiu – naczelnik Justyna Gwardiak oraz Małgorzata Kozłowska.

Powołana przez dziekana RI stanowi dobrowolne ciało opiniodawczo-doradcze i konsultacyjne, którego celem jest troska o zapewnienie studentom najwyższych standardów kształcenia. Rada składa się z przedstawicieli środowiska prawniczego, instytucji publicznych oraz środowiska gospodarczego.

Zmiany w planach studiów zostały podyktowane dynamicznie zmieniającym się systemem prawa w Polsce oraz pojawiającymi się nowymi kwestiami, które wymagają szczegółowego omówienia w ramach zajęć dydaktycznych. W ramach zaproponowanych zmian szczególny nacisk został położony na zajęcia o charakterze praktycznym.

Szczegółowy zakres zmian przedstawił prodziekan WPiA dr Paweł Śwital. Zmiany te dotyczyły przede wszystkim układu przedmiotów, ich wymiaru godzin oraz efektów kształcenia. Wskazał na dodatkowe działania podjęte na wydziale w ostatnim czasie, w tym zwrócił uwagę na realizację projektu stażowego „Kompetencje dla Centrów Obsługi Biznesu”, podniesienie kompetencji kadry WPiA w zakresie projektu „Uczelnia Dostępna dla potrzeb osób niepełnosprawnych”, stworzenie bazy oferowanych praktyk zawodowych oraz doposażenie sal dydaktycznych w sprzęt audiowizualny.

Biorąc pod uwagę sugestie i propozycje interesariuszy dokonano

Za pośrednictwem platformy MS Teams odbyło się spotkanie władz Wydziału Prawa i Administracji UTH w Radomiu z przedstawicielami Interesariuszy Zewnętrznych współpracujących z wydziałem

zmian w planach, które zostały omówione podczas spotkania. Tym samym interesariusze zewnętrzni wyrazili jednoznacznie pozytywną opinię dotyczącą zaproponowanego układu przedmiotów, ich wymiaru godzin, efektów kształcenia jako podstawy adekwatnego przygotowania studen-

tów do pełnienia ról zawodowych na potrzeby rynku pracy.

(od red.: *interesariusze to osoby lub instytucje, których opinie mogą mieć wpływ na powodzenie firm, organizacji, przedsięwzięć*).

Wojciech Bielawski

Ambitne plany w nowej kadencji

ZMIANY W PTE

W dniu 1 października 2021 roku odbył się sprawozdawczo-wyborczy Zjazd Oddziału PTE w Radomiu. Przyjęto sprawozdanie zarządu z działalności za okres 2017-2021 i wybrano nowe władze.

Sprawozdanie za okres 2017 – 2021 przedstawił dotychczasowy prezes Zarządu Oddziału dr hab. Jan Bednarczyk, prof. UTH Rad. Uczestnicy zjazdu jednogłośnie podjęli uchwałę o przyjęciu sprawozdania. Po udzieleniu absolutorium ustępującym władzom, wybrano nowe władze PTE Oddział Radom na 5-letnią kadencję.

W tajnym głosowaniu jednogłośnie przyjęto kandydaturę dr hab. Anny Wolak-Tuzimek, prof. UTH

Rad. na prezesa Zarządu Oddziału w Radomiu. Następnie dokonano wyboru członków Zarządu i Komisji Rewizyjnej.

W skład Zarządu Oddziału weszli: dr hab. Anna Wolak-Tuzimek, prof. UTH Rad. – prezes, prof. dr hab. Sławomir I. Bukowski – wiceprezes, dr hab. Marzanna Lament, prof. UTH Rad. – wiceprezes, dr Katarzyna Sieradzka – sekretarz i dr Joanna Bukowska – członek.

Komisję Rewizyjną tworzą: dr Jarosław Cwyl – przewodniczący i członkinie: dr Izabela Młynarzewska – Borowiec i dr Marzena Sobol.

Po zakończeniu wyborów prezes, dr hab. Anna Wolak-Tuzimek, prof. UTH Rad. przedstawiła kierunki rozwoju działalności PTE Oddział w Radomiu na nową kadencję.

1. W zakresie popularyzacji myśli i wiedzy ekonomicznej:

- współorganizowanie konferencji naukowych lub objęcie ich patronatem,
- organizowanie ogólnodostępnych odczytów i seminariów na aktualne tematy społeczno-gospodarcze,
- wspieranie Olimpiady Wiedzy Ekonomicznej poprzez organizowanie prelekcji tematycznie związanych z Olimpiadą,

2. W zakresie działalności edukacyjno-szkoleniowej:

- zorganizowanie kursów, szkoleń i seminariów zarówno w formie stacjonarnej, jak i zdalnej,
- pozyskanie wykładowców do prowadzenia kursów i szkoleń,

3. W zakresie integracji środowisk ekonomistów:

- uczestnictwo członków PTE O. Radom w ważnych wydarzeniach organizowanych przez ZK PTE,
- nawiązanie współpracy z innymi oddziałami PTE.

Anna Wolak-Tuzimek poinformowała, że podjęcie działania mające na celu otrzymanie przez PTE O. Radom statusu organizacji pożytku publicznego. Stworzy to możliwość pozyskania dodatkowych środków finansowych na rozwój działalności statutowej stowarzyszenia poprzez przekazanie na jego rzecz 1% podatku dochodowego. Ponadto kolejnym krokiem będzie rozszerzenie prowadzonej działalności Oddziału m.in. o:

- doradztwo w zakresie prowadzenia działalności gospodarczej i zarządzania,
- badania naukowe i prace rozwojowe w dziedzinie nauk społecznych i humanistycznych,
- działalność wspomagającą prowadzenie działalności gospodarczej,
- pozaszkolne formy edukacji,
- działalność wspomagającą edukację.

Nowy Zarząd PTE o. Radom objął patronatem IX Międzynarodową Konferencję Naukową „Gospodarka światowa – wyzwania XXI wieku”, zorganizowaną na Wydziale Ekonomii i Finansów przez Katedrę Biznesu i Finansów Międzynarodowych oraz Katedrę Finansów i Ubezpieczeń oraz czasopismo naukowe *Central European Review of Economics & Finance*.

Wojciech Bielawski

(od red.); **dr hab. Anna Wolak-Tuzimek, prof. UTH Rad.** – kierownik Katedry Ekonomii na Wydziale Ekonomii i Finansów Uniwersytetu Technologiczno-Humanistycznego im. Kazimierza Pułaskiego w Radomiu; członek Senatu UTH Rad., przewodnicząca Rady Programowej WEiF; prezes Polskiego Towarzystwa Ekonomicznego Oddział w Radomiu; członek Zarządu Krajowego PTE. Uczestniczyła w kilku projektach badawczych jako członek i koordynator projektu. Od 2012 roku współpracuje z Wydziałem Ekonomicznym Uniwersytetu Mateja Bela w Bańskiej Bystrzycy, Słowacja. Odbyła tam staże naukowe i dydaktyczne. Efektem tej współpracy są: 4 monografie oraz liczne artykuły naukowe.

Jej zainteresowania naukowe dotyczą uwarunkowań rozwoju przedsiębiorstw. Prowadzi badania dotyczące wpływu koncepcji społecznej odpowiedzialności biznesu na konkurencyjność przedsiębiorstw. Jest autorką ponad 130 publikacji naukowych, w tym 8 monografii naukowych wydanych w wydawnictwach krajowych i zagranicznych. Uczestniczyła w ponad 60 międzynarodowych i krajowych konferencjach naukowych.

Akcja Biblioteki

KSIĄŻKI DLA CHORYCH

Pracownicy Biblioteki Głównej UTH w Radomiu zorganizowali akcję, „Książka potrzebna od zaraz”, polegającą na zbiorce książek dla chorych onkologicznie z naszego regionu.

W akcji wzięli udział studenci oraz pracownicy naszego Uniwersytetu. To dzięki ich wsparciu oraz zaangażowaniu udało się zebrać wiele książek o różnorodnej i bogatej tematyce, które zostały przekazane pacjentom Radomskiego Centrum Onkologii na Wacynie. Jak pod-

kreśliła Beata Siebuła p.o. dyrektora Biblioteki Głównej: „Każda forma pomocy ludziom cierpiącym jest warta popularyzacji. Wierzmy, że zebrana literatura zainteresowała pacjentów i że dzięki tak wspianiemu gestowi czas spędzony w szpitalu stał się dla nich przyjaźniejszy”.

Do pacjentów trafiły książki z różnych dziedzin

Pracownicy Biblioteki Głównej UTH w Radomiu zorganizowali zbiorke książek dla chorych onkologicznie z naszego regionu

„Moim obowiązkiem jest stawić się na określonej godzinie sprawnym i czystym samochodem i oczywiście najważniejsze jest to, aby dowieźć rektora bezpiecznie i żeby miał wygodną podróż.”

KIEROWCA SZEFA

(ze Zbigniewem Kąkolem, kierowcą rektora, rozmawia Wojciech Bielawski)

Od kiedy pracujesz na uczelni i czy od początku jako kierowca?

Pracuję na uczelni od 1983 roku i zostałem zatrudniony jako kierowca. Początkowo jeździłem samochodami półciężarowymi, najczęściej Nysą, która była wtedy po remoncie. W tamtych latach był to bardzo popularny samochód dostawczy. Nawet nie był bardzo awaryjny.

Kto był Twoim pierwszym szefem?

Pierwszym rektorem, z którym jeździłem tak na poważnie, był rektor prof. Misiak, ale przed nim miałem parę kursów jeszcze z prof. Sajkiewiczem.

Pamiętam, że oprócz mnie do objęcia funkcji kierowcy rektora był jeszcze jeden kandydat, ale to mnie spotkał zaszczyt bycia kierowcą najważniejszej osoby na uczelni. I tak minęło ponad 40 lat „za kółkiem” rektorskich samochodów.

Z iloma rektorami jeździłeś?

Jeździłem z siedmioma rektorami, ponieważ piastowali oni swoją funkcję przez dwie kadencje, to uzbierało się i lat i kilometrów. Jedynie, tak jak wspominałem, z prof. Sajkiewiczem jeździłem bardzo krótko. A po rektorze Sajkiewiczzu byli to: prof. Misiak,

prof. Wasilewski, prof. Lotko, prof. Luft, prof. Łukasik i obecny rektor prof. Bukowski.

Jakimi samochodami?

Pierwsza była Wołga. Oczywiście czarna. Po niej był Fiat Mirafiori 131. Na tamte lata to był naprawdę dobry samochód, o niezłej mocy i komforcie jazdy. Potem nastąpiła era Polonezów, było ich chyba ze trzy. Oczywiście był też Fiat 125p. Polonezy po zakończeniu swojego żywota, o ile dobrze pamiętam, zostały przekazane do IEPiM-u i tam wykorzystywane były jako samochody w badaniach dia-

gnostycznych i laboratoryjnych. Po Polonezach był Ford Mondeo. Po nim kolejny Ford Mondeo, nowszy model, a potem zaczęła się era Hondy. Honda Accord, dwie CRV-ki, i teraz też jest CRV - najnowszy model. Hondy to są bardzo dobre samochody, może nie z najwyższej półki, ale o dobrych osiągnięciach i zapewniające bezpieczną jazdę.

Ile kilometrów przejechałeś w swoim życiu?

Nigdy nie liczyłem dokładnie, ale wydaje mi się, że mam na liczniku około milion kilometrów. Gdy dodam do tego kilometry przejechane swoimi samochodami, to będzie trochę więcej.

Który samochód wspominasz szczególnie dobrze, a który nie spełniał Twoich oczekiwań?

Wołgą jeździło się dosyć dobrze, można powiedzieć – dostojnie. Nie rozwijała dużej prędkości i nie była specjalnie awaryjna. Tak szczerze mówiąc, nie było w niej co się psuć. To była prosta konstrukcja. Największe kłopoty były zawsze z Polonezami, najczęściej z zapłonem. W latach dziewięćdziesiątych, po przełomie w Polsce, na nasz rynek zaczęło przybywać coraz więcej samochodów zachodnich, były one wykonane w zupełnie innych technologiach. Były wygodne w miarę bezpieczne i w zasadzie bezawaryjne. Była to inna kultura jazdy. Oczywiście pojawiła się też klimatyzacja, co bardzo ułatwiło podróżowanie moim szefom i mnie także.

Czy któryś z rektorów miał szczególne wymagania, np. lubił szybką jazdę, albo był niezwykle punktualny?

Rektorzy nie mieli szczególnych wymagań w stosunku do mnie, czy do samochodów. Zawsze, gdy dany rektor rozpoczynał swoją kadencję, rozmawiał ze mną i ustalaliśmy zasady współpracy, i w ten sposób łatwiej nam się wspólnie pracowało. Moim obowiązkiem jest stawić się

Zbigniew Kąkol, kierownik rektoratu

na określoną godzinę sprawnym i czystym samochodem i oczywiście najważniejsze jest to, aby dowieźć rektora bezpiecznie i żeby miał wygodną podróż. Natomiast nie miałem jakiś nacisków, żeby jechać na pełny gaz, jak to się mówi „gaz do dechy”. Nieraz oczywiście spieszyliśmy się bardzo, bo rektor miał umówione spotkanie ale jakiejś specjalnie nerwowej atmosfery nie było. Ja też nie odczuwałem presji ze strony rektorów.

Czy zdarzało Ci się przekraczać przepisy?

Rzadko mi się zdarzało, że musiałem naginać przepisy. Najczęściej dotyczyło to przekroczenia prędkości. Zawsze przed trasą przygotowywałem się szczególnie do jazdy po mieście, do którego jechaliśmy. Po prostu pracowałem z mapą i wytyczałem sobie trasę dojazdu, żeby nie błędzić. Teraz tę funkcję przejął GPS, który czasami, niestety, też jest zawodny i prowadzi nas nie tam, gdzie chcemy.

Jak dużo „drogówka” wlepiła Ci mandatów?

Płaciłem czasami mandaty, które, tak jak mówiłem wcześniej, dotyczyły najczęściej przekroczenia prędkości.

Innych poważnych wykroczeń nie mam na swoim koncie i nigdy nie jeździłem z duszą na ramieniu bojąc się o kolejne karne punkty.

Czy lubisz jazdę nocą?

Właściwie nie ma dla mnie znaczenia, czy jeżdżę nocą, czy w dzień. Staram się jednak wszystkie trasy pokonywać w ciągu dnia, wiadomo przecież, że po zmroku jeździ się troszeczkę trudniej, oślepiają światła pojazdów jadących z naprzeciwka. Trzeba po prostu zwolnić i bardziej uważać. A z drugiej strony, w nocy jest dużo mniejszy ruch na drogach.

Po których miastach w Polsce i za granicą nie lubisz jeździć?

Takich miejsc wiele nie ma, ale dosyć ciężko jeździ się w Łodzi, ponieważ bardzo dużo ulic jest tam jednokierunkowych. Gdy byłem tam pierwszy raz, rzeczywiście trudno było się do tego przyzwyczaić, teraz już mi to tak nie przeszkadza. Natomiast za granicą dosyć duży stres przeżyłem we Lwowie. Było to pod koniec lat osiemdziesiątych. Jechaliśmy wtedy do Tarnopola i można było ominąć Lwów obwodnicą, ja trochę za późno się zorientowałem i pojechaliśmy przez centrum miasta. Tam przeżyłem

ogromny szok, nikt nie przestrzegał przepisów. Czerwone światła nikogo nie obowiązywały, totalna wolna amerykanka. Wszyscy trąbili i nie używali sygnalizacji. Kto był szybszy i sprytniejszy, dawał sobie radę. Muszę powiedzieć, że spociłem się trochę z emocji. Naprawdę było ciężko.

Jak dbasz o samochód rektora?

Sprawy techniczne i bezpieczeństwo są najważniejsze. Samochód jest zawsze serwisowany, przeglądy są wykonywane na czas. Jeśli cokolwiek, mówiąc potocznie, stuka w nim albo puka natychmiast jest odstawiany do serwisu. Musi być po prostu bezpieczny i sprawny. Teraz zresztą jest taka zasada serwisowania samochodów, że wymienia się w nim całe podzespoły nie tak jak kiedyś, mechanik „złota rączka” przykręcał, odkręcał, piłował i często jakimś tylko sobie znanym sposobem naprawiał samochody. Tak bywało np. z Polonezami. W TOS-ie na ulicy Kieleckiej nie wymieniali części tylko je naprawiali lub regenerowali, po prostu zdarzało się, że tych części nie było albo trzeba było długo na nie czekać. Czasami przekładali części z innego samochodu. Ale to już historia. Samochód oczywiście musi być też nie tylko sprawny ale też czyściutki, jest to w pewnym sensie wizytówka rektora, wizytówka uczelni, dlatego staram się szczególnie dbać o niego.

Masz pewnie trochę znajomych wśród kierowców rektorów z innych uczelni...

Tak oczywiście, że mam znajomych kierowców, którzy jeżdżą ze swoimi rektorami. Najczęściej spotykamy się na konferencjach rektorów uczelni technicznych. Jest nas ponad 20, no i oczywiście rozmawiamy na tematy motoryzacyjne, wymieniamy się poglądami. Przed pandemią tych spotkań czy konferencji, na które jeździłam z rektorem, było oczywiście więcej. Obecnie wszyscy jeździmy podobnej klasy samochodami, oczywiście różnych marek. Natomiast

w czasach przełomu niektóre duże uczelnie prześcigały się w zakupie samochodów dla rektora z górnej półki np. BMW, AUDI, Ford Scorpio. Obecnie sporo jest samochodów firmy Skoda Superb, natomiast jeszcze raz podkreślam, że najważniejsze jest bezpieczeństwo. Oczywiście samochód wyposażony jest w cały zestaw poduszek i kurtyn powietrznych, ale jak ktoś jest szaleńcem na drodze, to i one nie pomogą.

Na koniec powiedz kilka słów o swoim życiu pozazawodowym...

Moja żona jeszcze pracuje. Mam

dwóch synów, teraz mi się wnuki „posypały”. Cieszę się z tego bardzo, to duża frajda przebywać z nimi. Moje hobby to wycieczki z całą rodziną, wyjazdy poza miasto, praca na działce, dobra muzyka, spotkania z przyjaciółmi. Do emerytury mam już niewiele, jakieś 2-3 lata i myślę że będę potrafił zagospodarować sobie ten czas. Chociaż nie będzie łatwo, bo 40 lat za kierownicą robią swoje.

ze Zbigniewem Kąkolem,
kierowcą rektora,
rozmawiał Wojciech Bielawski

KONFERENCJE, SEMINARIA, WYKŁADY –

Prawo administracyjne

KOLOKWIUM LUBELSKO-RADOMSKIE

W dniach 11-12 marca 2022 roku w Kazimierzu Dolnym odbyło się I Lubelsko-Radomskie Kolokwium Prawa Administracyjnego, którego inicjatorami były: Katedra Prawa Administracyjnego Katolickiego Uniwersytetu Lubelskiego Jana Pawła II w Lublinie wraz z Katedrą Prawa Administracyjnego i Nauki o Administracji Uniwersytetu Technologiczno – Humanistycznego im. Kazimierza Pułaskiego w Radomiu.

Asumptem do podjęcia współpracy jest chęć wymiany poglądów naukowych w obszarze zagadnień prawa administracyjnego. Omówienia wymagają bowiem nie tylko obecne ramy prawne, ale także ewolucja instytucji prawnych. Tematyka ta, ze względu na swoją obszerność, wymaga usystematyzowania. Intencją spotkań jest weryfikacja podstaw aksjologicznych administracji publicznej, kształtowania się zmian w prawie administracyjnym, analiza złożoności materialnego prawa administracyjnego, procedury administracyjnej oraz sądowo-administracyjnej.

Spotkanie, w którym wzięli udział pracownicy katedr oraz wydziału zajmujący się tematyką omawianego zagadnienia, doktoranci, jak i studenci, rozpoczęli kierownicy katedr ks. dr hab. Sławomir Fundowicz z KUL oraz dr hab. Joanna Smarż, prof. UTH Rad., którzy omówili cel pierwszego seminarium, którym była próba spojrzenia na działalność administracji publicznej przez pryzmat wartości, na których ufundowana jest personalistyczna koncepcja administracji publicznej. Dyskusja objęła zagadnienia z zakresu relacji pomiędzy osobą, a różnymi wymiarami życia społecznego i wspólnotowego.

Na I Lubelsko-Radomskim Kolokwium Prawa Administracyjnego omawiano m.in. ewolucję instytucji prawnych

Panel I *Aksjologiczne i ustrojowe wymiary administracji publicznej* poprowadziła dr hab. Joanna Smarż, prof. UTH Rad. a referaty w nim wygłosili ks. dr Wojciech Wojtyła (UTH Rad.) *Dobro człowieka jako cel funk-*

cjonowania administracji publicznej oraz ks. dr hab. Sławomir Fundowicz (KUL) *Personalistyczna koncepcja administracji publicznej*. Druga sesja o charakterze praktycznym, której moderatorką była dr Monika Żu-

chowska-Grzywacz (UTH Rad.) poświęcona została *Praktycznym wymiarom realizacji personalistycznej koncepcji administracji publicznej*. W sesji tej dr hab. Jerzy Parchomiuk (KUL) przedstawił referat pt.: *Wartości jako element determinujący wykładnię przepisów procesowego prawa administracyjnego*, a dr Paweł Śwital (UTH Rad.) *Partycypacja społeczna w działalności samorządu terytorialnego*. Ostatnią część dyskusji poprowadził dr hab. Dominik Tyrawa, prof. KUL, a w dyskusji głos zabrali: dr hab. Sławomir Fundowicz, dr hab. Jerzy Parchomiuk, dr Katarzyna Mełgieś, dr Monika Żuchowska-Grzywacz, dr Wojciech Wojtyła.

Organizatorzy spotkania planują już kolejne wydarzenia naukowe w ramach których będą kontynuowane zagadnienia wokół wartości w prawie administracyjnym.

*oprac. Wojciech Bielawski
na podstawie mater. otrzymanych od dr. P. Świtale*

NAUKA – prace naukowe, eseje, badania...

Jacek Borowiak

Metoda szacowania liczby środków transportu na potrzeby obsługi stanów zagrożenia

1. Wstęp

W związku z koniecznością zapewnienia szybkiej i skutecznej pomocy w stanach zagrożenia, wymagane jest zabezpieczenie odpowiedniej liczby i rodzajów środków transportowych na cele likwidacji tego typu zdarzeń oraz ewakuacji ludzi i mienia. Liczba tych środ-

ków ma bezpośredni wpływ na możliwość dotarcia do często odciętych przez powstałe zdarzenie zagrożonych obszarów, czas dojazdu do miejsca zagrożenia oraz czas likwidacji zagrożenia. Od tych czynników zależy ostateczna liczba ofiar i wielkość strat materialnych. Utrzymywanie odpowiedniej ilości ratowniczych środków transpor-

tu, sprzętu oraz wykwalifikowanej kadry ratowników może zapewnić szybką reakcję i sprawny przebieg akcji ratowniczej.

Powstaje zasadnicze pytanie: ile ratowniczych środków transportowych (np. samochodów gaśniczych czy specjalnych) należy utrzymywać w gotowości, aby zminimalizować straty ludzkie i materialne?

Liczba środków transportu powinna być dostosowana do potrzeb. Nie sposób przewidzieć z całkowitą pewnością, czy będące obecnie na wyposażeniu środki wystarczą w przyszłych sytuacjach. Ich liczba może być jednak szacowana na podstawie przeszłych zdarzeń.

Oczywiste jest, że im więcej jest środków transportu, tym bezpieczeństwo jest większe. Tym większa jest szansa na skuteczne działania, mniejsze straty w ludziach i majątku. Jednak utrzymywanie nadmiernej liczby środków transportu i niezbędnej kadry je obsługującej niesłoby za sobą ogromne koszty.

Do rozwiązania tak postawionego problemu można wykorzystać dane statystyczne z prowadzonych dotychczas działań ratowniczych oraz metodę symulacji.

Aby odwzorować rzeczywiste funkcjonowanie systemu ratowniczo-gaśniczego proponuje się wyznaczać odpowiednie parametry systemu w następujących krokach:

Krok 1. Zebranie danych

Krok 2. Określenie wejściowego strumienia zgłoszeń

Krok 3. Wyznaczenie rodzaju zdarzenia

Krok 4. Wyznaczenie wielkości zdarzenia

Krok 5. Wyznaczenie liczby pojazdów przydzielonych do obsługi zgłoszenia

Krok 6. Wyznaczenie czasu obsługi zgłoszenia (czasu trwania akcji ratowniczej)

Pierwsze 2 kroki zostały opisane w publikacji [2]. W niniejszej, zostaną przedstawione kroki 3-5.

2. Szacowanie liczby potrzebnych środków transportu

Zgłoszenia o powstaniu stanu zagrożenia, napływające do systemu, tworząc strumień wejściowy zgłoszeń, mają charakter losowy. Podobnie, charakter losowy mają rodzaje i wielkości zdarzeń (stanów zagrożenia).

Losowość opisywanych zjawisk wymusza konieczność szacowania prawdopodobieństwa ich występowania. Stąd niezbędne jest skonstruowanie odpowiednich dystrybuant empirycznych zmiennych losowych.

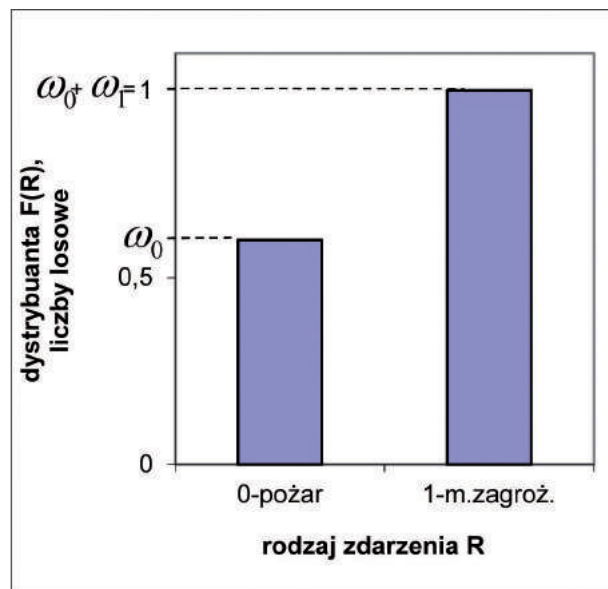
W tym celu w kroku 1 zebrano potrzebne dane statystyczne rzeczywistych działań ratowniczych.

Metodykę postępowania w kroku 2, tj. przy określaniu odcinków czasu między zgłoszeniami opisano w publikacji [2].

W kroku 3 na podstawie zebranych danych statystycznych określono liczby zdarzeń każdego rodzaju

skonstruowano odpowiednią dystrybuantę empiryczną $F(R)$ (rys. 1).

Statystyki Państwowej Straży Pożarnej wyróżniają trzy rodzaje zdarzeń: pożary, miejscowe zagrożenia i alarmy fałszywe. W związku ze znikomym udziałem alarmów fałszywych w ogólnej liczbie zgłoszeń, zdecydowano się je pominąć.

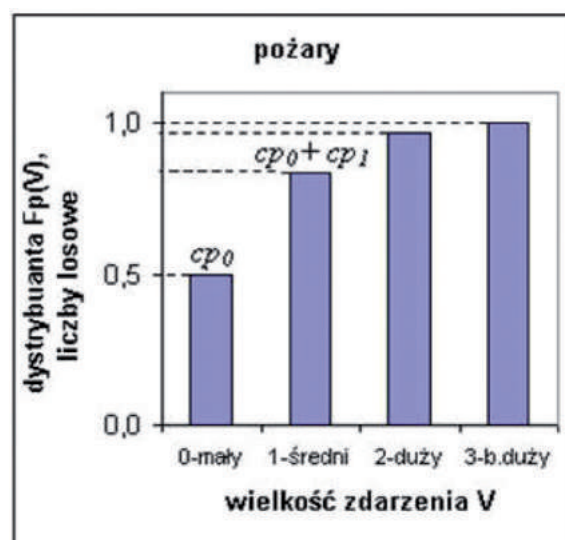
Rys. 1. Dystrybuanta $F(R)$ rodzaju zdarzenia [1]

Na podstawie dystrybuanty $F(R)$ z użyciem generatora liczb losowych można określić kolejne rodzaje zdarzeń (stanów zagrożenia).

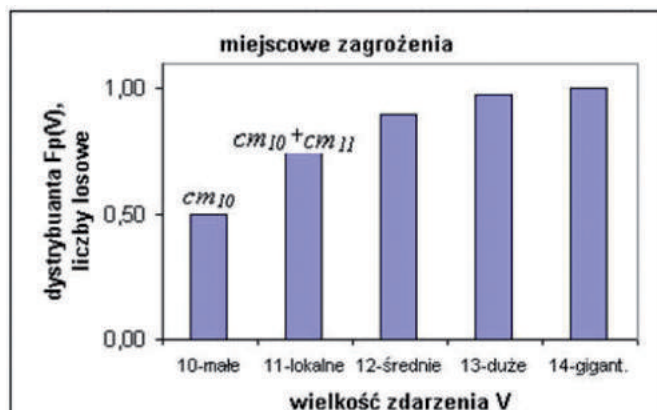
W kroku 4 wyznacza się wielkości zdarzeń, które podlegają następującemu podziałowi:

- pożary – małe, średnie, duże lub bardzo duże,
- miejscowe zagrożenia – małe, lokalne, średnie, duże lub gigantyczne.

Na podstawie danych statystycznych ustalono ich liczby i skonstruowano dystrybuanty empiryczne (rys. 2 i 3).

Rys. 2. Dystrybuanta $F_p(V)$ wielkości pożaru [1]

Rys. 3. Dystrybuanta $F_p(V)$ wielkości miejscowego zagrożenia [1]

Tak skonstruowane dystrybuanty $F_p(V)$ i $F_m(V)$ pozwalają z użyciem generatora liczb losowych określić kolejne wielkości pożarów i miejscowych zagrożeń.

W kroku 5 wyznacza się liczbę pojazdów, mających za zadanie likwidację stanu zagrożenia.

Pojazdy należące do jednostek ochrony przeciwpożarowej biorą udział przy likwidacji zagrożeń powstałych na podległym im terenie lub, zgodnie z rozporządzeniem [3], w razie wystąpienia konieczności są delegowane poza jego obszar.

Przydział pojazdów do akcji ratowniczej odbywa się na podstawie wstępnego rozpoznania zagrożenia oraz na żądanie kierującego akcją wg opracowanych przez PSP, zasad dysponowania sił i środków.

Zasady te uwzględniają następujące kryteria:

- kryterium wielkości zdarzenia oraz jego skutków i występujących zagrożeń,
- kryterium najkrótszego czasu podjęcia działań ratowniczych,
- kryterium miejsca powstania zdarzenia,
- operacyjne plany obrony oraz plany ratownicze,
- żądanie kierującego działaniem ratowniczym.

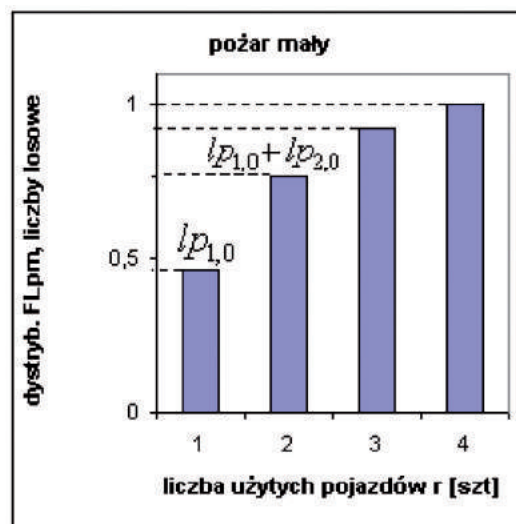
W związku z dużym zróżnicowaniem pojazdów, co do spełnianych funkcji, wydajności itp., posiadanych przez służby ochrony przeciwpożarowej, zdecydowano się uprościć to zagadnienie i przyjęto, że wszystkie pojazdy są jednakowe. Pozostałe logistyczne środki transportu takie jak: samoloty, śmigłowce, sprzęt pływający, pominięto ze względu na znikomą ich liczbę w łącznej liczbie użytych środków.

Liczby użytych pojazdów gaśniczych do obsługi zgłoszenia są zmiennymi losowymi skokowymi, które zależą głównie od rodzaju i wielkości zaistniałego zdarzenia.

Korzystając z zebranych danych statystycznych, dotyczących liczb zgłoszeń o powstaniu zdarzeń danego rodzaju oraz liczbie użytych do ich obsługi pojazdów, wyznacza się rozkłady zmiennej r i wyznacza się dystrybuanty empiryczne użycia liczb pojazdów do obsługi da-

nego rodzaju i wielkości zdarzeń. Na rys. 4 przedstawiono przykład dystrybuanty dla pożaru o małej wielkości.

Do wyznaczania liczb pojazdów obsługujących zgłoszenia wskazane jest wykorzystać możliwie aktualne dane. Będą one w najlepszym stopniu reprezentować możliwości posiadanego przez służby ratownicze sprzętu oraz stosowane najnowsze techniki likwidacji zagrożeń.

Rys. 4. Dystrybuanta F_{Lpm} liczby pojazdów r użytych do obsługi „małego pożaru” [1]

Tak skonstruowane dystrybuanty dla różnych rodzajów zdarzeń i różnych ich wielkości pozwalają z użyciem generatora liczb losowych określić liczby pojazdów użytych do ich likwidacji.

3. Wnioski

Zarówno mapy ryzyka, jak i teoria masowej obsługi, wykorzystują elementy teorii rachunku prawdopodobieństwa.

Skonstruowany model probabilistyczny odwzorowuje działanie rzeczywistego systemu ratowniczego. Przedstawiona metoda określania liczby pojazdów delegowanych do obsługi stanów zagrożenia uwzględnia czynnik losowości, charakteryzujący badane zjawiska. Opisano tu metodykę konstrukcji dystrybuant empirycznych zmiennych losowych – rodzajów i wielkości zdarzeń oraz liczb pojazdów, delegowanych do ich obsługi. W tym celu wykorzystano zebrane przez Państwową Straż Pożarną dane statystyczne z rzeczywistych działań ratowniczych.

Zaprezentowane podejście w znacznym stopniu pozwala uprościć postawione zadanie, a zastosowanie technik komputerowych znacznie skróci czas prowadzenia badań.

Na podstawie tak skonstruowanego modelu systemu oraz wielokrotnie przeprowadzonej symulacji komputerowej jego działania można szacować niezbędną liczbę środków transportowych (np. pojazdów gaśni-

czych), jaką należy zabezpieczyć na wybranym terenie, by zminimalizować straty ludzkie i materialne.

Bibliografia

- [1] Borowiak J.: Metoda wyznaczania liczby środków transportu w stanach zagrożenia na przykładzie pojazdów straży pożarnej. Rozprawa doktorska. Politechnika Radomska. Radom 2005.
- [2] Borowiak J.: Modelowanie strumienia zgłoszeń o powstaniu stanów zagrożenia. Kurier Uniwersytecki, Czasopismo Uniwersytetu Technologiczno-Humanistycznego im. K. Pułaskiego w Radomiu, Nr 3/3/2021, Radom 2021.
- [3] Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji w sprawie terenu działania jednostek ochrony przeciwpożarowej, okoliczności i warunków udziału tych jednostek w działaniach ratowniczych poza terenem własnego działania oraz zakresu, szczegółowych warunków i trybu zwrotu poniesionych przez nie kosztów z dnia 17 lipca 1998, Dz. U. Nr 94, poz. 598.

(od red.): **dr inż. Jacek Borowiak**, urodzony w 1969 roku w Gorzowie Wielkopolskim. Absolwent Wydziału Mechanicznego Wyższej Szkoły Inżynierskiej w Radomiu. Od 1997 roku pracownik Zakładu Inżynierii Produkcji, a obecnie Katedry Pojazdów Samochodowych Wydziału Mechanicznego UTH Rad. Posiada dorobek naukowy w obszarze logistyki i bezpieczeństwa transportu. Jest „wiecznym studentem” w zakresie motywacji, przyczyn osiągania sukcesu, finansów i inwestowania. Prowadzi blog lotdocelu.pl szerząc edukację finansową. Autor m.in. książki o finansach osobistych pt. „Emerytura nie jest Ci potrzebna” – bestsellera portalu rozpisani.pl.

Jacek Kowalski

Twórczość Waltera Benjamina jako źródło inspiracji w badaniach naukowych we współczesnej humanistyce

1. Słowo wstępne

Dynamiczny rozwój nowych technologii łączy się z wyjątkowo szybkimi zmianami w kulturze, przekształca utrwalone systemy wartości. Ponowoczesność cechuje niedefiniowalność wynikająca z wielości idei, punktów widzenia i metod badawczych stosowanych w dyscyplinach filologicznych¹. Podstawowe działy fi-

lologii: literaturoznawstwo, językoznawstwo, kulturoznawstwo czy glottodydaktyka² dawno przestały być autonomicznymi obszarami badań naukowych. Innymi słowy filologia jako nauka przestała być interdyscyplinarna, a stała się trans-dyscyplinarna, tzn. nie tyle już czerpiąca z metodologii przyległych dziedzin (jak w przypadku np. szeroko pojętej lingwistyki kulturowej)³, lecz przekracza-

1 Kowalski Jacek: *Jeszcze tradycyjna czy już „nowa” filologia? W stronę rozważań Waltera Benjamina*. „Radomskie Studia Filologiczne” (2/3/2015), Radom: Wydawnictwo Uniwersytetu Technologiczno-Humanistycznego im. Kazimierza Pułaskiego w Radomiu, s. 116-132, tu s. 116.

2 Por. Sadowsnik, Barbara: *Zdolności językowe w świetle modularnej teorii umysłu – implikacje glottodydaktyczne*. [w:] „Neofilolog” (36/2011), Poznań: Polskie Towarzystwo Neofilologiczne, s. 257-275.

3 Włodarczyk-Stachurska, Anna: *Lingwistyka kulturowa – próba syntezy*. [w:] „Radomskie Studia Filologiczne” (1/2014), Radom: Wydawnictwo Uniwersytetu Technologiczno-Humanistycznego im. Kazimierza Pułaskiego w Radomiu, s. 71-80, tu: s. 71.

Walter Benjamin

jąca własne wyznaczone ramy badawcze. Najszybciej te zmiany dostrzec można właśnie w obrębie metodologii badawczej, w zakresie prowadzonych badań w dobie komunikacji w społeczeństwie zdominowanym postępowaniem technologicznym. Tutaj wyraźnie widać, że filologia i jej „dyżurny” przedmiot badań – tekst (tekst literacki, tekst w ujęciu językoznawczym, tekst-obraz) – stały się punktem wyjścia (względnie odniesienia) w ramach innych dyscyplin badawczych, tj. niezwiązanych bezpośrednio z filologią: „Aż do pierwszych dekad XX wieku to, co dziś określamy mianem kulturoznawstwa i literaturoznaw-

stwa, nazywano filologią i oczywiste było, że wszystkie jej procedury interpretacyjne są głęboko zakorzenione w nauce o tekście. Punkt ciężkości XX-wiecznych badań nad tekstem przesunął się jednak od filologii w stronę hermeneutyki, owego podzbioru badań filologicznych skupiającego się na specyficznym literackim interpretowaniu kultury”⁴. W epoce ponowoczesnej, w której praktycznie wszystko jest „stekstualizowanym” przekazem, filologia stała się czymś w rodzaju metanauki wyznaczając swoim poszczególnym działom, w szczególności – języko- i literaturoznawstwu nowe kierunki rozwoju. I tak o to – w przypadku językoznawstwa - mamy do czynienia np. z lingwistyką płci⁵, lingwistyką mediów⁶ czy lingwistyką obrazu⁷. W przypadku literaturoznawstwa – już od kilku dekad notoryczne zbliżenia literatury i innych dziedzin związanych z szeroko pojętą komunikacją od czasów przełomu poststrukturalistycznego. Zbliżenia te badane są na różnych płaszczyznach – np.: literatury i fotografii⁸, literatury i muzyki⁹, literatury i innych sztuk „przestrzennych” wykorzystujących najnowsze technologie przekazu (cyfrowe media audiowizualne)¹⁰. Skąd zatem czerpać inspiracje do analizowania tekstów literackich rozumianych współcześnie jako istotny element składowy kultury w tak wielowymiarowej przestrzeni badawczej, jaką stała się obecnie filologia? Odpowiedzią jest bogata spuścizna filozoficzno-literacka Waltera Benjamina, centralnej postaci współczesnej humanistyki.

2. Twórczość Waltera Benjamina jako źródło inspiracji w badaniach naukowych we współczesnej humanistyce – wybrane implikacje literaturo- i kulturoznawcze

Twórczość filozoficzno-literacka Waltera Benjamina (1892-1940) stanowi w badaniach naukowych we

4 McGann, Jerome J.: *Dlaczego nauka o tekście jest ważna* [w:] „Teksty Drugie – Nowa (?) filologia 2/2014”, Warszawa: Instytut Badań Literackich PAN, s. 158-171, tu: s. 151.

5 Karwatowska, Małgorzata/Szpyra-Kozłowska, Jolanta: *Lingwistyka płci. Ona i on języku polskim*, Lublin: Wydawnictwo Uniwersytetu Marii Curie-Skłodkowskiej 2005, ss. 294.

6 Antos, Gerd/Opiłowski, Roman /Jarosz, Józef (red.): *Sprache und Bild im massenmedialen Text. Formen, Funktionen und Perspektiven im deutschen und polnischen Kommunikationsraum* [pl. Język i obraz w tekście masowym. Formy, funkcje i perspektywy w niemieckiej i polskiej przestrzeni komunikacyjnej], Wrocław/Dresden 2014, ss. 302. (=Breslauer Studien zur Medienlinguistik – Wrocławskie Studia z lingwistyki mediów).

7 Boehm, Gottfried, *O obrazach i widzeniu. Antologia tekstów*, tłum. Małgorzata Łukasiewicz, Anna Pieczyńska-Sulik, Kraków: słowo/obraz/terytoria 2014, ss. 328.

8 W zakresie związków (zblieżeń) literatury i fotografii (podobnie zresztą jak w przypadku związków literatury i filmu) przytoczyć już można cały szereg prac badawczych zarówno na gruncie polsko- jak i niemieckojęzycznym – z prac z ostatnich kilku lat: Marta Koszowy, *W poszukiwaniu rzeczywistości. Mediacyjna rola fotografii we współczesnej prozie polskiej*, Kraków: Universitas 2014, ss. 312 czy Anne-Kathrin Hillenbach *Literatur und Fotografie. Analysen eines intermedialen Verhältnisses* [Literatura i fotografia – analiza relacji intermedialnej – tłum. J. Kowalski], Bielefeld: Transcript 2012, ss. 276; Jacek Kowalski, *Nähe und Ferne. Fotografische Implikationen und ihre Anwendungsbereiche in der deutschsprachigen Gegenwartsliteratur* [pl. Przybliżanie i oddalanie. Fotograficzne implikacje i obszary ich zastosowań we współczesnej literaturze niemieckojęzycznej], Wydawnictwo Naukowe Uniwersytetu Technologiczno-Humanistycznego im. Kazimierza Pułaskiego w Radomiu 2015, ss. 214.

9 Por. Hejmej, Andrzej: *Muzyka w literaturze. Perspektywy komparatystyki interdyscyplinarnej*, Kraków: Universitas 2012, ss. 361.

10 Zielinski, Siegfried: *Tekst elektroniczny. Niektóre problemy audiowizualnych tekstów*, tłum. Konstanty Szydłowski [w:] „Teksty Drugie – Nośnik jest przekazem”, Warszawa: Instytut Badań Literackich PAN, s. 214-226, tu; s. 214.

współczesnej humanistyce istotne źródło inspiracji – czerpać z jego myśli mogą praktycznie wszyscy badacze reprezentujący poszczególne działy filologii, a nawet – a raczej w szczególności – dziedziny pozostające właśnie na pograniczu określonych dyscyplin, np. literaturo- i medioznawstwa. Najtrafniej sylwetkę niemieckiego filozofa kultury, pisarza, tłumacza i eseisty scharakteryzował Ryszard Różanowski: „*Walter Benjamin – filozof, teoretyk literatury i sztuki, krytyk, tłumacz i eseista, kolekcjoner i bibliofil – wywarł olbrzymi wpływ na współczesną refleksję o kulturze. Mniej konwencjonalne etykiety określają go jako „geniusza stulecia”, „księcia życia intelektualnego”, „saturnicznego bohatera współczesnej kultury”. Hannah Arendt mówi o jego poetyckiej wyobraźni, poszukującej correspondances między konkretami a obrazami, stwierdzając jednocześnie, że nie był poetą ani filozofem – tłumaczył na język niemiecki utwory Prosta i Baudelaire’a, ale nie był tłumaczem. Napisał mnóstwo recenzji i klasycznych esejów, był autorem książek o niemieckim baroku i romantyzmie, (...). Według Susan Sonntag u Benjamina »umysłowe i historyczne procesy przybierają kształt pojęciowych obrazów (...). Swoboda, z jaką się poruszał w różnych obszarach kultury, rzeczywiście budzi podziw, podobnie jak jego metoda krytyczna, której atrybuty – metafora, wizja poetycka, aforyzm i przypowieść – zastąpiły tradycyjne formy wypowiedzi naukowej. Jego prace to samoistne, oryginalne i świetnie skonstruowane dzieła sztuki, dalekie od ideału akademickiej drobiazgowości i przesadnej dbałości o obiektywistyczny wydźwięk analiz»¹¹. W eseju Waltera Benjamina *Doświadczenie i ubóstwo*¹² pojawia się wyraźna zapowiedź końca umiejętności opowiadania o świecie. Rzeczywistość – przestrzeń komunikacyjna i kultura (treść komunikacji) – zubożały. Jeśli z tej triady weźmiemy pod uwagę kulturę jako treść komunikacji, doprowadzi nas to do koncepcji auratyczności i samego pojęcia Aury, z której Walter Benjamin uczynił narzędzie badawcze służące do opisu przemian kultury, których on sam był świadkiem¹³. Aura, jako pojęcie z wielokrotnie przywoływanego we współczesnej refleksji humanistycznej eseju *Dzieło sztuki w dobie jego reprodukcji technicznej* (1936) jest specyficznym pojęciem u Waltera Benjami-*

na, które łączy ściśle myśl techniczną z humanistyczną refleksją: «Czymże właściwie jest aura?» – pyta wprost Benjamin. Osobliwa pajęczyna z przestrzeni i czasu: niepowtarzalne zjawisko pewnej dali, choćby była najbliższej. Aura, jak się wydaje, pozwala przybliżyć świat przedmiotów, uczynić go istniejącym dla nas jako ślad naszego poczucia urody i sensu istnienia. [...]»¹⁴. Zbliżony charakter uwagi dotyczący pojęcia „Aury” odnajdziemy w pracy innej, równie wpływowej myślicielki XX wieku – Hannah Arendt, która podkreśla, że: „owa aura, przyrodzona lub sztuczna, skrywająca nieosiągalne, a jednocześnie nieodparcie sugestywne »tu i teraz«, stanowi o autentyczności tak ludzi, jak i przedmiotów i jako taka podlega historycznemu przekazowi. To zatem, co Benjamin odnajdywał w kolekcjonowanych przez siebie rzeczach, to ich aura, tyleż odsłaniająca, co skrywająca „zawartość prawdy”. [...] Tym samym wraz z utratą aury przedmioty tracą znamię naturalności, ów niezniszczalny aspekt wiecznego „tu i teraz”, który podlegał międzypokoleniowemu przekazowi”¹⁵. Aura jest zatem centralnym punktem odniesienia w twórczości Waltera Benjamina związanym z szeroko pojętą ludzką komunikacją kulturową, a nie tylko samym dziełem sztuki, ponieważ dzieła te nie stworzyły się same, tylko zyskały swój „przekaz”, tę auratyczną treść, z pomocą rąk ludzkich¹⁶. Przez pryzmat pojęcia „Aury” Benjamina można zatem spojrzeć krytycznie na teksty literackie rozumiane jako teksty kultury w świecie stechniczowanym oraz tego konsekwencją – czyli utratą „aury” – jedynej i niepowtarzalnej właściwości dzieła sztuki. Tak, jak bowiem kultura stechniczowana I połowy XX wieku – co wyczytujemy z pracy W. Benjamina – w ekspresowym tempie zaczęła zmieniać zasady recepcji i postrzegania ludzkiego, tak i literatura II połowy XX wieku oraz przełomu XX i XXI wieku stała się nieuchronnie częścią procesów tych przemian. Z początkiem lat 60-tych zauważalnym np. w literaturze niemieckojęzycznej staje się systematyczne dystansowanie się od Stanzelowskiej koncepcji narracji pierwszoosobowej¹⁷. Dzieje się tak za sprawą literatury dokumentu, w której narracja oparta na dokumencie w postaci pisma i/lub obrazu ma za zadanie wizualizować rzeczywiste zdarzenie i pozwolić mu kontrolować schemat narracyj-

11 Różanowski, Ryszard: *Odradek, albo kto się boi Waltera Benjamina?* [w:] „Nowa Krytyka” (8/1997), Szczecin: Wydawnictwo Naukowe Uniwersytetu Szczecińskiego, s. 5-31, tu: s. 5-6.

12 Kopka, Krzysztof: *Ciekawy przypadek Waltera Benjamina*, 13.08.2014, <http://teatralny.pl/felietony/ciekawy-przypadek-waltera-benjamina,642.html> [dostęp 19.02.2022].

13 Kowalski, Jacek: *Kulturowy performance – Waltera Benjamina doświadczenie snu*. [w:] „Teksty Drugie – Wejdz w sferę snu” 5/2016, Warszawa: Instytut Badań Literackich PAN, s. 40-55, s. 45.

14 Jamroziakowa, Anna: *Fotografia – simulacrum i inaczej nas nie ma*, w: «*Drobne rysy w ciągłej katastrofie...»*, *obecność Waltera Benjamina w kulturze współczesnej*, Anna Zeidler-Janiszewska (red.), Warszawa: Instytut Kultury, s. 181-191, tu: s. 184.

15 Arendt, Hannah: *Walter Benjamin 1892-1940*, przeł. A. Kopański, słowo/obraz/ terytoria, Gdańsk 2007, s. 122.

16 Kowalski, Jacek: *Kulturowy performance – Waltera Benjamina doświadczenie snu*. [w:] „Teksty Drugie – Wejdz w sferę snu” 5/2016, Warszawa: Instytut Badań Literackich PAN, s. 40-55, s. 40

17 Stanzel, Franz: *Theorie des Erzählens* [Teoria narracji – tłum. J. Kowalski], Göttingen: Vandenhoeck&Ruprecht 2001, s. 290.

ny danego tekstu literackiego. Celem tej literatury jest przede wszystkim wiarygodny, autentyczny przekaz literacki. Literatura dokumentu wykorzystuje pozaliterackie środki artystycznego przekazu, w przypadku gdy fikcja – zmyślony układ planu wydarzeń oraz postaci (sfingowana wypowiedź o rzeczywistości) okazuje się odległa, wręcz abstrakcyjna pod względem komunikacyjnym. Literatura ta często poddaje tekst literacki eksperymentom polegającym na syntezie elementów fikcyjnych (opowiadanych) i nie-fikcyjnych (dokumentarnych) poprzez tworzenie określonej całości z pozatekstowych segmentów (zapożyczone cytaty, fotografie, zapis dźwiękowy). W obszarze gatunków literackich skutkiem takiej nowej jakości tekstu jest łączenie (szczególnie w literaturze między rokiem 1980 a 2000 oraz w tekstach późniejszych) elementów autobiograficznych oraz dokumentarnych z użyciem fotografii (np. biografie tekstowo-zdjęciowe Alfreda Anderscha, Anny Seghers czy Christy Wolf) czy też widoczne bezpośrednio w schemacie narracji pisarskiej sytuacji przejściowe między narracją w pierwszej i trzeciej osobie z wykorzystaniem bogatego materiału zdjęciowego. Literatura jako obszar kultury w dobie komunikacji technicyzowanej (dobie „post-auratycznej”) także potrafi posługiwać się technikami reprodukcji na masową skalę w postaci licznych zabiegów intertekstualno-intermedialnych i w tym sensie jest również przestrzenią komunikacyjną umożliwiającą stosowanie różnych form zapisu czy rodzajów estetycznej gry¹⁸ (np. ludyczność w języku i literaturze¹⁹, milczenie jako akt performatywny²⁰ dających się odczytać jako zabiegi post- lub anty-auratyczne).

3. Podsumowanie

Cały dorobek Waltera Benjamina został szczególnie doceniony i odkryty na nowo po jego samobójczej śmierci. Do dziś nieustannie wznawiane i wydawane są fragmenty jego dzieł, gdyż pozostawił on po sobie mnóstwo niedokończonych tekstów i zapisów o charakterze literacko-kulturowym. Celność i dalekowzroczność jego uwag poświęconych nie tylko obserwacjom związanym z przemianami kulturowymi, których był on świadkiem, ale także mistrzowskie łączenie literatury z filozofią spra-

wiły, że jego prace pozostają nadal aktualne i zaskakująco trafnie odzwierciedlają ducha czasów współczesnych związanych z komunikacją w świecie technicyzowanym, zdominowanym szeroko pojętym obrazem. Nie dziwi zatem fakt, że myśl Benjaminowska związana z technicyzacją kultury jest aplikowalna w obszarze refleksji filologicznej, a zwłaszcza na pograniczu dyscyplin takich jak literaturo- czy kulturoznawstwo.

(od red.): **Dr Jacek Kowalski**, absolwent filologii germańskiej w Katolickim Uniwersytecie Lubelskim im. Jana Pawła II w Lublinie oraz absolwent neofilologicznych studiów doktoranckich w Uniwersytecie Marii Curie-Skłodowskiej w Lublinie; obecnie adiunkt w Katedrze Neofilologii na Wydziale Filologiczno-Pedagogicznym UTH Rad., dr nauk humanistycznych w zakresie współczesnego literaturoznawstwa germańskiego, autor 1 monografii oraz współautor 1 monografii; również autor ponad 30 recenzowanych artykułów i rozdziałów naukowych w czasopiśmie krajowych i monografiach pokonferencyjnych z zakresu współczesnego literaturo- i kulturoznawstwa niemieckiego obszaru językowego. Prowadzi zajęcia dydaktyczne ze studentami filologii germańskiej oraz lingwistyki stosowanej. Członek redakcji naukowej i redaktor języka niemieckiego w „Radomskich Studiach Filologicznych”. Redaktor języka niemieckiego w „Roczniku Naukowym Duszpasterstwa Nauczycieli”. Założyciel i opiekun Studenckiego Koła Naukowego Germanistów G-ERM (Germanistik – Edukacja Radomskiej Młodzieży). Ponadto miłośnik czytania, podróżowania i Depeche Mode.

18 Kowalski Jacek: *Jeszcze tradycyjna czy już „nowa” filologia? W stronę rozważań Waltera Benjamina*. „Radomskie Studia Filologiczne” (2/3/2015), Radom: Wydawnictwo Uniwersytetu Technologiczno-Humanistycznego im. Kazimierza Pułaskiego w Radomiu, s. 116-132, tu s. 122.

19 Por. Kowalski, Jacek: „Świat to technika dźwiękowa...” – motyw muzyczny jako „rausz” przyjemności na przykładzie wybranych tekstów prozy Jaroslava Rudiša, [w:] „Ludyczność w języku i literaturze” pod redakcją Bogdana Walczaka, Agnieszki Niekrewicz i Jowity Żurawskiej-Chaszczewskiej. Gorzów Wielkopolski: Wydawnictwo Naukowe Akademii im. Jakuba z Paradyża 2017, s. 33-44.

20 Por. Kowalski, Jacek: „Odurzony” milczeniem – Waltera Benjamina doświadczenie pasywnego milczenia [w:] „Prace Literaturoznawcze” 8/2020, Olsztyn: Wydawnictwo Naukowe Uniwersytetu Warmińsko-Mazurskiego, s. 187-198.

WYKŁADY OTWARTE W UTH RAD. PRZEPROWADZONE PRZEZ WYKŁADOWCÓW ZAGRANICZNYCH

W ramach realizowanego w Uniwersytecie Technologiczno-Humanistycznym im. Kazimierza Pułaskiego w Radomiu projektu pt.: „Zintegrowany Program UTH Rad.” (realizacja modułu: „Włączenie wykładowców z zagranicy w prowadzenie programów kształcenia”) w okresie od 17 maja 2018 r. do 15 marca 2021 r. zorganizowano cykl wykładów autorskich, które przeprowadzili specjaliści zagraniczni z wielu dyscyplin naukowych, reprezentujący znane uczelnie europejskie.

Wsparcie zaplanowano dla studentów czterech wydziałów UTH Rad., w tym:

- Wydziału Mechanicznego
- Wydziału Ekonomii i Finansów
- Wydziału Sztuki
- Wydziału Filologiczno-Pedagogicznego.

W tabeli zestawiono wszystkie przeprowadzone wykłady w latach 2018 - 2022.

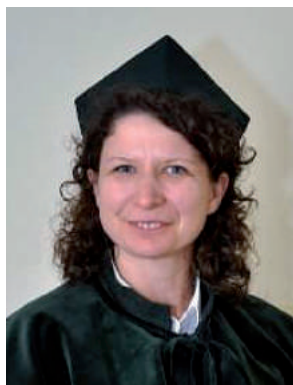
Lp.	Imię i nazwisko wykładowcy zagranicznego	Tematyka wykładów z liczbą godzin	okres realizacji
WYDZIAŁ MECHANICZNY			
1	Prof. Edvin Gevorkyan Ukrainian State University of Railway Transport in Kharkiv (Ukraina)	„Material engineering in applications” - 180h	Wykłady cykliczne (styczeń, maj) 4 EDYCJE 2019 -2022
WYDZIAŁ EKONOMII I FINANSÓW			
2	Prof. Robin Gowers Writtle University College w Chelmsfort (Wielka Brytania)	„Economics and money”- 20h	30.09.2018 - 06.10.2018
3.	Prof. Alina Hyży University of West Attica (Grecja)	“ Cash flow estimation and risk analysis” 20h	27.05.2019 - 31.05.2019
4.	Prof. Marc Boudry University of Paris-Nanterre (Francja)	“Economics of Innovation and Intellectual Property” -20h	21.10.2019 - 25.10.2019
5.	Prof. Pantelis Kyrmizoglou z International Hellenic University w Salonikach (Grecja)	“ Doing Business and Forms of Financing in Southeastern Europe” - 20h	6.11.2020 - 24.11.2020
6.	Prof. Turan Subasata z Mugla Sitki Kocman University (Turcja)	The political economy of international trade - 20h	12.04.2021- 16.04.2021r
7.	Prof. Grigorios Gikas University of West Attica (Grecja)	„Enterprise Finance”, 20h	10.05.2021 - 13.05.2021

WYKŁADY

WYDZIAŁ FILOLOGICZNO-PEDAGOGICZNY			
8.	Prof. Klaudia Bednarova –Gibova University of Presov (Słowacja)	“Dialects of the English language”- 72h	15.10.2018 -19.10.2018 (I edycja) 25.11.2020 - 27.11.2020 (II edycja)
9.	Prof. Stefan Franko University of Kosice (Słowacja)	“ Didactis of artistic English translations” 24h	19.10.2018 - 25.10.2018
10.	Prof. Claudia Dathe University of Tübingen (Niemcy)	“ Didactis of artistic German translations” 24h	27.03.2019 - 29.03.2019
11.	Philip Vergeiner z Uniwersytetu w Salzburgu (Austria)	“Dialects of the German language”- 72h „	I edycja: V.2019 II edycja: 26 - 29.11.2019 III edycja: 02.03.2022 - 4.02.2022
12.	Prof. Samantha Gorzelniak European University Viadrina in Frankfurt (Niemcy)	“ Didactis of artistic German translations” 24h	28.10.2020 - 30.10.2020
WYDZIAŁ SZTUKI			
13.	Prof. Grzegorz Zgraja The Braunschweig University of Art (HBK) (Niemcy)	„Sound and image concept”-20h	17.05.2018 - 28.05.2018
14.	Prof. Marek Sibinsky The University of Ostrava (Czechy)	“Graphic transformatiions Graphics as a visual space –rules of layering- serigraphy as a means of implementation” - 20h	7.11.2018 - 30.11.2018
15.	Dr Dominika Sládkova-Paštekova University of South Bohemia in České Budějovice (Czechy)	„Design and forma” 20h	8.12.2019 - 14.12.2019
16.	Oresta Remenshylo Rybchynska Technical University of Lviv (Ukraina)	„Architecture and regionalism” -20h	22.11.2020 - 02.02.2021
17.	Franziska Lauber Eric Maeder Webster University of Geneva (Szwajcaria)	“Art and ethical values” -20h	15.03.2021 - 01.06.2021

Przyjazd i pobyt w Polsce wykładowców z zagranicy sfinansowano w ramach projektu nr POWR.03.05.00-00-Z105/17, współfinansowanego ze środków Unii Europejskiej w ramach Europejskiego Funduszu Społecznego.

*Opracowanie: dr inż. Katarzyna Mucha
Asystent Koordynatora Projektu*

(od red.): **dr inż. Katarzyna Mucha** jest absolwentką Politechniki Łódzkiej, w której w 2011 roku w Instytucie Biochemii Technicznej, na Wydziale Biotechnologii i Nauk o Żywności, uzyskała stopień naukowy doktora nauk technicznych w zakresie biotechnologii. W 2011 roku ukończyła również studia podyplomowe z zakresu innowacyjnego zarządzania systemem B+R w jednostkach naukowych w Wyższej Szkole Informatyki Stoso-

wanej i Zarządzania w Warszawie pod auspicjami Polskiej Akademii Nauk. Od 2008 roku pracuje w Dziale Projektów Unijnych (obecnie w Dziale Obsługi Badań Naukowych i Projektów Unijnych UTH Rad.), gdzie pozyskuje środki unijne dla UTH Rad. W latach 2016-2020 była członkiem Senatu UTH Rad. W latach 2009-2015 dr inż. Katarzyna Mucha była ekspertem oceniającym projekty unijne w ramach konkursów ogłaszanych przez Ministerstwo Nauki i Szkolnictwa Wyższego oraz Narodowe Centrum Badań i Rozwoju. Obecnie jest asystentem koordynatora projektu pt. “Zintegrowany Program UTHRad.”. Interesuje się m.in. muzyką chórallą, biotechnologią środowiskową i farmakognozją.

**PRAWDA
W PROCESIE
CYWILNYM.**
Quid est veritas?
Pod redakcją
Moniki Strus-Wołos
i Mariusza
Wiczorka
wyd. I, 2021, str. 274
(monografia)

Struktura monografii
podporządkowana
jest konstatacji, że
prawda jest warto-
ścią daleko wykra-
czającą poza proces,

a nawet postępowanie cywilne. Dlatego też książka rozpoczyna się od przedstawienia konstytucyjnego i aksjologicznego wymiaru prawdy, jako że nie sposób roztrząsać szczegółowych przepisów formalnego prawa cywilnego w oderwaniu od zagwarantowanych konstytucyjnie praw i wolności. W dalszej części podjęte zostały prawne aspekty prawdy w kontekście wybranych zasad postępowania cywilnego, mających znaczenie uniwersalne dla wszystkich rodzajów postępowania, a następnie wybrane regulacje szczegółowe pozostające w funkcjonalnym związku z ustalaniem prawdy w postępowaniu cywilnym.

**ZAGADNIENIA
INŻYNIERII
TRANSPORTU
I MECHANIKI**
Pod red. Tomasa
Perzyńskiego
wyd. I, 2021, str. 256
(monografia)

Monografię otwiera
zbiór rozdziałów
związanych z trans-
portem kolejowym,
poczynając od
układów torowych,
poprzez elementy
infrastruktury

i systemy odpowiedzialne za bezpieczeństwo. Kolejne rozdziały związane są z transportem drogowym. Przedstawiono elementy mechaniki i diagnostyki niezbędnej do bezpiecznego funkcjonowania środków transportu. Monografię zamykają rozdziały opisujące problemy transportu morskiego oraz badania związane z funkcjonowaniem transportu.

**APLIKACJE
INTERNETOWE
OD ŚRODKA**
Artur Hamela,
Agnieszka Molga,
Damian Pawłowski
wyd. I, 2021, str. 134
(monografia)

Książka jest próbą
przedstawienia tech-
nologii oraz sposo-
bów tworzenia apli-
kacji internetowych.
Zaprezentowane
zostały również pro-
blemy bezpieczeń-

stwa informacji w aplikacjach internetowych, jak i kwestie jakości interfejsów.

**TORBY, TOREBKI,
KUFERKI PODRÓŻ-
NE, SAKIEWKI...
WOKÓŁ HISTORII,
MATERII, FORMY,
IDEI**
Pod red. Hanny
Wojdały-Markow-
skiej
wyd. I, 2021, str. 76
(monografia)

Publikacja jest po-
kłosiem drugiej edy-
cji Międzynarodowe-
go Akademickiego
Biennale Akcesoriów
Biennale Akcesoriów

Ubioru (2MABAU). Biennale składało się z konferencji i wystawy dydaktycznej. Towarzysząca konferencji wystawa dydaktyczna prezentowała wielofunkcyjne torby, torebki, plecaki i inne autorskie projekty związane z tematem Biennale z siedmiu ośrodków akademickich w Polsce. Celem 2 MABAU była realizacja procesu badawczego w formie spotkania on - line oraz prezentacja, konfrontacja i poszukiwanie możliwości dalszej współpracy w tematycznie powiązonym kilku aspektowym obszarze akcesoriów ubioru: toreb i torebek wraz z inspiracjami towarzyszącymi ideom projektowym, stosowanymi materiałami, technikami realizacyjnymi i wystawiennictwem.

„Dla mnie praca w samorządzie jest nie tylko wyróżnieniem ale także spełnieniem moich marzeń, zawsze chciałam działać, coś zrobić dla ludzi i wydaje mi się, że jest to moje miejsce”.

SAMORZĄDOWE WYZWANIA

(z Aleksandrą Kucharską, przewodniczącą Uczelnianej Rady Samorządu Studenckiego, rozmawia Wojciech Bielawski)

Planowałem tę rozmowę zacząć inaczej, ale życie, jak zawsze, jest nieprzewidywalne. Wojna w Ukrainie zdominowała nasze myślenie, działanie i zmieniła rytm naszego życia. To, co wczoraj wydawało się pewne i przewidywalne, dzisiaj jest kruche, pełne lęków ale także ludzkiej determinacji, solidarności i poświęcenia dla innych. Jak samorząd studencki włączył się w akcję pomocy dla uchodźców z Ukrainy?

Gdy tylko usłyszeliśmy, co dzieje się za naszą wschodnią granicą postanowiliśmy działać. Początkowo wspólnie z IFMSA-Poland (Międzynarodowe Stowarzyszenie Studentów Medycyny) Oddział Radom zaczęliśmy od zbiórki najpotrzebniejszych rzeczy dla rodzin ukraińskich. Natomiast, gdy Pan rektor ogłosił, że przekazuje dla imigrantów miejsca w akademiku zaoferowaliśmy swą pomoc w jego sprzątaniu i przygotowaniu do zamieszkania. Zgłosiło się do pomocy naprawdę wielu studentów. O ile do tej pory trudno było ich zmobilizować do działania, to tym razem stanęli na wysokości zadania zarówno przy organizowaniu zbiórki, jak i w pracach porządkowych w akademiku. Mam świadomość, że nasza pomoc nie powinna mieć charakteru tylko akcyjnego. Tym bardziej, że fala uchodźców będzie coraz większa. Należy zatem tak skoordynować pomoc, aby docierała w sposób zorganizowany i ciągły.

Samorząd studencki ma bardzo szerokie uprawnienia. Dotyczą one współudziału w podziale środków pieniężnych, w sprawowaniu władzy uchwałodawczej na uczelni oraz w decydowaniu o programie studiów. Jak praktycznie wygląda współpraca z władzami uczelni?

Tak, rzeczywiście samorząd studencki ma bardzo szerokie uprawnienia. Mocno angażujemy się w tworzenie programów studiów no i oczywiście ściśle współpracujemy z władzami uczelni np. w sprawie studenckich stypendiów. Współpraca z rektorem prof. Bukowskim układa się bardzo

dobrze, mamy też bardzo częste kontakty z Działem Spraw Studenckich. Ostatnio byliśmy na spotkaniu u Pana rektora i jestem bardzo mile zaskoczona postawą rektora, który bardzo docenia działania samorządu studenckiego. Spotkanie poświęcone było rozdziałowi nagród, jednocześnie dostaliśmy „zielone światło” na organizację studenckich juwenaliów, zresztą cała rozmowa była utrzymana w bardzo pozytywnym nastawieniu rektora do samorządu. Poznał nasze plany i zamierzenia. Z prorektora Panią prof. Elżbietą Sałatą też współpraca układa się bardzo dobrze i oczywiście

Aleksandra Kucharska, przewodnicząca Uczelnianej Rady Samorządu Studenckiego i Wojciech Bielawski naczelny redaktor „Kurier Uniwersytecki”

kontaktujemy się w wielu sprawach i naszym łącznikiem w tych kontaktach jest Dział Spraw Studenckich. Bardzo pozytywnie oceniamy wysokość stypendiów w tym roku akademickim. W stypendiach rektora można startować w czterech kategoriach: artystyczne, sportowe, za średnią i za osiągnięcia naukowe. Jedynym minusem tego jest to, że można ubiegać się o stypendium tylko w jednej kategorii. Według mnie jest to trochę krzywdzące. Jeśli ktoś ma np. osiągnięcia naukowe i jednocześnie wysoką średnią, to dobrze byłoby zsumować te punkty. Ale na razie można ubiegać się, tak jak powiedziałam wcześniej, tylko w jednej kategorii. Wydaje mi się, że nie jest to sprawa wewnętrzna uczelni, jest to pewnie wymóg ministerialny. Natomiast czasami zdarza się, że ktoś nie może ubiegać się o stypendium, ponieważ przekroczył, niekiedy bardzo nieznacznie, kwotę od której liczone jest takie stypendium, no ale niestety na to nie mamy już żadnego wpływu. Bardzo ważną rzeczą są też zapomogi, które są przyznawane studentom, którzy znaleźli się w trudnej sytuacji materialnej, bądź potrzebują środków finansowych związanych np. z leczeniem. Można o nie ubiegać się raz w semestrze.,

Blisko dwuletnia pandemia na pewno sparaliżowała, bądź mocno ograniczyła działalność samorządu. Jak poradziście sobie w tak nietypowych okolicznościach?

Szczerze mówiąc pandemia zdemolowała działalność samorządu i po prostu nie poradziliśmy sobie z nią. Zaczęła się, gdy byłam na I roku studiów na II semestrze - byłam już wtedy członkiem samorządu, potem zostałam vice przewodniczącą. Ograniczyliśmy się w zasadzie do tzw. papierologii, czyli sporządzania raportów, sprawozdań itp. Nie mieliśmy nawet jasno określonego pomysłu, co robić dalej, jak działać, tym bardziej,

że uczelnia przeszła na system zdalnego nauczania, czyli nasze kontakty były bardzo ograniczone. Właściwie zostaliśmy wtedy we dwoje: Szymon Olejniczak były przewodniczący samorządu i ja. Na szczęście kolejną pandemiczną falę mamy za sobą. Ważne są dla mnie i całego samorządu spotkania na forum uczelni technicznych, gdzie wymieniamy się poglądami i doświadczeniami a także staramy się wypracować jakąś wspólną linię do kontaktów samorządu z ministerstwem.

W powszechnym odbiorze utożsamia się działalność samorządu studenckiego z organizacją flagowych imprez, np. juwenaliów. Czy istnieje powszechna świadomość wśród studentów, że samorząd studencki naprawdę wiele może.

Rzeczywiście jest poważny problem z zachęceniem studentów do działalności samorządowej. Na podstawie moich obserwacji mogę powiedzieć, że im się po prostu nie chce, nie chcą obciążać sobie życia dodatkowymi zadaniami, tym bardziej społecznymi. Dla nich wystarczy, że studiuja, czasami gdzieś sobie dorabiają, no i korzystają z uciech studenckiego życia. Oczywiście ta moja opinia jest trochę skrajna i nie odnosi się do wszystkich studentów naszego Uniwersytetu. Wydaje mi się też, że pandemia spowodowała, że ludzie zwolnili, przyzwyczaili się do sposobu pracy zdalnego, dostrzegli w niej pozytywne strony i tym bardziej nie chcą się w nic angażować. Dochodzi też do takich paradoksów, że studenci nie wiedzą, kto ich reprezentuje w Wydziałowej Radzie Samorządu Studenckiego (WRSS). Ale są na przykład bardzo aktywni wtedy, gdy starają się o dni rektorskie. Dobrze byłoby też, gdyby została zachowana formalna droga kontaktów. Student ze swoim problemem powinien zgłosić się najpierw do nas, bądź do Działu Spraw Studenckich, a nie bezpośrednio do Pana rektora

np. drogą mailową. Oczywiście Pan rektor zawsze stara się odpowiedzieć studentowi bądź wskazać mu sposób, w jaki jego sprawa będzie załatwiona. Ale z drugiej strony nie powinien być obciążany takimi mailami. I to byłaby właściwa ścieżka postępowania. Z drugiej strony studenci w sytuacjach bardzo ważnych dla nich potrafią się zjednoczyć i dbać o swoje interesy mocno artykułując racje. Tak było na kierunku lekarskim, gdy zgłaszali zastrzeżenia, że mają problemy z odbywaniem praktyk, że uczelnia nie podpisała umowy ze szpitalem. Nie chciałabym, aby ta opinia którą teraz przedstawiam była krzywdząca dla studentów wielu kierunków mojego Uniwersytetu, ale przedstawiciele kierunku lekarskiego są najlepiej zorganizowani, kreatywni i krótko mówiąc, wiedzą, po co studiuja, potrafią walczyć o swoje. Oni chcą coś więcej z tych studiów wyciągnąć a nie ograniczyć się tylko do nauki, tym bardziej, że ich edukacja trwa aż 6 lat.

Działalność w organizacjach studenckich niestety nie jest powszechna. Są problemy, wcale nie tak rzadkie, że trudno skompletować samorządy wydziałowe. Jakie, według Pani, są tego przyczyny?

Oczywiście mam kolosalne problemy chociażby z obsadzeniem WRSS-ów, wspominałam o tym wcześniej, a używając może niezbyt lotnej metafory, czasami muszę tych ludzi niemalże wykopywać spod ziemi, żeby obsadzić skład osobowy wydziałowych samorządów. Rzadko zdarza się, żeby ktoś zgłosił się sam do nas. Być może działalność społeczna w środowisku akademickim, to już przeszłość a coraz bardziej akceptowany nowy model życia, ze wszech miar naznaczony konsumpcjonizmem, nie zostawia już pola na działanie dla innych inicjatyw?

Jakie plany ma szefowa uczelnianego samorządu związane z działalnością na rzecz naszego środowiska akademickiego?

Stoi przede mną ogromne wyzwanie w postaci zorganizowania wiosny studenckiej, czyli tzw. juwenaliów, ale jestem dobrej myśli. Moim sekretarzem jest Trojnacki Daniel z le-karskiego a zastępcą Mikołaj Bartnik - filologia angielska. Daniel zajmuje się wszystkimi sprawami związanymi z przygotowaniem sprawozdań, raportów, pism. Bardzo mnie w tym odciążał. Nie chciałabym też, żeby tylko juwenalia były utożsamiane z naszą działalnością. Były organizowane w zeszłym roku otrzęsiny dla pierwszych lat studiów, była impreza andrzejkowa i była też impreza świąteczna ale potem życie studenckie znowu zamarło przy kolejnej fali pandemicznej. Juwenalia odbędą się w czerwcu. Jest ogrom zdań przed nami związanych nie tylko z programem i ofertą rozrywkową dla studentów, ale także a może przede wszystkim z zapewnieniem bezpieczeństwa wszystkim świętującym. Od tego zależeć będzie powodzenie całej imprezy. Dokładną datę juwenaliów podamy, natomiast nie chcemy, żeby termin naszej wiosny studenckiej pokrywał się z terminem juwenaliów organizowanych przez samorządy studenckie w Kielcach czy w Lublinie. Chcielibyśmy, aby studenci i wszyscy chętni z tamtych ośrodków odwiedzili nas i uczestniczyli w naszym święcie. Chciałabym zorganizować też ogólnopolski konkurs wiedzy medycznej. Dobrze byłoby reaktywować klub studencki „Aula”. Pan rektor jest bardzo zainteresowany, żeby klub wznowił działalność. Obiecał, że wesprze nas finansowo i tylko od nas zależy, czy potrafimy tę szansę wykorzystać. Oczywiście my jako samorząd będziemy wspierać reaktywację klubu ale żeby zaczął

on funkcjonować, ktoś fizycznie musi stać się jego właścicielem, czyli będzie prowadził działalność gospodarczą ze wszystkimi tego obowiązkami i konsekwencjami. Być może uda się, że „Aula” wznowi swoją działalność równoległe z planowaną wiosną studencką. Moim marzeniem jest też, żeby funkcjonująca niekiedy opinia o juwenaliach, że jest to bijatyka i rozróby, nie znalazła potwierdzenia. Oczywiście młodość ma swoje prawa, alkohol jest dla ludzi ale trzeba wiedzieć, z kim się pije i ile się pije. Nigdy nie zapomnę, jak jeszcze nie będąc studentką, obserwowałam w Radomiu korowód studencki, w którym uczestniczyło na pewno ponad 2000 studentów. Było: kolorowo, wesoło głośno i z humorem. Z biegiem lat korowody stawały się coraz mniej liczne ale myślę że w tym roku po dwuletnim „odpoczynku” spowodowanym pandemią mieszkańcy Radomia będą mogli nas podziwiać tak, jak kiedyś. Środki na zorganizowanie wiosny studenckiej już otrzymałam ale staram się pozyskać jeszcze dodatkowe fundusze od firm.

W końcu tego roku będziemy mieli wybory do samorządu uczelnianego. Na pewno w nich wystartuję. Dla mnie praca w samorządzie jest nie tylko wyróżnieniem ale także spełnieniem moich marzeń, zawsze chciałam działać, coś zrobić dla ludzi i wydaje mi się, że jest to moje miejsce. Może w tych wyborach wystartuje więcej kandydatów i studenci będą mieli możliwość wyboru najlepszego? Do zakończenia studiów pozostało mi jeszcze 2 lata, bo po licencjacie chciałam studiować magisterkę i jednocześnie w tym czasie sprawdzić się jako przewodnicząca samorządu studenckiego.

Może teraz kilka słów o sobie....

Urodziłam się w Radomiu i jestem

na trzecim roku pielęgniarstwa. Wcześniej trzy lata mieszkałam we Wrocławiu i chodziłam tam do liceum o profilu biol.-chem.-mat. Bardzo niechętnie wracałam do Radomia. Najbardziej chciałam studiować w Lublinie. Ale teraz mogę z pełną odpowiedzialnością powiedzieć, że dobrze, że zostałam w Radomiu. Po pierwsze - mogę realizować się w działalności uczelnianego samorządu. Po drugie - wybrałam pielęgniarstwo i najbardziej chciałabym pracować jako instrumentariuszka na bloku operacyjnym. To marzenie o pracy na bloku operacyjnym towarzyszy mi już od bardzo dawna i z tą myślą rozpoczęłam studia. Moim wielkim hobby jest jazda konna. Długo jeździłam tutaj w naszym klubie studenckim jeździeckim, byłam wtedy jeszcze dzieckiem ale ostatnio znowu posmakowałam tej pasji. Pracowałam przez dwa lata jako barmanka, ale chciałam po prostu trochę dorobić pieniędzy i przy okazji zdobyłam nowe doświadczenie zawodowe. Myślę też o drugich studiach, a konkretnie o psychologii. W ubiegłym roku mieli ten kierunek otworzyć u nas ale nie udało się. Może w tym roku... . Staram się w pełni wykorzystać czas studencki, wydaje mi się, że są to ostatnie wolne chwile w życiu pełne oczywiście też obowiązków ale i bez troski. Chciałabym ten czas zatrzymać jak najdłużej. Ale oczywiście kiedyś się to skończy, natomiast ważne jest, żebym w takim podsumowaniu mogła powiedzieć, że warto było studiować i z rozrzewnieniem będę wspominać te piękne lata w moim życiu.

*z Aleksandrą Kucharską,
przewodniczącą URSS,
rozmawiał Wojciech Bielawski*

„Preferencje wyboru repertuaru są podyktowane tym, na jaką okoliczność szykujemy występ, ale także zależą od tego, w jakiej kondycji jest zespół”.

ZBLIŻA SIĘ JUBILEUSZ

(z Agnieszką Kobierską, dyrygentką Chóru Akademickiego Uniwersytetu Technologiczno-Humanistycznego w Radomiu, rozmawia Wojciech Bielawski)

W 2024 roku Chór Akademicki naszej uczelni będzie obchodził 25. lecie powstania. W jego szeregach śpiewało setki osób. Uczestniczył, z sukcesami, w wielu konkursach i festiwalach i innych okazjonalnych występach. Jak obecnie wygląda dzień powszedni kierowanego przez Panią chóru?

Efektywna praca w chórze wymaga pewnej rutyny i wygląda tak samo teraz, jak dwadzieścia lat temu. Zanim zaprezentujemy utwory na koncercie, musimy intensywnie ćwiczyć. Chór Akademicki jest zespołem amatorskim, więc praca często jest pracą od podstaw. Ćwiczymy emisję głosu, potem rozczytujemy nowy utwór w głosach, żeby następnie móc złożyć go w całość. I wtedy zaczyna się to najciekawsze, czyli interpretacja. Wielką przyjemność sprawia nam moment, kiedy utwór nabiera właściwego brzmienia i słyszymy go w całej harmonii.

Pandemia w sposób radykalny ograniczyła działalność chóru. Jak radzicie sobie Państwo z tą niecodzienną sytuacją?

Czas pandemii nie zmienił naszych praktyk chóralnych, z tą różnicą, że musieliśmy przestrzegać zasad sanitarnych i próby odbywały się w mniejszych grupach. Chórzyści pracują też samodzielnie korzystając z nagrań specjalnie dla nich przygotowanych. W ostatnim czasie nie odbywa się zbyt wiele koncertów, staramy się zatem zamieszczać nasze wykonania w sieci. W grudniu nagra-

W 2024 roku Chór Akademicki naszej uczelni będzie obchodził 25. lecie powstania

liśmy dwie kolędy, których można posłuchać na YouTube.

Jak powstaje repertuar chóru? Czy ma Pani określone preferencje muzyczne, które decydują o wyborze utworów dla chóru?

Repertuar chóru jest bardzo różnorodny. Śpiewamy „klasyki” chóralne, które są wykonywane przez wiele chórów akademickich, ale ciągle poszukujemy nowości. Bogatym źródłem poszukiwań jest internet. Ale trzeba poświęcić sporo czasu na jego wertowanie, zanim znajdzie się coś interesującego i możliwego do wykonania. Bardzo inspirujące są też różnego rodzaju konkursy i festiwale, na których poznajemy nowe utwory i często wymieniamy się nutami z innymi zespołami. Obserwujemy także nowości wydawnicze. Zdarza-

ło nam się wykonywać prapremiery m.in. na 46 Festiwalu Kultury Studenckiej FAMA w Szczecinie „Opowieść o bezsennej nocy” kompozytorki pochodzącej z Argentyny Candelarii Saenz Valiente., czy Carmina Joviales „Kantata” radomskiego kompozytora, Przemysława Zycha. Preferencje wyboru repertuaru są podyktowane tym, na jaką okoliczność szykujemy wystąpienie, ale także zależą od tego, w jakiej kondycji jest zespół. Tak, jak w każdym zespole tego typu, mamy dużą rotację składu, więc co pewien czas musimy rozpoczynać pracę „od nowa”.

Na koniec naszej rozmowy zapytam Panią o plany Chóru Akademickiego naszego Uniwersytetu, te najbliższe ale te również nieco odległe?

Najbliższe dotyczą nadania imienia

sali, w której odbywają się nasze próby. Patronem tego miejsca będzie Ryszard Balmowski założyciel i pierwszy dyrygent Chóru Akademickiego. Chcielibyśmy w tym roku pojechać na kolejny Festiwal Chóralny, ale wszystko zależy od sytuacji w kraju i na świecie. Oczywiście myśleliśmy też o zbliżającym się jubileuszu powstania chóru. Nie udało się zorganizować 20-lecia, ale mamy wielką nadzieję, że 25-lecie odbędzie się bez przeszkód.

(z Agnieszką Kobierską, dyrygentką Chóru Akademickiego UTH Rad., rozmawiał Wojciech Bielawski)

(od red.): **Agnieszka Kobierska** - dyrygentka chóru. Jest absolwentką Szkoły Muzycznej im. Oskara Kolberga w Radomiu w klasie skrzypiec. Studiowała wychowanie muzyczne na Uniwersytecie im. Marii Curie-Skłodowskiej w Lublinie. Ukończyła także Podyplomowe Studia Chórmistrzowskie w Akademii Muzycznej im. Feliksa Nowowiejskiego w Bydgoszczy. Prowadziła różne zespoły chóralskie, m.in.: Chór Nauczycielski, Międzyszkolny Chór im. Mikołaja z Radomia, z którymi odnosiła sukcesy w konkursach ogólnopolskich. Przez kilka lat była instruktorem muzycznym Ośrodka Kultury i Sztuki Resursa Obywatelska w Radomiu. Jest nauczycielem m.in. w Zespole Szkół Muzycznych im. Oskara Kolberga w Radomiu oraz w Publicznej Szkole Podstawowej nr 21 w Radomiu. Kierownictwo Chóru Akademickiego Uniwersytetu Technologiczno - Humanistycznego objęła w kwietniu 2011 roku. W 2016 roku otrzymała medal prezydenta miasta Radomia za zaangażowanie w działalność Fundacji Ars Antiqua Radomiensis oraz wkład w rozwój dziedzictwa kulturowego miasta Radomia a w 2019 roku odznakę honorową, Zasłużony dla Kultury Polskiej od Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego RP.

Pluszaki w roli głównej

AUKCJA DLA WOŚP

Pracownicy i studenci naszego Uniwersytetu wzięli udział w niezwyklej akcji – ręcznie wykonanych pluszaków przez nauczycieli, uczniów i studentów z całej Polski. a następnie ich licytacji dla WOŚP.

Maskotki zostały uszyte przez studentki pedagogiki przedszkolnej i wczesnoszkolnej (semestr 5) oraz studentów filologii angielskiej (I rok), pod opieką mgr Anny Włodarczyk-Czubak oraz mgr Magdaleny Dygały.

Studenci Wydziału Filologiczno-Pedagogicznego uszyli 8 maskotek, które zostały wylicytowane za łączną kwotę ponad 800 zł (cena wywoławcza za jedną maskotkę – 50 zł). Całkowita kwota zebrana z licytacji maskotek w Polsce wyniosła ponad 22 tysiące złotych.

Koordynatorem akcji WOŚP była mgr Magdalena Dygala z WF-P.

W aukcji wzięła udział prorektor dr hab. inż. Elżbieta Sałata, prof. UTH Rad. (trzecia od lewej)

Wojciech Bielawski

Pracownicy i studenci naszego Uniwersytetu wzięli udział w niezwyklej akcji – licytacji dla WOŚP samodzielnie wykonanych maskotek

Wystawa studentów-dyplomantów

MODA NIE MIJA... – KONTYNUACJA

18 lutego w Miejskiej Bibliotece Publicznej w Radomiu przy ul. Kusocińskiego odbyła się wystawa badawczo-projektowa studentów – dyplomantów z Wydziału Sztuki kierunku Wzornictwo ubioru i akcesoriów mody.

Jedna z sal biblioteki wypełniła się pełnymi fantazji i pomysłów projektami studentów, które są ich pracami dyplomowymi. Mieliśmy okazję zobaczyć kolekcje ubioru: damskiego, młodzieżowego, dziecięcego, jak również unikatowe elementy odzieży, autorskie obuwie i torby oraz akcesoria... dla psa – autorstwa Mikołaja Woźniaka pt. „*Nie jesteście sami*.” Uzupełnieniem jego projektów były plansze z prezentacją wszystkich akcesoriów: kocy, materacy, smyczy, obroży, torebek - pojemników na łakocie czy wierzchnich okryć grzbietu dla średniej wielkości psa. Najważniejszym aspektem prezentowanej kolekcji stało się użycie wegańskich materiałów najnowszej generacji, np. wegańskiej skóry i dzianiny z włókien ananasa. Zaproponowane materiały cechują: wytrzymałość, nowoczesny look, funkcjonalność, minimalizm w estetyce i ciekawy design.

Kuratorkami wystawy były: prof. dr hab. Irmina Aksamitowska-Szadkowska i dr hab. Hanna Wojdała-Markowska, prof. UTH z Wydziału Sztuki, które w swoich wypowiedziach podkreślały, że prezentowane prace pokazują wiedzę i zdolności studentów oraz ich umiejętności posługiwania się warsztatami plastycznym oraz technicznym umożliwiającym rozwiązywanie różnorodnych zagadnień projektowych.

Agata Bandera-Gryz, inspirację do swoich projektów odnalazła na Kurpiach, skąd pochodzi jej babcia. Jak podkreśliła Agata największe wrażenie wywarły na niej architektura kurpiowska i układane w desenie deski na ścianach domu. Inspirujące były zdobienia i ornamenty wewnątrz, ozdobne okucia drzwi, okiennic, ościeży a także damski ubiór kurpiowski z dominującymi kolorami: czerwonym i zielonym. Ponadto studentka przeprowadziła analizę charakterystycznych cech przedmiotów codziennego użytku, elementów stroju odświętnego i powszedniego oraz obuwia, toreb, nakryć głowy i innych towarzyszących człowiekowi dekoracji. Dyplomantka nie wyklucza, że swoją przyszłość widzi, jako mieszkanka tego regionu.

Natomiast Julia Wiśniewska czerpała inspirację do swoich projektów z twórczości Zdzisława Beksińskiego, jednego z najwybitniejszych polskich malarzy współczesnych XX wieku. Jego niepowtarzalne dzieła charakteryzują: mroczna tematyka, mocne kontrasty kolorystyczne i walorowe oraz perfekcja i precyzja w motywach jego surrealistycznego malarstwa. Ta fascynacja Beksińskim datuje się u Julii od momentu, gdy dwa lata temu obejrzała w Muzeum Narodowym w Warszawie retrospektywną wystawę jego prac. Akcesoria: 5 par obuwia i 4 torebki zostały wy-

konane z naturalnych skór, tj. nappa, welur, nubuk, oraz skór: licowej, tłoczonej, dekorowanej termo transferem i grafiką offsetową.

Głównym zagadnieniem projektowym w pracy Justyny Torbickiej jest wykorzystanie typografii jako „*malowania słowami*” we wzornictwie ubioru. Dla studentki – dyplomantki zjawisko to stanowi wizytówkę autorskiej twórczości projektowej. Projektowanie graficzne jest dla niej równoważne z systemami identyfikacji jako wartości plastycznej i emocjonalnej ubioru. Litery, słowa czy logo to nośnik reklamy w marketingu mody. Kolekcja Justyny składa się z 5 par obuwia sportowego, 8 graficznych opracowań czapek ful cap, 6 projektów desek snowboardowych.

Kolekcja ubioru Wiktorii Załęskiej bada ważne we współczesnej modzie hasła związane z małą ekologią polegającą na wykorzystywaniu niepotrzebnych materiałów ponownie i mówi o budowaniu refleksji na temat ochrony środowiska naturalnego. Studentka zadbała o pozyskanie tkanin pochodzących z upcyklingu oraz wykorzystywała ścinki w tkactwie własnych elementów dekoracyjnych. Praca stanowi osobistą wypowiedź artystyczno - projektową i wpisuje się w aktualne trendy.

Wojciech Bielawski

STUDENCI

Studenci – dyplomanci z kuratorkami wystawy: prof. dr hab. Irmiłą Aksamitowską-Szadkowską (pierwsza z prawej) i dr hab. Hanną Wojdała-Markowską, prof. UTH Rad. (druga z prawej)

Absolwenci dla studentów

SPOTKANIA Z APLIKANTAMI

W dniu 21 stycznia 2022 roku odbyło się pierwsze spotkanie w ramach cyklu spotkań z aplikantami. Jego organizatorem jest Wydział Prawa i Administracji.

Dotyczyło ono aplikacji radcowskiej, a jego prelegentem był mgr Mateusz Kiraga, który podzielił się ze słuchaczami informacjami na temat aplikacji radcowskiej.

Mateusz Kiraga jest absolwentem Wydziału Prawa i Administracji naszego Uniwersytetu. W czerwcu 2020 r. obronił pracę magisterską pt. „Ewolucja pozycji Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej w polskiej tradycji ustrojowej”. Od stycznia 2021 roku jest aplikantem II roku Okręgowej Izby Radców Prawnych w Kielcach. Swoje zainteresowania zawodowe koncentruje wokół prawa cywilnego, prawa handlowego oraz prawa podatkowego. Jest autorem artykułów o tematyce zarządzania informacjami użytkowników na portalach społecznościowych.

Uczestnicy spotkania z zainteresowaniem wysłuchali informacji o egzaminie wstępnym na aplikację oraz jak się do niego przygotować, przebiegu zajęć w ramach aplikacji, w tym realizowanych zaliczeń, a także zadaniach aplikanta w kancelarii.

Wojciech Bielawski

Mateusz Kiraga aplikant II roku Okręgowej Izby Radców Prawnych w Kielcach podzielił się ze słuchaczami informacjami na temat aplikacji radcowskiej

Warsztaty metodyczne

STUDENCI W MUZEUM

Studenci V semestru Pedagogiki w zakresie Pedagogiki opiekuńczo-wychowawczej, w ramach przedmiotu Metodyka pracy opiekuńczo-wychowawczej, uczestniczyli 1 lutego 2022 roku, pod opieką mgr Natalii Rogali, w warsztatach metodycznych w Muzeum Wsi Radomskiej.

Wizyta w muzeum skoncentrowana była na metodycznych aspektach związanych z pracą opiekuńczo-wychowawczą z grupami dzieci i młodzieży, które odwiedzając Muzeum uczestniczą jednocześnie

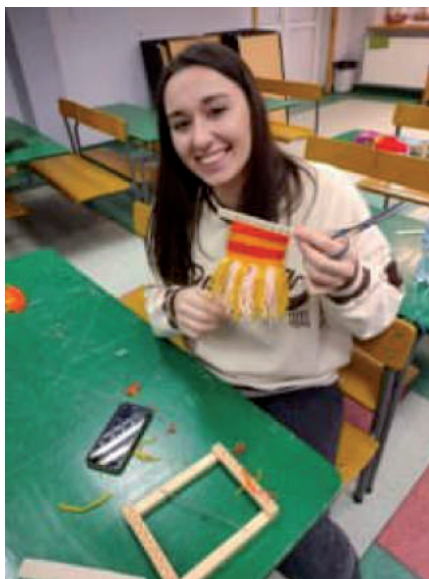
w lekcjach muzealnych oraz w innych wydarzeniach kulturalnych. Swoim wieloletnim doświadczeniem w tym obszarze podzieliła się ze studentami mgr Anna Ziółek kierująca Działem Oświatowym muzeum.

Podczas wizyty studenci mieli również okazję praktyczne spróbować swoich sił w zajęciach z rzemiosła artystycznego – tkactwa i garncarstwa oraz doskonalili swoje umiejętności plastyczne. Wszystkie bloki

tematyczne były połączone z warsztatami, w trakcie których powstawały tkaniny, gliniane naczynia oraz kwiaty z bibuły. Pracownicy Muzeum przekazali studentom wiele cennych wskazówek, które z pewnością będą wykorzystywane w przyszłej praktyce pedagogicznej.

Na szczególne uznanie zasługuje fakt, że zajęcia prowadzone były przez studentki Pedagogiki opiekuńczo-wychowawczej, odbywające w tym okresie praktykę pedagogiczną w Muzeum Wsi Radomskiej – Inez Soból, Martę Nazar oraz Klaudię Łysoni.

Wojciech Bielawski

Podczas wizyty w muzeum studenci doskonalili swoje umiejętności plastyczne

Projekt „Turbodoładowanych”

STUDENCKI POJAZD

Trwają ostatnie prace przy budowie lekkiego pojazdu z napędem elektrycznym wraz z modułowym systemem badań trakcyjnych. Jego wykonawcami są studenci SKN „Turbodoładowani”. Prototyp zostanie zaprezentowany w ramach europejskiego projektu E-DriveTour.

Przypomnijmy - we wrześniu 2020 roku Minister Nauki i Szkolnictwa Wyższego ustanowił program pod nazwą „Studenckie koła naukowe tworzą innowacje”. Wniosek SKN „Turbodoładowani” został bardzo dobrze oceniony przez ministerialnych ekspertów i uzyskał dofinansowanie w wysokości 70 tys. zł na opracowanie i wykonanie demonstratora lekkiego pojazdu z napędem elektrycznym wraz z modułowym systemem badań trakcyjnych. We wniosku założono, że wykonany prototyp zostanie zaprezentowany międzynarodowej grupie studentów, wykładowców i przedsiębiorców, którzy przyjadą w maju 2022 r. do UTH Radom w ramach europejskiego projektu E-DriveTour.

Wielokołowy pojazd elektryczny, wyposażony w panele fotowoltaiczne jest już prawie ukończony. Jak po-

informował nas dr inż. Zbigniew Wołczyński, pojazd jest konstruowany w Katedrze Pojazdów Samochodowych przez studentów zrzeszonych w SKN Turbodoładowani. Pracę studentów wspierają również uczniowie I LO im. Juliusza Słowackiego w Skarżysku Kamiennej z którym współpracuje Wydział Mechaniczny oraz studenci International Hellenic University odbywający praktykę w KPS. Budowa pojazdu jest już bardzo zaawansowana, szczególnie jeśli chodzi o część mechaniczną. W tym zakresie, prace studentów nadzoruje dr inż. Tomasz Skrzek oraz mgr inż. Leszek Jemioł. Natomiast wsparcie merytoryczne dla studentów w ich pracy nad konstrukcją elektryczno-elektroniczną pojazdu zapewnia dr inż. Zbigniew Wołczyński.

Budowany pojazd jest lekkim, dwuosobowym czterokołowcem,

przeznaczonym do ruchu miejskiego. Jego dach wykonano z paneli fotowoltaicznych o maksymalnej mocy ok. 250 W. Panele będą automatycznie unoszone przez siłownik, tak aby ustawić je pod odpowiednim kątem w stosunku do kierunku padania promieni słonecznych. Przewiduje się, że całodienne ładowanie akumulatorów energią wytwarzaną w panelach fotowoltaicznych pozwoli pojazdowi na przejechanie ok. 30 km. Natomiast w pochmurne dni ładowanie akumulatorów będzie możliwe również ze zwykłego gniazdka 230 V. O możliwie najwyższy komfort jazdy pojazdem zadba zawieszenie pneumatyczne, które jest zasilane z butli ze sprężonym gazem. Natomiast układ hamulcowy został zaadaptowany z samochodu Smart.

Jak dodał dr inż. Z. Wołczyński, w ramach tego samego projektu jest

też wykonywany robot, który będzie służył do kierowania tym pojazdem według zaprogramowanej trajektorii ruchu. Pod kierunkiem dr. Wołczyńskiego są realizowane studenckie prace, które pozwolą na zbudowanie części elektronicznej pojazdu. W jego skład wchodzi m.in. elektroniczny prędkościomierz, tak, jak w każdym pojeździe, drogomierz. Ponadto, na desce rozdzielczej pojazdu będą wyświetlane inne informacje ważne dla kierowcy, jak np.: stan naładowania akumulatorów, szacowany zasięg pojazdu oraz wartość ciśnienia atmosferycznego, temperatury i wilgotności powietrza. Studencki pojazd będzie również wyposażony w energooszczędne oświetlenie LED.

Projekt służy przede wszystkim rozwojowi studentów i doskonaleniu ich kompetencji inżynierskich, co odbywa się pod nadzorem pracowników Wydział Mechanicznego naszej Uczelni. Założeniem projektu było stworzenie demonstratora lekkiego pojazdu, który ma służyć do transportu miejskiego, pojazdu przyjaznego środowiskowo. Lekka i niewielka gabarytowo konstrukcja pojazdu pozwala swobodnie poruszać się nim w mieście i łatwo zaparkować na niewielkiej przestrzeni, której brakuje szczególnie w centrach miast. Pojazdy tego typu są szczególnie popularne w krajach Europy zachodniej, natomiast projekt wykonywany przez naszych studentów jest całkowicie autorski, bazujący na własnych pomysłach i doświadczeniu. Studenci starali się zbudować pojazd elektryczny, który byłby tani w wytworzeniu oraz w eksploatacji. Pomimo różnych problemów, które towarzyszą wykonaniu projektu, jego realizacja dostarcza studentom wiele radości i satysfakcji z dobrze wykonanej pracy, dodał na zakończenie dr inż. Z. Wołczyński

Jak już wspomniano, prezentacja projektu nastąpi w maju, gdy będziemy gościć na naszym Uniwersytecie uczestników projektu E-DriveTour.

Wojciech Bielawski

Za kierownicą eksperymentalnego pojazdu rektor prof. dr hab. Sławomir Bukowski (z prawej) i jako pasażer prorektor dr hab. inż. Wojciech Żurowski, prof. UTH Rad.

STUDENCKIE KOŁA NAUKOWE

Od bieżącego numeru „Kuriera Uniwersyteckiego” będziemy prezentować studenckie koła naukowe (w uczelnianym rejestrze są obecnie 44 koła). Są one niezwykle ważną częścią systemu naukowo-dydaktycznego naszego Uniwersytetu. Mogą poszczycić się bogatym dorobkiem, wieloma projektami badawczymi, które są prezentowane na znaczących konferencjach naukowych.

Studenckie Koło Naukowe „Środowisko” – to już 30 lat!

Studenckie Koło Naukowe „Środowisko” jest najdłużej, aktywnie i nieprzerwanie działającą naukową, studencką organizacją na Uniwersytecie Technologiczno-Humanistycznym w Radomiu. SKN „Środowisko” zostało założone w 1992 r. przez dr. Ryszarda Świetlika (obecnie prof. dr hab.), który prowadził go przez 22 lata. Od 2014 roku opiekunem koła jest dr hab. inż. Paweł Religa prof. UTH Rad. Celem działalności Koła było i jest kształtowanie wrażliwości ekologicznej i myślenia proekologicznego studentów kierunków technicznych poprzez ich udział w badaniach stanu środowiska naturalnego na terenach szczególnie cennych przyrodniczo i w obszarach zurbanizowanych. W jaki sposób ten cel realizowany jest w praktyce?

Opiekunowie SKN „Środowisko” – (Tatry, schronisko w dolinie Roztoki, 2010). Od lewej: prof. Ryszard Świetlik i dr hab. inż. Paweł Religa, prof. UTH Rad

Od początku działalność Koła jest silnie związana z Tatrzańskim Parkiem Narodowym. Rejon Tatr stał się swoistym poligonem, na którym różnorodne doświadczenia zdobywały i zdobywają kolejne pokolenia studentów. W ramach dotychczasowej działalności zostało zorganizowanych i przeprowadzonych 35 studenckich wypraw naukowych. Dla ich uczestników było to często pierwsze spotkanie z górami i... oczywiście z nauką. Plonem tej aktywności jest bogaty zbiór referatów wygłoszonych na konferencjach i sympozjach krajowych oraz międzynarodowych, publikacje, a także liczne prace inżynierskie i magisterskie.

Pierwsza wyprawa naukowa (1992)

Wyprawa naukowa (2007)

Wyprawa naukowa (2014)

Zarząd SKN Środowisko wraz z opiekunem oraz dyplomem i statuetką za I miejsce w ogólnopolskim konkursie kół naukowych StRuNa 2015. Dr hab. inż. Paweł Religa, prof. UTH Rad. i jego doktorantki: z prawej - dr inż. Bernadetta Kaźmierczak, z lewej – mgr inż. Sylwia Adach

Działania i osiągnięcia Koła nie pozostawały bez echa. Szczególnym wyróżnieniem dla Koła jest przyznana w 2015 roku prestiżowa nagroda główna za nowatorski projekt: „Czasoprzestrzenny rozkład zaśmiecania szlaków tatrzańskich” w ramach ogólnopolskiego konkursu kół naukowych StRuNa (program promocji osiągnięć ruchu naukowego studentów i doktorantów realizowany pod patronatem Ministra Edukacji i Nauki). W konkursie tym co roku bierze udział kilkaset kół naukowych z polskich uczelni.

SKN „Środowisko” w latach 2008 – 2010 było również inicjatorem wydziałowych rajdów rowerowych z udziałem studentów i pracowników. Atrakcją rajdów był turniej wiedzy chemicznej OMNILABOR. Zwycięska drużyna otrzymywała główną nagrodę - ZŁOTĄ KOLBĘ.

Wydziałowy rajd rowerowy Radom – Domaniów - Radom (2008)

Wydziałowy rajd rowerowy Radom – Wsola – Lesiów - Radom (2010)

Członkowie SKN „Środowisko” zawsze chętnie angażowali się również w działania proekologiczne dla społeczności lokalnej. Ogromnym przedsięwzięciem była realizacja projektu pn.: WODA to ŻYCIE, w ramach programu WFOŚiGW w Warszawie. Projekt realizowany był wspólnie z SKN „Traper” z WTiE. Celem projektu było zwrócenie uwagi mieszkańców regionu radomskiego

Główne trofeum turnieju OMNILABOR – ZŁOTA KOLBA

na malejące zasoby wody pitnej oraz promocja zrównoważonego korzystania z tych zasobów. Projekt składał się z trzech komponentów: inwestycyjnego – powstały wiaty i tablice edukacyjne w ośrodku UTH w Domaniowie, edukacyjnego – przeprowadzono cykl zajęć terenowych dla dzieci i młodzieży z regionu radomskiego i badawczego- wykonano badania jakościowo-ilościowe wody w zbiorniku Domaniów.

Opiekunowie SKN „Środowisko” mają nadzieję, że jego działalność zawsze była i jest dla jego członków źródłem doświadczeń wykraczających znacznie poza program studiów. Doświadczenia te rozwijają kreatywność, uczą wytrwałości, cierpliwości, zaufania i pracy w zespole, cech tak cenionych i poszukiwanych przez pracodawców.

„Wszystkim, byłym i obecnym członkom SKN „Środowisko” dziękujemy za każde, nawet najmniejsze zaangażowanie w te wspólne działania, których tylko wybrane rezultaty zostały przedstawione powyżej. Cieszymy się i jesteśmy dumni, że przez 30 już lat różne aktywności jakie proponujemy są pozytywnie odbierane przez studentów Wydziału i całą społeczność akademicką Uniwersytetu.

Liczymy, że to się nie zmieni. Zapraszamy do współpracy”.

*Paweł Religa i Ryszard Świetlik
Opiekunowie SKN „Środowisko”*

Wszystkich zainteresowanych zachęcamy do kontaktu:
tel. +48 3617583; e-mail: p.religa@uthrad.pl

*(oprac. Wojciech Bielawski
na podst. materiałów otrzymanych
od dr. hab. inż. Pawła Religi, prof. UTH Rad.)*

STUDENCKIE KOŁO NAUKOWE

„COSMETIX”

Powstało na Wydziale Materiałoznawstwa, Technologii i Wzornictwa w roku 2000 a jego pierwszym opiekunem był mgr inż. Tomasz Wasilewski (obecnie prof. dr hab. inż. Tomasz Wasilewski), a w latach 2002-2004 – prof. Czesława Górską. Od roku 2005 do 2018 kołem opiekowała się mgr inż. Małgorzata Zięba (obecnie dr hab. inż. Małgorzata Zięba, prof. UTH Rad.). Od 2019 roku SKN „Cosmetix” funkcjonuje na Wydziale Nauk Medycznych i Nauk o Zdrowiu. Początkowo opiekunami koła były: dr hab. inż. Emilia Klimaszewska, prof. UTH Rad. i dr n. farm. Urszula Piotrowska. Od października 2020 roku do chwili obecnej opiekunem koła jest dr hab. inż. Emilia Klimaszewska, prof. UTH Rad. a przewodniczącą – Sandra Jędrzejewska, studentka III roku Kosmetologii. Obecnie SKN „Cosmetix” liczy 41 członków.

Celem koła jest pogłębienie wiedzy z zakresu kosmetologii, doskonalenie umiejętności praktycznych, poszerzanie indywidualnych zainteresowań i umiejętności

Przedstawicielki Studenckiego Koła Naukowego „Cosmetix”, od lewej: Natalia Tarabasz (sekretarz), Sandra Jędrzejewska (przewodnicząca)

Od lewej Martyna Jakubowska - właścicielka salonu kosmetycznego Secret Piękna Martyna Jakubowska, dr hab. inż. Emilia Klimaszewska, prof. UTH Rad. - opiekun koła „Cosmetix”, Weronika Kaca - absolwentka kierunku Kosmetologia na naszym Uniwersytecie, kosmolog z salonu Secret Piękna Martyna Jakubowska

w zakresie szeroko rozumianej tematyki kosmetologii i nauk pokrewnych. Do zadań koła „Cosmetix” należą także: promowanie Uczelni w otoczeniu społecznym, wymiana doświadczeń oraz rozwijanie współpracy z innymi organizacjami, kołami i ośrodkami naukowymi oraz podmiotami gospodarczymi (salony i firmy kosmetyczne).

Studenci należący do koła „Cosmetix” mają możliwość uczestniczenia w wykładach otwartych prowadzonych przez jego opiekuna, jak również przedstawiciele

Warsztaty ze stylizacji brwi za pomocą henny organicznej

różnych firm/salonów kosmetycznych. Do przykładowych tematów wykładów można zaliczyć:

- Rola i znaczenie kolagenu morskiego w kosmetykach;
- Ekskluzywna, skuteczna pielęgnacja na bazie składników aktywnych pochodzenia roślinnego;
- Surowce pochodzenia naturalnego w kosmetykach;
- Nowe formy kosmetyków;
- Stopy- studium przypadków dla zaawansowanego podologa;
- Metodologia badań naukowych w kosmologii.

Członkowie Koła uczestniczyli m.in. w inauguracji II edycji projektu „Uniwersytet Dzieciom”. Zaprezentowali różne formy eksperymentów, które dzieci mogły wykonać osobiście pod bacznym okiem studentek i opiekunów. Wśród wykonanych eksperymentów znalazły się

tajemniczo brzmiące nazwy, jak np. „magiczna piana”, „gwiazdny balsam”, czy „żelki do kąpieli”.

Studenci należący do koła „Cosmetix” biorą także udział w targach kosmetycznych, np. w Międzynarodowym Kongresie Kosmetycznym w ramach Targów BEAUTY FORUM. Daje im to możliwość zapoznania się aktualnymi trendami panującymi na rynku kosmetycznym. Ponadto uczestniczą w różnego rodzaju szkoleniach oraz w warsztatach, np. stylizacji brwi za pomocą henny organicznej. W planach na rok 2022 są m.in. warsztaty z laminacji brwi oraz szkolenie z masażu antycellulitowego.

*oprac. Wojciech Bielawski
na podstawie materiałów otrzymanych
od dr hab. inż. Emilii Klimaszewskiej., prof. UTH Rad.*

Studenckie Koło Naukowe „ELEKTRYK”

Zarys historii Koła

Początki SKN „Elektryk” sięgają roku akademickiego 2003/04, kiedy to grupa studentów kierunku Elektrotechnika na Wydziale Transportu Politechniki Radomskiej wspólnie powołała do życia Studenckie Koło Naukowe „Elektryk”. Opiekunem koła został dr inż. Andrzej Szafraniec (pełni tę funkcję nadal) a zarząd stanowili: Ireneusz Wojtysiak – prezes, Sławomir Iwanowski – z-ca prezesa,

Jarosław Rybski – sekretarz oraz Dariusz Kalicki – skarbnik.

Działalność naukowo – edukacyjna

Od momentu powstania koło aktywnie włączyło się w działalność na terenie Uczelni polegającą na promowaniu zagadnień związanych z szeroko rozumianą elektrycznością a także dziedzinami pokrewnymi. Wychodząc

naprzeciw oczekiwaniom swoich członków oraz studentów SKN „Elektryk” organizuje dla zainteresowanych szkolenia z zakresu ochrony przeciwporażeniowej, kursy przygotowujące i egzaminy na uprawnienia elektryczne, prezentacje firm i nowinek ze świata techniki. Oprócz spotkań wewnętrznych, członkowie SKN „Elektryk” mają możliwość reprezentowania Uczelni, wydziału, koła na szerszym forum. Tradycją stał się już udział naszych studentów w Ogólnopolskich Dniach Młodego Elektryka. Dodatkową formą zdobywania doświadczeń i wiedzy na temat zagadnień elektryczności są wyjazdy edukacyjne do zakładów (Elektrownia Kozienice, Elektrownia i Kopalnia Bełchatów, Faurecia w Grójcu, Podstacja Energetyczna w Rożkach), na targi branżowe (Elektrotechnika/Światło, Automaticon, Energetab).

W dniach 16 –19 października 2008 roku ówczesna Politechnika Radomska wraz z Oddziałem Radomskim Stowarzyszenia Elektryków Polskich zorganizowali jubileuszową, dziesiątą edycję Ogólnopolskich Dni Młodego Elektryka. Podobnie, jak działo się to w poprzednich edycjach tej imprezy, trzon Komitetu Organizacyjnego tworzyli studenci, w tym przypadku Wydziału Transportu i Elektrotechniki, wywodzący się z SKN „Elektryk”. Spotkanie młodzieży akademickiej, „młodych elektryków” z całej Polski, a także z Austrii oraz Niemiec, zakończyło się wielkim sukcesem. Podczas X ODME gościliśmy 130 uczestników i wielu prominentnych gości, z których każdy wywiózł z Radomia mnóstwo pozytywnych wspomnień oraz doświadczeń.

SKN „ELEKTRYK” w Stowarzyszeniu Elektryków Polskich – SEP

Kontynuując tradycję Studenckiego Koła SEP, większość członków SKN „Elektryk” jest także członkami Stowarzyszenia, tworząc jedno z najprężniej działających kół w Oddziale Radomskim. Aktywność na tym polu została dostrzeżona również na arenie ogólnopolskiej. W skład komisji zajmujących się działalnością młodzieżową w SEP weszli przedstawiciele radomskich studentów. W latach 2007 - 2009 funkcję przewodniczącego Studenckiej Rady Koordynacyjnej SEP pełnił Jarosław Rybski, natomiast sekretarzem był Marcin Katana.

Działalność naukowa studentów.

- Współautorstwo artykułów prezentowanych na Konferencjach Naukowo-Technicznych LogiTrans i TransComp: Wieczorek Radosław – 2014, Michalski Roman – 2015, Chojnacki Maciej – 2015, Chochlewicz Robert – 2016, Sadowski Sebastian – 2018 i 2019, Mizera Radosław – 2020.
- Referat na Konferencji „Trans-Mech-Art-Chem” – Wieczorek Radosław, Moskwa – 2014.
- Wygłoszenie referatów na Tragach ENEX, Kielce 2014 – Archanowicz Mateusz i Wieczorek Radosław.

Studenci SKN Elektryk podczas zwiedzania Głównego Punktu Zasilającego GPZ w Radomiu

- Wyróżnienia dla członków koła ELEKTRYK w konkursie Oddziału Radomskiego SEP na najlepszą pracę dyplomową: Michalski Roman – 2015, Chojnacki Maciej – 2015, Harwacki Wiesław – 2017 i 2019, Ogonek Kamil – 2018.

Działalność organizacyjna i dydaktyczna

- Organizacja dwudniowej wycieczki naukowo – turystycznej dla 27 studentów do Elektrowni Bełchatów, 2014.
- Zorganizowanie wycieczki dydaktyczno – naukowej dla 31 studentów do Elektrowni Kozienice, ENEA Wytwarzanie, 2012, 2014.
- Organizacja i udział 11 studentów SKN Elektryk w siedmiodniowej wycieczce naukowo-turystycznej do Barcelony, maj 2015.
- Organizowanie szkoleń przygotowujących studentów UTH w Radomiu uprawniających do eksploatacji urządzeń do 1 kV w latach od 2012 do 2019.

Stacja elektroenergetyczna 220/110 kV w Rożkach

SKN Elektryk jako zespół Elektrotechnicy w Familiadzie

- Pomoc przy organizacji Radomskich Dni Techniki, Radom 2014 do 2018.
- Udział 3 członków koła w seminarium nt. „Jakość Energii Elektrycznej” w Akademii Górniczo-Hutniczej w Krakowie – 20-22.III.2015.
- Udział 4 członków koła w II Kongresie Elektryki Polskiej – Warszawa 1-2.XII.2014.
- Udział 10 – 30 członków koła ELEKTRYK w wycieczkach dydaktycznych do:
 - ZEORK – Radom, 2013.
 - Głównego Punktu Zasilania (GPZ) w Radomiu, 2012, 2016.
 - Podstacja PKP Energetyka – Radom 2015.
 - Solina, maj 2016.
- ✓ Organizacja posiedzenia Ogólnopolskiej Studenckiej Rady Koordynacyjnej działającej przy Zarządzie Głównym SEP, Radom – 2017.
- ✓ Organizacja szkolenia z programu AutoCad oraz Auto-Cad Electrical 2020 - 2019 r.
- ✓ Udział od 15 do 30 członków koła w targach: ENERGETICS, Lublin 2013, Automaticon, Warszawa – 2012,

Jedno z cyklicznych spotkań świątecznych SKN Elektryk

2013, 2015, 2017, 2018, ENEX, Kielce – 2014, 2016, Energetab, Bielsko-Biała – 2014.

- Czynna organizacja imprez integracyjnych z udziałem zaproszonych gości – uroczyste spotkania świąteczne, noworoczne.

Działalność na rzecz UTH Radom.

Studenci SKN „Elektryk” w latach 2014-2016 zaprojektowali instalację monitoringu oraz zakupili: kamery, zasilacze, stacje bazowe, monitory, rejestratory, osprzęt elektryczny itp. a następnie wykonali instalację monitoringu w następujących budynkach UTH Radom:

- *Wydział Materiałoznawstwa, Technologii i Wzornictwa* – instalacja 6 kamer zewnętrznych.
- *Dom studencki Walet* – instalacja 31 kamer wewnętrznych.
- *Dom studencki Wcześniak* – instalacja 29 kamer wewnętrznych.
- *Wydział Mechaniczny* – instalacja 12 kamer wewnętrznych i 16 kamer zewnętrznych.

Członkowie Studenckiego Koła Naukowego Elektryk na prośbę władz Uczelni w okresie kwiecień – lipiec 2020 roku wykonywali pomiary instalacji elektrycznej w budynkach UTH: *Wydział Ekonomiczny, Aula Główna, Domy Studenta: Wcześniak, Bliźniak*. Trzon zespołu wykonującego pomiary stanowili: Mizera Radosław, Chrost Mateusz, Dresler Kacper.

Wyróżnienia SKN Elektryk.

- III miejsce na Ogólnopolskich Dniach Młodego Elektryka ODME – Politechnika Gdańska, Gdańsk 23-26.X.2014, (w zawodach Ligi Elektryków uczestniczyły reprezentacje prawie wszystkich Politechnik w Polsce).
- Indywidualna nagroda dla członka SKN „Elektryk” Adriana Jaworskiego w konkursie wiedzy o Kazimierzu Szpotańskim na ODME Gdańsk 23-26.X.2014.
- I miejsce w quizie wiedzy technicznej Ligi Elektryków Gliwice 22-25.X.2015.
- Wyróżnienie przyznane przez Zarząd Główny SEP dla najlepiej działającego Studenckiego Koła Naukowego – Poznań 2015.
- Wyróżnienie dla 2 członków koła w Seminarium Naukowo - Technicznym w ramach projektu „Akademia Młodego Inżyniera SEP” – Warszawa 16.XII.2015.

(oprac. Wojciech Bielawski
na podst. materiałów otrzymanych
od dr. inż. Andrzeja Szafrąca)

Nie wolno milczeć!

PLAKATEM W WOJNĘ!

26. marca odbył się w Muzeum Jana Kochanowskiego w Czarnolesie wernisaż wystawy „Plakatem w wojnę!”

Pomysłodawcami projektu są dr hab. Mariusz Dański, prof. UTH Rad., prodziekan Wydziału Sztuki i Ireneusz Domański, dyrektor Muzeum Jana Kochanowskiego w Czarnolesie. Jak podkreślali animatorzy wernisażu, pomysł na jego organizację powstał spontanicznie, bo:

„Wojna to zło. Najgorsze. Zło szerzy się wtedy, gdy świat milczy, nie reaguje. Żli ludzie żywią się naszym strachem, naszą obojętnością i beczynnością. Dziś nie można - nie wolno! milczeć. Widzisz zło? Reaguj! Złym ludziom mów: NIE!” (Mariusz Dański, katalog wystawy).

„Nie pytaj czemu krzyczę w noc, te bomby lecą na nasz dom. I włosy twe i włosy jej już żywym ogniem palą się. Nie pytaj dokąd biegnę w noc. Pszenica pali się i ryż i napalm już ogarnia nas i nie wiem gdzie się schronić mam.”

(Ireneusz Domański, katalog wystawy).

Powstało kilkadziesiąt prac studentów, absolwentów i pracowników Wydziału Sztuki, które zostały wyeksponowane na murze ogrodzeniowym przed wejściem do muzeum. Są przejmujące i bardzo ekspresyjne. Jak powiedziała jedna ze studentek biorących udział w projekcie: *„Te prace musiały powstać. Nagromadziło się w nas tak dużo emocji związanych ze zbrodniczą napaścią Rosji na Ukrainę, że musiały one znaleźć ujście w naszych pracach”*.

Po wernisażu można było obejrzyć monodram *„Simona K. Wołająca na puszczy”* w wykonaniu Agnieszki Przepiórskiej, aktorki Teatru Słowackiego w Krakowie.

Wojciech Bielawski

Autorzy plakatów w Muzeum Jana Kochanowskiego w Czarnolesie podczas wernisażu wystawy „Plakatem w wojnę!”

Paulina Fituch

Potęga nostalgii – na ulicach

Ostatnio słuchałam radia, a tam same kultowe hity lat 80-tych, 90-tych minionego wieku. W telewizji – to samo. Ciągłe powtórki seriali z tamtych lat. Zaczęło mnie zastanawiać, dlaczego wszyscy próbują naśladować czasy swoich rodziców i dziadków? Tak, rozumiem. Inspiracje dawnymi czasami mogą się zdarzać artystom w sztuce, ale żeby co druga osoba, którą mijasz na ulicy wyglądała jak matka przed twoimi narodzinami? W Internecie oczywiście brak odpowiedzi na to pytanie, jednak zauważyłam wpis jakiejś kobiety na jednym z forum. „Tu nie chodzi o odwzorowanie klimatu dekady, tu chodzi o ucieczkę”.

Ucieczka.

Jesteśmy więc ludźmi uciekającymi od rzeczywistości? Możemy ubrać to w ładniejsze określenie – nostalgia. Dziwne jest to, że nostalgia była dawniej uważana za chorobę. Wywoływała napady płaczu, utratę

apetytu, bezsenność i depresję. A odesłanie chorych do domu było lekarstwem. Brzmi to kuriozalnie, ale z czasem nostalgia przekształciła się z tęsknoty za domem w tęsknotę za czasem i miejscem, do którego nie można wrócić. Ludzie zazwyczaj nie myślą o tych złych rzeczach z tamtych lat, lecz zostają tylko z tymi miłymi wspomnieniami, jak wakacyjna miłość czy spędzanie czasu na działce u babci i dziadka. Przez to powstał mit złotego wieku, tego że kiedyś było lepiej.

Można powiedzieć, że najczęstszym miejscem ucieczki jest przeszłość. Rozpamiętywanie tego, co było pozwala na chwilowe zapomnienie o trudnym życiu w teraźniejszym świecie, któremu towarzyszy ciągły stres przed tym, co będzie jutro. Dynastia Carringtonów czy zwaśnione rody Kargulów i Pawlaków debiutujące na platformach streamingowych lub po prostu nadawane w telewizji

przypominają dobre, jak się dziś wydaje, czasy, bez obowiązków i stresu. Na popularność stylistyki lat 80. duży wpływ ma w ostatnim czasie serial *Stranger Things*. Oprócz tego, że fabuła toczy się w tamtej dekadzie, to również zawiera liczne odniesienia do ówczesnej popkultury. Bohaterowie grają w *Dungeons&Dragons*, oglądają *Powrót do przyszłości* i kłócą się o to, który napój jest lepszy – Coca Cola czy New Coke. Moda w serialu również genialnie odwzorowuje tamte lata, a dzięki temu dzieciaki na ulicy ubierają teraz dzwony i robią sobie trwałą na włosach. Inspiracją przeszłością, która ma wywołać nostalgię przez niektórych jest uważana za lenistwo i brak kreatywnego pomysłu na siebie. Wiadomo, niektórzy chcą być tymi „innymi” i wstydem jest dla nich założenie takich samych spodni, jak 90% osób w szkole czy pracy.

Ale w ostatnim czasie jest to Dzięki Bogu mniejszość.

Tomasz Lutek

Człowiek ponad prawem

Novak Djokovic to ktoś, kogo nikomu przedstawiać nie trzeba. Wybitny tenisista, dwudziestokrotny zwycięzca turniejów wielkoszlemowych, a także niekwestionowany lider męskiego rankingu ATP. W połowie stycznia 2022 roku miał walczyć o 21 triumf w najważniejszych tenisowych rozgrywkach – Australia Open. Tak się

jednak nie stało. Na przeszkodzie tym planom stanął australijski rząd.

Według zasad panujących na antypodach, aby wjechać do kraju, a tym bardziej brać udział w organizowanych tam imprezach, potrzebne jest szczepienie przeciwko COVID-19. Jak to możliwe, przecież jedyną rozsądną drogą do wyleczenia zarazy jest

energia czerpana z piramid – pomyślał z pewnością Djokovic. Po co komu jakieś śmieszne preparaty. I wtedy nadeszło wybawienie, furtka stworzona specjalnie dla wybrańców przez organizatorów turnieju. Wystarczył specjalny dokument medyczny. Bo przecież brak takiej gwiazdy to olbrzymie straty ekonomiczne,

pieniądze i żal kibiców. A wszyscy dobrze wiemy, co rządzi światem. Koniec końców mistrz wylądował w Melbourne.

Innego zdania były natomiast służby na australijskim lotnisku. Novak w trybie błyskawicznym trafił do hotelu dla imigrantów. Skandal i paranoja. A gdzie truskawki w czekoladzie i szampan? W kolejnych dniach jego australijska wiza była na przemian anulowana i przywracana. Ponadto w mediach pojawiły się doniesienia, że złamał zasady kwarantanny. Ależ ci dziennikarze są niesprawiedliwi.

Choć Djokovic wciąż mógł walczyć o swoje prawa. Co pomyślała sobie wtedy Renata Voracova, tenisistka będąca w podobnej sytuacji do lidera rankingu. Tą zawodniczką nikt się jednak nie przejął. Ostateczną batalię sądową Djokovic Serb przegrał. W uzasadnieniu wyroku czytamy, że przekonania sławnego tenisisty mogłyby negatywnie wpłynąć na sytuację pandemiczną w kraju. I tak KRÓL NOVAK wsiadł do samolotu i z poczuciem ogromnej krzywdy wrócił do Belgradu. Z pewnością będzie musiał umówić się na spotkanie

ze swoim guru – bośniackim pisarzem i fantastą Semirem Osmanagicielem. Bo skoro energia piramid leczy koronawirusa, to może istnieje również lek na głupotę?

W tej sytuacji każdy jest w jakimś stopniu winny. Organizatorzy Australian Open liczyli na duże pieniądze, a Djokovic skrzętnie to wykorzystał. Na szczęście odetchnąć mogą jednak inni niezaszczepieni tenisiści. W australijskim rządzie wciąż są osoby, dla których prawo jest jednakowe dla wszystkich.

Marta Matracka

Jak internet pochłonał silent generation i pokolenie X

Panuje powszechna opinia, że Internet wraz z social mediami zawładnęły młodym pokoleniem. Budzimy się z telefonem i wraz z nim zasypiamy. Fakt jest to trochę straszne. Sama przyznam, że gdy idę tylko do toalety to biorę ze sobą telefon, ale zabawne jest to, że nawet go nie używam. W Internecie robimy wszystko. Zamawiamy jedzenie czy ubrania, spowiadamy się, mamy lekcje, sprawdzamy drogę do domu etc. Nic dziwnego, dzieci z tej generacji rodzą się z telefonem w ręku. Mój brat, który ma 5 lat potrafi mi zrobić ładne zdjęcie, które mogę wstawić na Instagrama, włączyć bajkę na YouTube i zadzwonić.

Jesteśmy uzależnieni od smartfonów, przyznaje się do tego, ale jest jedna sprawa, która bardzo mnie irytuje.

Boli mnie to, że te skłonności uzależnienia od najnowszej techniki

zauważa się tylko u młodych ludzi. A przecież pokolenie moich dziadków i rodziców ma z tym równy problem co my. Moja babcia ma 76 lat. Jej porannej kawie towarzyszy przegląd Facebooka i Twittera. Nie ogląda swoich seriali w telewizji, tylko uruchamia je poprzez VOD na laptopie, bo uważa TV za przeszłość i staroświeckość. Gdy w 2019 roku popsuł się jej telefon, z sieci komórkowej dostała zastępczy. Niestety nieco gorszy. Skomentowała to: „z takim to ja się będę wstydziła gdziekolwiek pokazać”.

Mój tata ponad 2 godziny dziennie spędza na Instagramie, a 3 na Tiktoku. Nie wspomnę o już innych aplikacjach, bo wyszłaby jakaś kolosalna liczba. Gdy dostanie prezent lub je w restauracji natychmiast musi zrobić zdjęcie i wstawić na relację, aby się pochwalić tym, co robi w danym momencie.

Młodzieży często zarzuca się, że nie potrafi ze sobą rozmawiać, zapatrzona w swoje smartfony. Mam na ten temat inne zdanie. Gdy miałam 16 lat trafiłam do szpitala. Oczywiście trzeba było przedostać się przez SOR. Podczas kilkugodzinnego czekania byłam świadkiem zdumiewającej sytuacji. 90% rodziców siedziało z nosem w telefonie czy tablecie. A dzieci? Zgadnijcie. Podpowiem Wam. Żadne. Dosłownie żadne dziecko, łącznie ze mną. Cierpliwie czekaliśmy.

Więcej mówić nie trzeba.

Jak na początku wspomniałam, nie twierdzę, że moje pokolenie jest nieskazitelne, ale Wasze też nie jest. Wytykacie nam błędy, które sami popełniacie. Podsumuję to jednym słowem: HIPOKRYZJA

Projekt SWFiS**SPOORTOWE TURNIEJE**

Studium Wychowania Fizycznego i Sportu oraz Klub Uczelniany AZS Uniwersytetu Technologiczno-Humanistycznego w Radomiu realizują projekt „Sportowa integracja młodzieży z Radomia i powiatu radomskiego ze studentami I roku UTH Rad” dofinansowany ze środków budżetu państwa.

W ramach projektu organizowane są turnieje z drużynowych gier sportowych, w których rywalizują reprezentacje szkół średnich z Radomia i z powiatu radomskiego oraz studenci naszej Uczelni.

Rozgrywki odbywają się w hali sportowej Uniwersytetu. Wszyscy uczestnicy turnieju otrzymują pamiątkowe dyplomy, natomiast za zajęcie miejsc I-III przyznawane są puchary, medale i dyplomy. Dodatkowo dla najlepszego - w opinii trenerów - zawodnika/ zawodniczki z pierwszych trzech drużyn przyznawane są nagrody rzeczowe. Każdy uczestnik turnieju ma zagwarantowany przez organizatora suchy prowiant, gorącą kawę, herbatę oraz wodę mineralną. Wszystkie spotkania turniejowe sędziują sędziowie polskich związków sportowych wg rozgrywanych dyscyplin. Zapewniona jest również opieka medyczna w trakcie trwania turniejów. Wszyscy uczestnicy mają również możliwość skorzystania z bezpłatnego ubezpieczenia NNW (zapewnia organizator).

Sportowa integracja młodzieży, która jest tytułem projektu odbywa się właśnie dzięki konfrontacji maturzystów i studentów I roku UTH Rad. Młodzież szkolna zapoznaje się jednocześnie z możliwościami i warunkami, jakie oferuje nasza uczelnia do uprawiania sportu, zarówno na poziomie szkół wyższych, jak i na poziomie ligowym. Pomysł rozgrywania takiej imprezy spotkał się z bardzo dużym poparciem ze strony nauczycieli prowadzących dru-

żyny w swoich szkołach. Uważają oni, że takie turnieje są doskonałą formą do sprawdzenia efektów swojej pracy z młodzieżą, jak również popularyzacja zdrowego- sportowego trybu życia.

Turnieje doskonale prezentują naszą uczelnię, pokazują jak szeroki wachlarz nauczania oferuje. Maturzyści są zachęceni do podjęcia studiów w naszym Uniwersytecie po pomyślnie ukończonym egzaminie maturalnym. W hali sportowej wystawiona jest ścianka reklamowa UTH Rad., wyłożone są ulotki informujące o wydziałach i kierunkach studiów. Osoby prowadzące biuro zawodów udzielają również odpowiedzi na pytania dotyczące warunków studiowania, miejsc w domach studenckich itp.

Pierwsza edycja projektu trwa od 22.01 – 27.03.2022 r. Poniżej pre-

zentujemy wyniki turniejów, które już się odbyły:

Turniej siatkówki kobiet**22-23.01.2022 r:**

I miejsce – II LO. im. Marii Konopnickiej w Radomiu

II miejsce – Zespół Szkół Skórzano-Odzieżowych, Stylizacji i Usług w Radomiu

III miejsce – Zespół Szkół Ekonomicznych w Radomiu

Turniej halowej piłki nożnej**19-20.02.2022 r:**

I miejsce – Zespół Szkół Samochodowych w Radomiu

II miejsce – Zespół Szkół Elektronicznych w Radomiu

III miejsce – Zespół Szkół Zawodowych im. mjr Hubala w Radomiu

W ramach pierwszej edycji projektu organizowane będą również turnieje piłki ręcznej (kobiet 19-20.03.2022 i mężczyzn 26-27.03.2022r.).

Druga edycja projektu odbędzie się w terminie wrzesień – marzec 2023 r., gdzie rozegranych będzie również 7 turniejów, zgodnie z kolejnością w I edycji.

(oprac. Wojciech Bielawski na podstawie materiałów otrzymanych od Piotra Bartnika)

Turniej siatkówki mężczyzn 26-27.02.2022 r:

I miejsce – Zespół Szkół Elektronicznych w Radomiu

II miejsce – Zespół Szkół Samochodowych w Radomiu

III miejsce – Zespół Szkół Ekonomicznych w Radomiu

Turniej koszykówki kobiet 5-6.03.2022 r:

I miejsce – Zespół Szkół Ekonomicznych w Radomiu

II miejsce – VI LO. im. Jana Kochanowskiego w Radomiu

III miejsce – Kierunek Lekarski UTH Radom

Turniej koszykówki mężczyzn 12-13.03.2022 r:

I miejsce – Zespół Szkół Technicznych

II miejsce – Zespół Szkół Ekonomicznych w Radomiu

III miejsce – VI LO. im. Jana Kochanowskiego w Radomiu .

(od red): **mgr Piotr Bartnik** - absolwent AWF Warszawa; trener II klasy koszykówki; instruktor piłki siatkowej i pływania. Starszy wykładowca Studium Wychowania Fizycznego i Sportu UTH Rad. Pracuje w uczelni od 1996 roku (od 2012 roku - kierownik SWFiS. Działacz AZS - (1991-2012 - sekretarz Klubu AZS i organizator życia sportowego na uczelni). Współorganizator wielu imprez sportowych rangi Mistrzostw Polski oraz spotkań ligowych sekcji wyczynowych AZS. Będąc trenerem drużyny koszykówki AZS Politechnika Radomska wywalczył, po raz pierwszy w Radomiu, awans do I ligi koszykówki mężczyzn. Z tą drużyną zdobył tytuł Akademickiego Mistrza Polski (2004). Autor i koordynator projektu: „Sportowa integracja młodzieży z Radomia i powiatu radomskiego ze studentami I roku UTH Rad”

CZY STUDENTOM POTRZEBNY JEST WF I AZS?

Czy w dzisiejszych czasach, w których dostęp do sal gimnastycznych, siłowni, basenów i innych miejsc, gdzie można uprawiać sport jest bardzo łatwy, a na ulicach widać ludzi w różnym wieku, którzy biegając czy też trenując inne formy sportu dbają o swoje zdrowie i kondycję fizyczną, wypada zadać tytułowe pytanie?

A jednak pytanie to zadają studentki i studenci. Wychowanie fizyczne jest na uczelni przedmiotem obowiązkowym i nieodzownym elementem dydaktyki. Jednostką organizacyjną zajmującą się zajęciami wf jest Studium Wychowania Fizycznego i Sportu, a zajęcia prowadzą zatrudnieni w tej jednostce instruktorzy i trenerzy. Liczbę obowiązkowych godzin zajęć wyznacza plan studiów a tematykę prowadzonych zajęć oraz formę otrzymania zaliczenia określa program opracowany przez pracowników Studium i zaakceptowany przez Dział Nauczania. W naszej uczelni jest to 60 godzin w czasie trwania nauki. Dla tych, którzy zadają to pytanie jest to dużo, dla innych konieczne minimum. W minionych czasach, przy zdecydowaniu gorszych warunkach bazowych, wf był obowiązkowy na czterech latach studiów a ostatni rok można było zaliczyć uczestnicząc w obozach zimowym lub letnim. Paradoksalnie, baza sportowa poprawiła się, sprzęt mamy coraz nowocześniejszy a godzin (sic!) coraz mniej.

WF ma w przyszłych inteligentach - elicie narodu - wyrobić nawyk potrzeby ruchu, aktywnego wypoczynku, pozwala poznać różne dyscypliny sportowe a przede wszystkim ma przygotować młody organizm do czekających na niego niemałych wyzwań w dorosłym życiu.

Obóz narciarski – Bukowina Tatrzańska – 2006

Studenci na ruchomych wydmachach w Łebie – lata 80.

By określić poziom sprawności ogólnej studenta na naszej uczelni pracownicy Studium przeprowadzają wśród nich Test Pilicza. Polega on na wykonaniu czterech prób, które określają poziomy: szybkości, skoczności, wytrzymałości i siły. Suma osiągniętych punktów określa poziom sprawności ogólnej. Jak się łatwo domyślić, poziom, jaki osiągają studenci w ostatnich latach jest daleki od zadowalającego. Są takie grupy studentów, dla których osiągnięcie dostatecznego poziomu jest nie lada wyzwaniem. Możemy to próbować usprawiedliwiać trwającą pandemią, zdalnym nauczaniem, spadkiem poziomu zajęć w szkołach średnich i podstawowych. Według mnie, długoletniego pracownika Studium, główny problem słabego poziomu sprawności wśród studentów leży w dostępności do: sal sportowych, oferty i różnorodności zajęć oraz braku w naszej uczelni przez ostatnie kilkanaście lat klubu Akademickiego Związku Sportowego.

Dlaczego tak mocno akcentują rolę AZS w życiu uczelni?

To AZS w porozumieniu ze Studium WFiS rozszerza ofertę programową zajęć.

To AZS ma wpisane w statucie organizacji: szerzenie wśród młodzieży akademickiej miłości do sportu, promocję zdrowego i aktywnego wypoczynku i stylu życia.

To AZS skupia ludzi, dla których sport to nie tylko rywalizacja, medale i punkty ale pasja, dzięki której udaje się przy małych kosztach robić wielkie rzeczy.

To w AZS jest miejsce dla osób niepełnosprawnych, dla osób po przejściach życiowych i dla tych, dla których sportem jest i rzut piłką, jak i bieg w workach.

Programy realizowane przez AZS, a szczególnie Program Upowszechniania Sportu, są wdrożone na ponad 200 uczelniach. W różnego rodzaju rozgrywkach, poczynając od uczelnianych a kończąc na Akademickich Mistrzostwach Polski czy

Amatorskie rozgrywki koszykówki

Akademicki aerobik. Stara hala była za mała, aby pomieścić wszystkich chętnych

Pucharach Zarządu Głównego AZS, uczestniczą już nie setki a tysiące studentów. Rywalizacja odbywa się nie tylko w dyscyplinach olimpijskich ale również w tych, tzw. świetlicowych, gdzie sprawdzają się ci, dla których zabrakło miejsca w stricte sportowych. Festiwale Sportu, które odbywają się w ośrodkach AZS, to połączenie zabawy ze sportem. Ich ideą nie jest rywalizacja sportowa ale przede wszystkim dobra zabawa.

W latach poprzednich nasz uczelniany klub AZS, poza udziałem w ogólnopolskich imprezach sportowych, organizował rozgrywki dla szerokiego grona chętnych. Turnieje piłki nożnej halowej trwały cały semestr zimowy, mecze finałowe odbywały się przy pełnych trybunach a JM Rektor osobiście gratulował i wręczał nagrody. Turnieje w grach zespołowych, sekcje kulturystyki, fitnessu czy lekkiej atletyki cieszyły się bardzo dużym powodzeniem.

Prowadzone wspólnie ze Studium obozy letnie i zimowe też były bardzo popularne. To tam niektórzy pierwszy raz założyli narty, zobaczyli góry czy morze. To tam nawiązywały się przyjaźnie, młodzież integrowała się i utożsamiała z uczelnią. Liczba osób, które przewinięły przez obozy, to setki uczestników i dlatego obozom poświęcę odrębną informację.

Ten rodzaj działalności prowadzony był przez lata wspólnie przez Studium i AZS. Dzięki temu pod względem sportowym uczelnia była w czołówce krajowej, studenci ćwiczyli w sekcjach, które uzupełniały program wf i były dostępne dla wszystkich.

Czy można do tych czasów wrócić lub zaadaptować je do dzisiejszych warunków? Zdecydowanie tak.

Należy udostępnić obiekty studentom, zobligować i opłacić pracowników Studium do stworzenia

Pasowanie na studenta i sportowca – Bukowina Tatrzańska, lata 90.

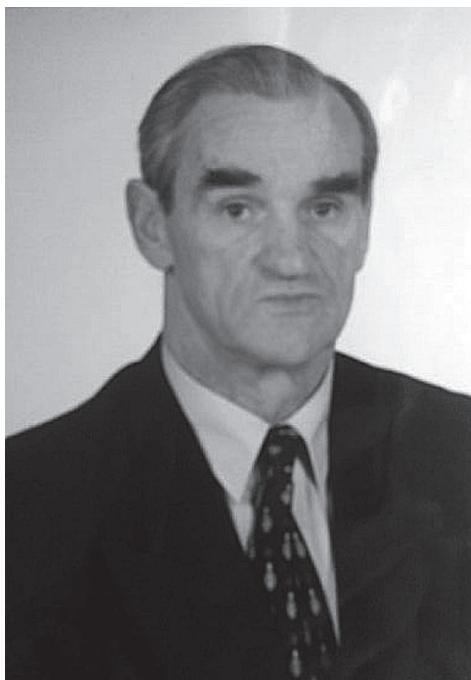
i otoczenia opieką trenerską grup sportowych. Stworzyć system dopłat i warunków udziału studentów w obozach zimowych i letnich. A jeśli nie obozy, to może spływy kajakowe, weekendowe wyjazdy na narty, czy na żagle.

Reprezentacja uczelni startująca w Akademickich Mistrzostwach Polski z dumą powinna nosić stroje z nazwą uczelni i wszędzie informować, że są studentami Uniwersytetu w Radomiu.

Czy te działania spowodują, że nie będzie padało tytułowe pytanie, czy podniesie się poziom sprawności? Ja uważam, że tak a jeśli okaże się, że tylko minimalnie, to warto było próbować.

Jacek Sobień

Mgr Józef Głogowski
1940-2022

Absolwent Akademii Rolniczej w Szczecinie i AWF Warszawa. Mistrz Polski i reprezentant naszego kraju w mistrzostwach Europy i w zawodach międzynarodowych w rzucie oszczepem. Czołowy zawodnik drużyn polskich w piłce siatkowej.

Po zakończeniu kariery sportowej i ukończeniu AWF podejmuje pracę nauczyciela wychowania fizycznego w Zespole Szkół Energetycznych w Radomiu, gdzie pracuje do 1976 roku. W tym samym roku przenosi się do Wyższej Szkoły Inżynierskiej w Radomiu (obecnie Uniwersytet Technologiczno-Humanistyczny), gdzie zostaje zatrudniony jako wykładowca w Studium Wychowania Fizycznego i Sportu. Pracuje nieprzerwanie do osiągnięcia wieku emerytalnego i przejścia na emeryturę.

W czasie pracy pełnił przez dwie kadencje funkcję kierownika SWFiS. Był opiekunem i trenerem akademickich drużyn kobiet i mężczyzn w piłce siatkowej.

Zmarł po długiej chorobie w wieku 82 lat.

Krystyna Walczyk
(1950-2022)

*„Odeszłaś cicho, bez słów pożegnania.
Tak, jakbyś nie chciała swym odejściem smucić...
Tak, jakbyś wierzyła w godzinę rozstania,
że masz niebawem z dobrą wieścią wrócić.”*

Dnia 20 lutego 2022 roku odeszła Krystyna Walczyk, wieloletnia pracownica Kancelarii Ogólnej Uniwersytetu Technologiczno-Humanistycznego w Radomiu. Urodziła się 12 kwietnia 1950 roku w Radomiu, z którym związała całe swoje życie. Skromna i opiekuńcza dla dwójki swojego rodzeństwa. Miała przydomek najfajniejszej Cioci, ale najlepiej sprawdziła się jako Mama i Babcia swoich kochanych wnuków.

Pracę w naszej uczelni rozpoczęła 1 marca 1982 roku jako pracownik Wyższej Szkoły Inżynierskiej. Bardzo dobrze odnalazła się na swoim stanowisku w Kancelarii Ogólnej. Potem pracowała jako kierownik Kancelarii Ogólnej aż do przejścia na emeryturę w 2007 roku. W zgodnej opinii pracowników uczelni odeszła zawsze w pełni oddana swojej pracy, którą traktowała jako zawodowe spełnienie. Była niezwykle pogodną, życzliwą i serdeczną osobą.

Żadne słowa nie są w stanie opisać pustki, jaką odczuwamy po Jej odejściu... Poza jej pięknym wnętrzem, w naszej pamięci pozostanie także jej niepowtarzalny ubiór i szczególne zamiłowanie do kapeluszy.

*Córka Ania
pracownik Wydziału Mechanicznego UTH Rad.*

7th International Congress On Technical Diagnostics

14th - 16th September 2022

ZAPROSZENIE

Z radością wznawiamy prace organizacyjne 7-go Międzynarodowego Kongresu Diagnostyki Technicznej (7th ICTD) Radom 2020, przełożonego z powodu pandemii COVID-19. Kongres ten odbędzie się na Uniwersytecie Technologiczno-Humanistycznym w Radomiu pod patronatem Polskiego Towarzystwa Diagnostyki Technicznej.

ICTD to uznany międzynarodowy kongres organizowany cyklicznie w Polsce, co cztery lata, poświęcony rozwojowi teorii i praktyki diagnostyki technicznej. Ideą kongresu jest stworzenie międzynarodowej platformy dla wszystkich światowych partnerów przemysłowych i badaczy do wymiany pomysłów i najnowszych koncepcji dotyczących diagnostyki maszyn, pojazdów, konstrukcji, materiałów i procesów przemysłowych oraz eksploatacji wszelkiego rodzaju obiektów technicznych. 7th ICTD będzie okazją do podkreślenia cyfrowej transformacji w erze Przemysłu 4.0.

7th ICTD obejmuje stan aktualny i kierunki rozwoju diagnostyki technicznej w:

- inżynierii mechanicznej,
- inżynierii produkcji,
- motoryzacji,
- inżynierii lądowej i transporcie,
- informatyce,
- inżynierii materiałowej,
- górnictwie i energetyce,
- elektronice i robotyce,
- przemyśle morskim i wojskowym,
- przemyśle spożywczym,
- medycynie.

Jest to siódma edycja Kongresu. Poprzednie edycje organizowały: Silesian University of Technology in Gliwice - 2016, <http://www.ictd2016.polsl.pl/>, AGH University of Science and Technology in Kraków -2012, University of Warmia and Mazury in Olsztyn -2008, Poznan University of Technology -2004, Warsaw University of Technology -2000, Gdańsk University of Technology – 1996.

Wygłoszone i pozytywnie zaopiniowane referaty mogą być opublikowane w materiałach kongresowych, tomie serii książkowej Springer: Applied Condition Monitoring: www.springer.com/series/13418.

Wszystkie nadesłane artykuły mogą być brane pod uwagę również do ewentualnej selekcji i dalszej publikacji (wersja rozszerzona) w czasopismach związanych z Kongresem: Acta Mechanica et Automatica [PL:100points], Advances in Science and Technology– Research Journal [PL:100points], Archives of Acoustics [PL:100points], Defence Technology ELSEVIER [PL:100points], Diagnostyka [PL:40points], Eksploatacja i Niezawodność – Maintenance and Reliability [PL: 140points], JVE Journal of Vibroengineering [PL:40points], Transport Problems [PL:100points], Vibration in Physical Systems [PL:70points].

Komunikaty, rejestracja i nadsyłanie streszczeń będą dostępne na stronie internetowej Kongresu www.ictd2022.uniwersytetradom.pl. Sekretariat Kongresu: ictd2022@uthrad.pl.

Zapraszamy do Radomia we wrześniu 2022-go roku.

Z poważaniem
Congress Organizing Committee Chair,
Andrzej Puchalski

Kazimierz Pulaski
University of Technology
and Humanities in Radom

Faculty
of Mechanical Engineering

Polish Association
of Technical Diagnostics

Polish Academy of Sciences
Committee on Acoustics
Section of Vibroacoustics

7th International Congress On Technical Diagnostics

14th - 16th September 2022

Preannouncement letter

We are happy to resume the organizational work of the 7th International Congress on Technical Diagnostics (7thICTD) Radom 2020, postponed due to the COVID-19 pandemic. This congress will be held at Kazimierz Pulaski University of Technology and Humanities in Radom.

It is an honour and privilege to invite you to participate in this event.

ICTD is an international refereed Congress organized cyclically in Poland, every four years dedicated to the advancement of the theory and practices in technical diagnostics. The idea of the Congress is to provide an international platform to all the world industrial partners and researchers to share ideas and latest concepts on the diagnostics of machines, vehicles, constructions, materials and industrial processes and maintenance of all kinds of technical facilities. The Congress will be an opportunity to highlight the digital transformation in the Industry 4.0 age.

7th ICTD 2022 concerns the theory and practices of technical diagnostics in:

- mechanical engineering,
- production engineering,
- automotive engineering,
- civil engineering and transport,
- computer engineering,
- materials engineering,
- mining and energy,
- electronics and robotics,
- maritime and military industry,
- food industry,
- medicine.

Congress previous editions have been organized by Silesian University of Technology in Gliwice (2016), AGH University of Science and Technology in Kraków (2012), University of Warmia and Mazury in Olsztyn (2008), Poznań University of Technology (2004), Warsaw University of Technology (2000), Gdańsk University of Technology (1996). Link to the previous edition of the Congress: <http://www.ictd2016.polsl.pl/>.

The delivered and positive opinion papers will be published in the Congress Proceedings, Springer volume in the book series Applied Condition Monitoring: www.springer.com/series/13418.

All submitted papers can be considered, also, for possible selection and further publication process (extended version) in journals associated with the Congress: Acta Mechanica et Automatica [PL:100points], Advances in Science and Technology– Research Journal [PL:100points], Archives of Acoustics [PL:100points], Defence Technology ELSEVIER [PL:100points], Diagnostyka [PL:40points], Eksploatacja i Niezawodność – Maintenance and Reliability [PL: 140points], JVE Journal of Vibroengineering [PL:40points], Transport Problems [PL:100points], Vibration in Physical Systems [PL:70points].

The call for papers, registration and abstract submission will be available via the Congress website www.ictd2022.uniwersytetradom.pl. Congress Secretary: ictd2022@uthrad.pl

We want to invite you to mark your calendar today and look forward to welcoming you to UTH Radom in September 2022.

Sincerely
Congress Organizing Committee Chair,
Andrzej Puchalski

Kazimierz Pulaski
University of Technology
and Humanities in Radom

Faculty
of Mechanical Engineering

Polish Association
of Technical Diagnostics

Polish Academy of Sciences
Committee on Acoustics
Section of Vibroacoustics